

บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการ
พัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำอาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะกรณี
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา

ประไพ รักขันธ์

๒๕๓๑
สารนิเทศฉบับพิเศษของวารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ปีที่ ๑๒

สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๕๒

บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการ
พัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด : ศึกษาเฉพาะกรณี
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา

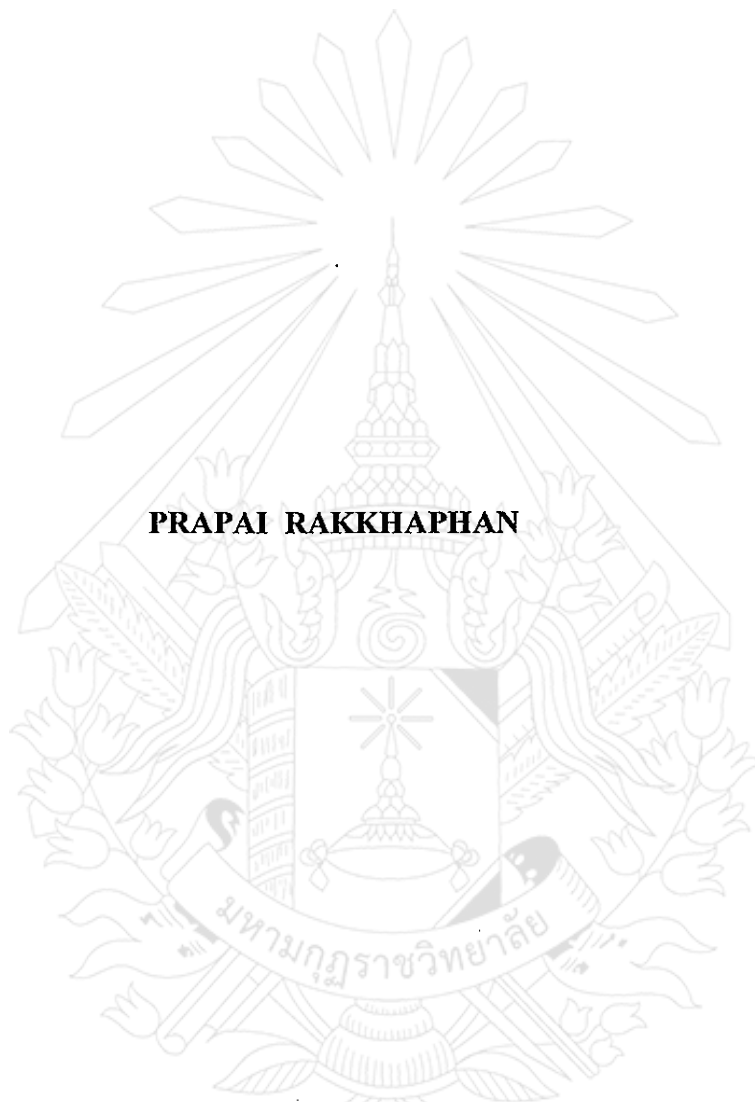

ประไพ รักขพันธ์

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พุทธศักราช ๒๕๕๒

**THE ROLES OF THE YOUTH ASSISTANCE COMMITTEES IN YOUTH
PERPETRATED CRIMES DEVELOPMENT : A CASE STUDY OF
DEPATMENT OF JUVENILE OBSERVATION
AND PROTECTION SONGKHLA**

PRAPAI RAKKHAPHAN

**A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS FOR THE
DEGREE OF MASTER OF ARTS
DEPARTMENT OF GOVERNMENT
GRADUATE SCHOOL
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
B.E.2552 [2009]**

หัวข้อสารนิพนธ์ : บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนใน
การพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด : ศึกษาเฉพาะกรณี
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา

ชื่อนักศึกษา : ประไพ รักขพันธ์

สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง

อาจารย์ที่ปรึกษา : ศาสตราจารย์อำนวยการ ยัสโยธา

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : อาจารย์บุญส่ง ทองเอียง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต

.....
(พระครูปลัดสัมพิพัฒนวิริยาจารย์) คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

.....
(พระครูปลัดสัมพิพัฒนวิริยาจารย์) ประธานกรรมการ

.....
(ศาสตราจารย์อำนวยการ ยัสโยธา) อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(อาจารย์บุญส่ง ทองเอียง) อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์.พิเศษ.ดร.ศุภกิจ ชัยมุสิก) กรรมการ

.....
(พระครูธรรมจักรเจติยาภิบาล ดร.) กรรมการ

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thematic Title : The Roles Of The Youth Assistance Committees In Youth Perpetrated Crimes Development : A Case study of Department Of Juvenile Observation and Protection Songkhla

Student's Name : Prapai Rakkhaphan

Department : Government

Advisor : Professor Amnuay Yussayotha

Co-Advisor : Lect. Boonsong Thong-iang

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree.

P. Sampipattanaviriyajarn
.....
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn) Dean of Graduate School

Thematic Committee

P. Sampipattanaviriyajarn
.....
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn) Chairman

Amnuay Yussayotha
.....
(Professor Amnuay Yussayotha) Advisor

Boonsong Thong-iang
.....
(Lect. Boonsong Thong-iang) Co-Advisor

S. Chaimusik
.....
(Asst. Emeritus Prof. Dr. Sukit Chaimusik) Member

Phakhrudhammachakjetiyapibal
.....
(Phakhrudhammachakjetiyapibal (Dr.)) Member

หัวข้อสารนิพนธ์	: บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา
ชื่อนักศึกษา	: ประไพ รักษาพันธ์
สาขาวิชา	: รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ศาสตราจารย์อำนวยการ ยัสโยธา
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: อาจารย์บุญญสง ทองเอียง
ปีการศึกษา	: 2552

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิดสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา 2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิดสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา จำนวน 103 คน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิดสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ และด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจ อยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะปัญหาและแนวทางแก้ไขควรมีการจัดทำตารางการออกเยี่ยมเด็กและเยาวชนไว้ล่วงหน้า เพื่อความสะดวกของคณะกรรมการ และควรแบ่งคณะกรรมการออกเป็นกลุ่มๆ เพื่อความสะดวกในเวลาออกเยี่ยม ควรให้เจ้าหน้าที่ของสถานพินิจ แจ้งถึงกิจกรรมต่างๆ ให้คณะกรรมการทราบล่วงหน้า เนื่องจากคณะกรรมการบางท่านอยู่ต่างอำเภอ และอาจจะติดภารกิจไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ ควรมีการจัดทำสรุปผลการดำเนินงานด้านต่างๆ และแจ้งผลการดำเนินงานให้คณะกรรมการทราบ

Thematic Title : **The Role of the Youth Assistance Committees in Youth Perpetrated Crimes Development : A Case study of Department Of Juvenile Observation and Protection of Songkhla**

Student's Name : **Prapai Rakkhaphan**

Department : **Government**

Advisor : **Professor Amnoui Yussayota**

Co - Advisor : **Lect. Boonsong Thong-iang**

Academic Year : **B.E. 2552 (2009)**

ABSTRACT

The objective of this thesis paper were as follows : - 1) to survey is to study the roles and methods of the Youth Assistance Committees in Youth Perpetrated Crimes Development and Department of Juvenile Observation and Protection of Songkhla province. 2) to the Survey is being carried out by members of the above organization with the involvement of 103 example tric. The required information is being collected by the following means; (1) inquiry form, (2) Dedicated analysis computer software. 3) to the statistics in analyzing the information are (1) percentage, (2) average, and (3) average deviation.

The results of research were found as follows :-

Participating in role of committee aids a child and the youth in child development and the youth that perpetrate a crime the institute peruse and protect a child and Songkhla youth, generally stay in the average , separate follow the gender, age, education level, and an occupation meet that, generally stay in the average, when, consider lay a side meets that, participating in side gives advices to institute side alms giving alms executives and visit a child and side alms cooperation youths in activity arrangement differ, alms assistance business side of the institute peruses, a side is other, stay in the average.

Proposals problem and solution being put forward for participation of the Youth Assistance Committees in Youth Perpetrated Crimes Development, in the Case study of Department of Juvenile Observation and Protection of Songkhla are as follow: (1) they should draw up a visiting schedule and divide committees into different groups for the purpose of convenience of visiting. (2) They should provide prior information of various activities to committees well in advance to facilitate planning and ensure full participation. (3) They should provide a full report of activities and results to all committees.

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช ศูนย์การศึกษา
สงขลา สถาบันที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ระดับปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง

ขอกราบขอบพระคุณ พระเทพวินยาภรณ์ รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช พระครูปลัดคัมพิพัฒน์วิริยาจารย์ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหามกุฏราช
วิทยาลัย ผศ.พิเศษ ดร.สุกิจ ชัยมุสิก ศาสตราจารย์อำนวยการ ยัสโยธา อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
อาจารย์บุญส่ง ทองเอียง อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม ในการให้การแนะนำเสนอแนะและ
ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่อย่างดีมา โดยตลอดตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จเรียบร้อย
ตลอดจนคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ คณาจารย์ทุกท่านที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาการความรู้
ต่างๆ ซึ่งช่วยให้ผู้วิจัยสามารถทำงานวิจัยนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมา
โสกราชทุกท่าน ที่ให้การช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ
เป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณเพื่อนๆ มหาวิทยาลัย สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง และคณะอื่นๆ ที่คอยให้
ความร่วมมือ ให้คำแนะนำที่ดี ซึ่งเป็นประโยชน์ในด้านการพัฒนาและการดำเนินชีวิตของผู้วิจัย
ตลอดจนผู้มีอุปการคุณทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือและเสียสละเวลาในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์
ในการทำวิจัยครั้งนี้ ด้วยความหวังดีเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งทำให้สารนิพนธ์เป็นผลสำเร็จลงด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ผู้ประเสริฐที่สุดซึ่งคอยประสาทพรหวังให้ลูกประสบ
ความสำเร็จอยู่เสมอและเสริมกำลังใจตลอดมา พร้อมญาติพี่น้องทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือและ
เป็นกำลังใจด้วยดีเสมอมา

อานิสงส์ใดที่จักพึงเกิดมี จากการทำวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาคุณพระรัตนตรัย คุณบิดา
มารดา คุณครูอาจารย์ ผู้มีอุปการคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือในการทำสารนิพนธ์ในครั้งนี้

ประไพ รัชขพันธ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญแผนภูมิ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย	3
1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่	16
2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม	17
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและ เยาวชนใน การพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด	18
2.5 บทบาทหน้าที่ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา	21
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27
2.7 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	29

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	31
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	31
3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง	31
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	32
3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	32
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	33
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	34
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	35
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	37
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	38
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา	40
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ	49
ตอนที่ 4 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา	109

บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	113
5.1 สรุปผลการวิจัย	114
5.2 อภิปรายผล	118
5.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	121
5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	121
5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	122
บรรณานุกรม	123
ภาคผนวก	127
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย	128
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย	130
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย	134
ภาคผนวก ง ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา	136
ภาคผนวก จ แบบสอบถามและค่า IOC	144
ประวัติผู้วิจัย	154

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1	แสดงจำนวน และร้อยละของประชากร จำแนกตามเพศ 38
ตารางที่ 4.2	แสดงจำนวน และร้อยละของประชากร จำแนกตามอายุ 38
ตารางที่ 4.3	แสดงจำนวนและร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา 39
ตารางที่ 4.4	แสดงจำนวนและร้อยละของประชากร จำแนกตามอาชีพ 39
ตารางที่ 4.5	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของ คณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและ เยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา โดยรวม 40
ตารางที่ 4.6	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของ คณะกรรมการ สงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและ เยาวชนที่กระทำคามผิดสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ 41
ตารางที่ 4.7	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของ คณะกรรมการ สงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและ เยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและ เยาวชน 43
ตารางที่ 4.8	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของ คณะกรรมการ สงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและ เยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ 45
ตารางที่ 4.9	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วม ของคณะกรรมการ สงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและ เยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้าน อื่นๆ 47

		๗
ตารางที่ 4.10	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ สงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความคิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา โดยรวม จำแนกตามเพศ	49
ตารางที่ 4.11	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ สงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความคิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ จำแนกตามเพศ	50
ตารางที่ 4.12	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ สงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความคิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน จำแนกตามเพศ	52
ตารางที่ 4.13	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ สงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความคิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ จำแนกตามเพศ	54
ตารางที่ 4.14	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ สงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความคิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ จำแนกตามเพศ	56
ตารางที่ 4.15	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ สงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความคิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา โดยรวม จำแนกตามอายุ	58

		๗
ตารางที่ 4.16	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิดสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ จำแนกตามอายุ	60
ตารางที่ 4.17	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน จำแนกตามอายุ	63
ตารางที่ 4.18	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ จำแนกตามอายุ	67
ตารางที่ 4.19	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ จำแนกตามอายุ	70
ตารางที่ 4.20	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิดสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา	73
ตารางที่ 4.21	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ จำแนกตามระดับการศึกษา	75

ตารางที่ 4.22	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน จำแนกตามระดับการศึกษา	79
ตารางที่ 4.23	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ จำแนกตามระดับการศึกษา	83
ตารางที่ 4.24	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ จำแนกตามระดับการศึกษา	87
ตารางที่ 4.25	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา โดยรวม จำแนกตามอาชีพ	91
ตารางที่ 4.26	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ จำแนกตามอาชีพ	93
ตารางที่ 4.27	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน จำแนกตามอาชีพ	97

- ตารางที่ 4.28 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ จำแนกตามอาชีพ 101
- ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ จำแนกตามอาชีพ 105
- ตารางที่ 4.30 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา 109
- ตารางที่ 4.31 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา 111

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิที่ 2.1 แสดงแบบจำลองกระบวนการทางสังคมตามแนวคิดของเกทเชลส์ และกูบา	14
แผนภูมิที่ 2.2 แสดงแบบจำลองการมีส่วนร่วมจำแนกตามลักษณะของการมีส่วนร่วม	20
แผนภูมิที่ 2.3 สรุปรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	30

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสภาพปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว ปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาทางสังคมที่มีสิ่งยั่วยุทางกามารมณ์ และค่านิยมที่ไม่พึงปรารถนา การแข่งขันและพัฒนาความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี สถาบันครอบครัวที่เปราะบาง สังกัดได้จากสถิติคดีอาญาและคดีครอบครัวในปี พ.ศ. 2549 เพิ่มมากที่สุดในรอบ 10 ปี ที่ผ่านมา โดยในส่วนของคดีอาญามีเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและถูกส่งตัวมาดำเนินคดี จำนวน 1,174 คดี ส่วนคดีครอบครัวมีคดีที่มีผู้เยาว์เป็นผู้มีส่วนได้เสียถูกส่งมาสืบเสาะเพื่อประมวลข้อเท็จจริง จำนวน 210 คดี อันดับ 1 เป็นคดีหย่าร้าง แสดงให้เห็นถึงตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ เมื่อสถาบันครอบครัวอ่อนแอ เด็กและเยาวชนซึ่งเป็นสมาชิกของครอบครัวก็จะมีปัญหาเป็นตัวแปรตามกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ปัญหาเด็กและเยาวชนในอนาคตจึงทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ทำให้รัฐต้องสูญเสียทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไปในอนาคต¹

นอกจากนี้ในมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 ได้กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน สำหรับสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่ผู้อำนวยการสถานพินิจฯ เพื่อสวัสดิภาพและอนาคตของเด็กและเยาวชน โดยกระทรวงยุติธรรมได้ออกระเบียบว่าด้วยคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน สำหรับสถานพินิจ พ.ศ. 2544² จากแนวความคิดมีส่วนร่วม ที่ต้องการให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในกิจการต่าง ๆ กับหน่วยงานของรัฐ โดยถือเสมือนว่าเป็นแบบฝึกหัดในการพัฒนาคนให้ต้องใช้ความคิด ตัดสินใจ วางแผน และดำเนินการเองอยู่เสมอ ซึ่งจะเป็นหนทางทำให้สมองของคนเกิดการ

¹ กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศ, “รายงานสถิติคดี ประจำปี 2549 : จังหวัดสงขลา”, กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกระทรวงยุติธรรม, 7 พฤศจิกายน 2547,

<http://www2.djop.moj.go.th/stat/show_stat.php?mainstat_id=3>.

² กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, “กรมพินิจฯ ประชุมยุทธศาสตร์ประจำปี 2548”, พฤศจิกายน 2550,

<<http://www.djop.moj.go.th/new81.htm>>.

พัฒนา และทำให้เป็นคนมีคุณภาพเข้ามาบริหารหน่วยงานของรัฐ เป็นเจ้าของประเทศให้เกิดการพัฒนา ซึ่งจะช่วยแก้ไขปัญหาทางสังคมที่เกิดขึ้นให้บรรเทาลงได้

หน่วยงานของรัฐในปัจจุบัน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการร่วมมือและการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน ในส่วนของคณะกรรมการสงเคราะห์สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา ก็เป็นหนึ่งในภาคประชาชนที่เข้ามามีบทบาท ในการทำงานร่วมกับ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา ตามระเบียบของกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยคณะกรรมการสงเคราะห์สถานพินิจ พ.ศ. 2544 โดยภายใต้อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าว สามารถมีโอกาสนในการร่วมแสดงความคิดเห็น ตัดสินใจในการวางแผน มีส่วนร่วมในการปฏิบัติ เช่น การให้คำปรึกษา การเข้าไปเยี่ยมเยียนเด็กในสถานพินิจ การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ สำหรับเด็กและเยาวชน การมีส่วนร่วมในการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นวิทยากร ในการอบรมคุณธรรมจริยธรรม หรือช่วยสนับสนุนด้านการศึกษาแก่เด็กและเยาวชน คณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนสำหรับสถานพินิจ จึงมีบทบาทในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิดของสถานพินิจ

แต่ที่ผ่านมา บทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ อาจไม่ชัดเจนเท่าที่ควร สืบเนื่องจากปัญหาที่ประมวลได้ดังนี้ คือ ประการแรก คณะกรรมการสงเคราะห์มีส่วนร่วมในองค์กรอื่นด้วย ทำให้กระทบต่อการเข้าร่วมประชุม และไม่ค่อยมีสภาพคล่องในการทำงานด้านการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนเท่าที่ควร ประการที่สอง คณะกรรมการสงเคราะห์หลายรายอยู่ในวงราชการ ทำให้จัดสรรเวลาได้ยากในการเข้าร่วมสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ประการที่สาม คณะกรรมการสงเคราะห์ขาดผู้นำองค์กร เพราะการรับเป็นประธานเกรงว่าจะเป็นผู้รับภาระมากเกินไป ประการที่สี่ คณะกรรมการสงเคราะห์หลายคนยังมีประสบการณ์น้อยในการทำงานสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ทำให้ไม่สามารถแสดงบทบาทได้เท่าที่ควร และประการสุดท้ายคือ ขาดการเพิ่มทักษะให้แก่คณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู เด็กและเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำผิด ให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้นสามารถอยู่ในสังคมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างปกติสุข ซึ่งการที่จะทำให้บรรลุผลสำเร็จได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่หน่วยงานของรัฐจะต้องได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากภาคประชาชนและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการดังกล่าว ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงเพิ่มความสนใจและต้องการศึกษาถึงบทบาทของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน อีกทั้งจะเป็นประโยชน์

ต่อการทำงานของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ตลอดจนทั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา

1.2.2 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ คณะกรรมการสงเคราะห์ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา จำนวน 103 คน

1.3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ บทบาทและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดของคณะกรรมการสงเคราะห์ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา ใน 4 ด้าน ดังนี้

- ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ
- ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน
- ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ
- ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ

1.3.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ สถานที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ทำให้ทราบบทบาทของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

1.4.2 ทำให้ทราบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิดสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา

1.4.3 สามารถนำผลจากการวิจัยนี้ ไปใช้เป็นประโยชน์เกี่ยวกับแนวทางพัฒนามหาบพิการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา ด้านเด็กและเยาวชนต่อไป

1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

คณะกรรมการสงเคราะห์ หมายถึง บุคคลซึ่งเป็นคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา

บทบาท หมายถึง บทบาทหน้าที่และการเข้ามามีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ตามระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนสำหรับสถานพินิจ พ.ศ. 2524 และปรับปรุงใหม่ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2546 ในหมวดที่ 1 ข้อที่ 9 และประมวลเป็น 4 ด้านหลัก คือ การมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ การให้การสงเคราะห์เยี่ยมเยียน การให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ และการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ

การมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ หมายถึง การให้แนวทาง คำชี้แนะต่าง ๆ ที่เอื้อประโยชน์ต่อการบริหารจัดการ

การให้การสงเคราะห์เยี่ยมเยียน หมายถึง การเข้าไปเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ สงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่อยู่ในความควบคุมของสถานพินิจภายหลังปล่อยตัวตามความเหมาะสม เช่น การประกันตัวเด็กและเยาวชน จัดหาทุนการศึกษา ทุนการประกอบอาชีพ ช่วยจัดหางาน หรืออุปการะเด็กและเยาวชนในกรณีความจำเป็นอื่น

การให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ หมายถึง การให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ สำหรับเด็กและเยาวชน การทำหน้าที่เป็นวิทยากร หรือเชิญชวนผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ๆ ไปเป็นวิทยากร ในการอบรมจริยธรรม คุณธรรม หรือช่วยสนับสนุนด้านการศึกษาแก่เยาวชนตามที่ผู้อำนวยการสถานพินิจเห็นสมควร

การให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ หมายถึง การให้ความร่วมมือในการจัดหารายได้ เพื่อกองทุนสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ชวนเชิญผู้มีจิตศรัทธาร่วมกันบริจาคเงินสิ่งของเครื่องใช้ ในการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ตลอดจนเข้าเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนในบางโอกาส อีกทั้งช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ เพื่อสวัสดิภาพและอนาคตของเด็ก และเยาวชนตามที่ผู้อำนวยการสถานพินิจขอความร่วมมือ

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หมายถึง สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
จังหวัดสงขลา

เพศ หมายถึง เพศของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 เพศ คือ เพศ
ชาย และเพศหญิง

อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 ช่วง คือ
อายุต่ำกว่า 40 ปี , 41 - 50 ปี , 51 - 60 ปี, และ 61 ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้
แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ ประถมศึกษา, มัธยมศึกษา, ปวส./อนุปริญญา, ปริญญาตรี และสูงกว่า
ปริญญาตรี

อาชีพ หมายถึง อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 อาชีพ
คือ อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ, ลูกจ้างเอกชน/รับจ้าง, ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และข้าราชการ
บำนาญ/แม่บ้าน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความคิด : สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด สงขลา” ผู้วิจัยได้ศึกษาด้านแนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นกรอบในการศึกษาดังนี้

- 2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่
- 2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการที่ เด็กและเยาวชนกระทำความคิด
- 2.5 บทบาทหน้าที่ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.7 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาท

ความหมายของบทบาท

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 ได้ให้ความหมายของ บทบาทไว้ว่า เป็นการกระทำหน้าที่ที่กำหนดไว้ เช่น บทบาทของพ่อแม่ บทบาทของครู¹ ซึ่งสอดคล้องกับ

งามพิศ สัตย์สงวน ได้ให้ทัศนะว่าบทบาทคือพฤติกรรมที่คาดหวังสำหรับผู้ที่อยู่ในสถานภาพต่าง ๆ ว่าจะต้องปฏิบัติอย่างไร เป็นบทบาทที่คาดหวัง โดยกลุ่มคนหรือสังคมเพื่อให้คู่สัมพันธ์มีการกระทำระหว่างกันทางสังคมได้ รวมทั้งสามารถคาดการณ์พฤติกรรมที่จะเกิดขึ้น² นอกจากนี้

¹ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525, (กรุงเทพมหานคร : ราชบัณฑิตยสถาน), หน้า 453.

²งามพิศ สัตย์สงวน, หลักมานุษยวิทยาวัฒนธรรม, พิมพ์ครั้งที่ 4, (กรุงเทพมหานคร : รามการพิมพ์, 2543), หน้า 31.

ซาดา จิตพิทักษ์ ได้มีความเห็นว่า โดยทั่วไปบทบาทอาจพิจารณาได้ 2 ความหมาย คือ

1. พิจารณาในด้านโครงสร้างทางสังคม บทบาท หมายถึง ตำแหน่งทางสังคมที่มีชื่อเรียกต่าง ๆ ซึ่งแสดงลักษณะโดยคุณสมบัติและกิจกรรมของบุคคลที่ครองตำแหน่งนั้น
 2. พิจารณาในด้านการกระทำต่อกันหรือปฏิสัมพันธ์ทางสังคม บทบาทจึง หมายถึง ผลสืบเนื่องที่มีแบบแผนของการกระทำเกิดการเรียนรู้ของบุคคลที่อยู่ในสถานภาพการปฏิสัมพันธ์นั้น³
 - สงวนศรี วิรัชชัย ได้กล่าวว่า ถ้าพิจารณาให้ลึกซึ้งจะพบบทบาทอยู่ 5 ลักษณะ คือ
 1. บทบาทตามที่กำหนด หมายถึง บทบาทที่สังคม กลุ่ม หรือองค์การกำหนดไว้ว่าเป็นรูปแบบของพฤติกรรมประจำตำแหน่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคม กลุ่ม หรือองค์การนั้น ๆ
 2. บทบาทที่ผู้อื่นคาดหวัง หมายถึง บทบาทหรือรูปแบบของพฤติกรรมที่ผู้เกี่ยวข้องคาดหวังว่าผู้อยู่ในตำแหน่งจะถือปฏิบัติ
 3. บทบาทตามความคิดของผู้อยู่ในตำแหน่ง หมายถึง รูปแบบของพฤติกรรมที่บุคคลผู้อยู่ในตำแหน่ง คิดและเชื่อว่าเป็นบทบาทของตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่
 4. บทบาทที่ปฏิบัติจริง หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้อยู่ในตำแหน่ง ได้ปฏิบัติหรือแสดงออกมาให้เห็น ซึ่งมักจะเป็นพฤติกรรมที่สอดคล้องกับบทบาทตามความคิดของผู้อยู่ในตำแหน่ง
 5. บทบาทที่ผู้อื่นรับรู้ หมายถึง รูปแบบพฤติกรรมที่ผู้อื่นรับทราบเกี่ยวกับการปฏิบัติบทบาท ของผู้อยู่ในตำแหน่ง ซึ่งมักจะมีการเลือกรับรู้และรับรู้ที่ผิดไปจากความเป็นจริงได้⁴
- Levinson ได้สรุปความหมายของบทบาทไว้ 3 ประการดังนี้
1. บทบาท หมายถึง ปทัสถาน ความคาดหวัง ข้อห้าม ความรับผิดชอบและอื่น ๆ ที่มีลักษณะในทำนองเดียวกัน ซึ่งผูกพันอยู่กับตำแหน่งทางสังคมที่กำหนดให้บทบาทตามความหมายนี้ คำนึงถึงตัวบุคคลน้อยที่สุด แต่มุ่งไปถึงการบ่งชี้หน้าที่อันควรกระทำ
 2. บทบาท หมายถึง ความเป็นไปของบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งที่คิดและกระทำเมื่อดำรงตำแหน่งนั้น ๆ

³ซาดา จิตพิทักษ์, สังคมวิทยาและวัฒนธรรมไทย, (สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2528), หน้า 61.

⁴สงวนศรี วิรัชชัย, จิตวิทยาสังคมเพื่อการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศึกษาพร, 2527), หน้า 23-24.

3. บทบาท หมายถึง การกระทำของบุคคลแต่ละคนที่สัมพันธ์กับ โครงสร้างทางสังคมหรือ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ แนวทางที่บุคคลพึงกระทำเมื่อดำรงตำแหน่งนั้น ๆ⁵

ในทัศนะของนักสังคมวิทยาและนักจิตวิทยาได้อธิบายความหมายของบทบาทดังนี้

วรรณา อรรถเมธากุล ได้ให้ความหมายไว้ใน 3 ลักษณะ คือ

1. บทบาทที่กำหนดไว้หรือบทบาทตามอุดมคติ (The Socially Prescribed or Ideal Role) เป็นบทบาทที่กำหนดคตินิยมและหน้าที่ของตำแหน่งทางสังคมไว้

2. บทบาทที่ควรกระทำ (The Perceived Role) เป็นบทบาทที่แต่ละบุคคลเชื่อว่าควรกระทำ ในหน้าที่ตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งอาจไม่ตรงตามบทบาทที่กำหนดไว้ ไม่ตรงตามอุดมคติทุกประการและ อาจแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลก็ได้

3. บทบาทที่กระทำจริง (The Performed Role) เป็นบทบาทที่แต่ละบุคคลได้กระทำไปจริง ตามความเชื่อ ความคาดหวัง ตลอดจนความกดดันและ โอกาสที่จะกระทำในแต่ละสังคม ในช่วง ระยะเวลาหนึ่ง⁶

สรุปได้ว่า บทบาท หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่เกิดขึ้น โดยตำแหน่ง หน้าที่รับผิดชอบ ไม่ว่าจะโดยตั้งใจ ถูกบังคับ หรือเป็นพฤติกรรมแอบแฝงก็ตาม บทบาทบ่งถึงการทำหน้าที่ ที่บุคคล ควรหรือไม่กระทำเมื่ออยู่ในสถานภาพหนึ่ง ๆ ภายในบริบททางสังคมนั้น ๆ ดังนั้นพฤติกรรมของ แต่ละบุคคลจะแสดงบทบาทได้หลายอย่างในเวลาเดียวกันตามสถานภาพ ความคาดหวัง รวมทั้ง โครงสร้างของสังคม

แนวคิดและความสำคัญเกี่ยวกับบทบาท

ชวนพิศ มหาพรหม ได้ให้แนวความคิดในเรื่องสถานภาพและบทบาท (Status and Role) โดยมองว่าสถานภาพเป็นเรื่องที่มีความเป็นนามธรรม หมายถึง ฐานะหรือตำแหน่ง และเป็น ตัวกำหนดบทบาท หรือการประพฤติปฏิบัติตามตำแหน่งนั้นๆ ในสังคม ว่ามีภารกิจอย่างไรบ้าง ดังนั้น เมื่อบุคคลมีตำแหน่งทางสังคมเกิดขึ้น สิ่งที่ควบคู่มากับตำแหน่งก็คือบทบาทของตำแหน่ง นั้น ๆ ทางสังคม โดยไม่สามารถแยกออกจากกันได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า บทบาทและสถานภาพ

⁵วรรณา อรรถเมธากุล, “บทบาทนักสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ในการพิทักษ์สิทธิ ประโยชน์ของผู้ใช้บริการ : ศึกษาเฉพาะกรณี โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป”, วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2540, หน้า 129.

⁶เรื่องเดียวกัน, หน้า 21.

หรือตำแหน่งเป็นสิ่งที่ควบคู่กันเสมอ เปรียบเสมือนเหรียญสองด้าน ถ้าด้านหนึ่งของเหรียญคือ สถานภาพหรือตำแหน่ง อีกด้านหนึ่งของเหรียญก็คือบทบาทนั่นเอง⁷

อาภัสรา ลิ้มปสุวัฒน์ ได้กล่าวว่า สถานภาพ (Status) และบทบาท (Role) เป็นหน่วยของ ระบบสังคม โดยทั้งสถานภาพและบทบาทเป็นคุณลักษณะของผู้แสดงในสังคมนั้นๆ ในการ ประพฤติปฏิบัติให้สอดคล้องกับสถานภาพ และบทบาทของบุคคลผู้นั้นในสังคม หรืออาจกล่าวได้ ว่า บทบาท คือ การจัดระเบียบของพฤติกรรม เป็นการสร้างและกำหนดการมีส่วนร่วมในสังคมนั้นๆ ซึ่งเป็นกระบวนการร่วม ที่เกิดจากความคาดหวังทั้งที่เกี่ยวกับตนเองและบุคคลอื่นที่มีต่อ ความสัมพันธ์นั้น ๆ ส่วนสถานภาพ คือ ตำแหน่งของบุคคลผู้นั้นในสถาบันหรือสังคม ซึ่งอาศัย กลไกของสังคมเป็นตัวกำหนด

อารีย์ จรรยาชัยเลิศ ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะบทบาทไว้ดังนี้

1. บทบาทที่ถูกกำหนดไว้ (Role Prescriptions) คือ บทบาทที่กำหนดไว้เป็นระเบียบอย่าง ชัดเจนว่าบุคคลที่อยู่ในบทบาทนั้นจะต้องทำอะไรบ้าง
2. บทบาทที่กระทำจริง (Role Descriptions) คือ บทบาทที่บุคคลได้กระทำจริงเมื่ออยู่ใน บทบาท นั้น ๆ
3. บทบาทที่ถูกคาดหวัง (Role Expectations) คือ บทบาทที่ถูกคาดหวังโดยผู้อื่นว่าบุคคลที่ อยู่ในบทบาทนั้น ๆ ควรกระทำอย่างไร⁸

งามพิศ สัตย์สงวน ได้กล่าวว่า บทบาทของคนใดคนหนึ่งจะต้องประกอบด้วยลักษณะ ดังนี้

1. ต้องเป็นแบบหรือลักษณะเฉพาะของตน
2. พฤติกรรมในสถานการณ์ที่กำหนดให้ นั้นจะต้องพอเหมาะ กับลักษณะเฉพาะของตน
3. ภูมิหลังของการกระทำที่เกี่ยวข้องกับสิ่งอื่น ๆ จะเป็นตัวชี้แนวทางในการกระทำที่จะ เกิดขึ้น

⁷อาภัสรา ลิ้มปสุวัฒน์, “ลักษณะการปฏิบัติงานตามบทบาทและความต้องการสนับสนุน จากกรุงเทพมหานคร ของคณะกรรมการอาคารสงเคราะห์ กรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์สังคม สงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2544, 232 หน้า.

⁸อารีย์ จรรยาชัยเลิศ, “บทบาทคาดหวังของศูนย์เยาวชนตำบลในการพัฒนาทรัพยากร มนุษย์”, ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์), 2533, หน้า 227.

4. ในการแสดงบทบาทนั้น ๆ จะต้องมีการประเมินผลด้วยตัวเองและผู้อื่น⁹

อาภัสรา ลิมปสุวัฒน์ ได้เสนอเกี่ยวกับบทบาทไว้ดังนี้

1. บทบาทที่ถูกกำหนด (Prescribed Role) เป็นบทบาทที่สังคมกำหนดไว้ให้ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทใดบทบาทหนึ่ง แม้ว่าบุคคลบางคนจะไม่ได้ประพฤติตามบทบาทที่คาดหวังโดยผู้อื่น เราก็คงยอมรับว่าบุคคลจะต้องปฏิบัติตามบทบาทที่สังคมกำหนดให้

2. บทบาทที่ปฏิบัติจริง (Enacted Role) เป็นวิธีการที่บุคคลได้แสดงหรือปฏิบัติออกมาจริงตามตำแหน่ง

3. บทบาทที่กระทำจริงเป็นบทบาทที่เจ้าของสถานภาพได้กระทำจริง ซึ่งอาจเป็นบทบาทที่สังคมคาดหวัง หรือเป็นบทบาทที่ตนเองคาดหวัง หรืออาจเป็นบทบาทตามที่สังคมคาดหวังและตนเองคาดหวังด้วย¹⁰

อาภัสรา ลิมปสุวัฒน์ ได้จำแนกความสำคัญของบทบาทออกเป็นลักษณะต่าง ๆ พอสรุปได้ดังนี้

1. บทบาทที่กำหนดไว้ หรือบทบาทตามอุดมคติ เป็นบทบาทที่มีการกำหนดสิทธิและหน้าที่ของตำแหน่งทางสังคมไว้

2. บทบาทที่ควรกระทำเป็นบทบาทที่แต่ละบุคคลเชื่อว่า ควรจะกระทำในหน้าที่ตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งอาจไม่ตรงตามบทบาทของอุดมคติทุกประการและอาจแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลก็ได้

3. บทบาทที่กระทำจริงเป็นบทบาทที่แต่ละบุคคลได้กระทำไปจริงตามความเชื่อ ความคาดหวัง ตลอดจนความกดดันและ โอกาสที่จะกระทำในแต่ละสังคมในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

ดังนั้นจากแนวคิดดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า การแสดงออกซึ่งบทบาทของแต่ละบุคคล คือ การกระทำหน้าที่หนึ่ง ๆ ในสังคม ในทางตรงข้าม บุคคลอาจจะเลยการแสดงออกหรือการทำหน้าที่ของตน ในบทบาทที่ตนได้รับและการที่สังคมได้กำหนดเฉพาะเจาะจงให้บุคคลปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทใดบทบาทหนึ่งนั้น เรียกว่า เป็นบทบาทที่ถูกกำหนด (Prescribed Role) ถึงแม้ว่าบุคคลบางคนไม่ได้ปฏิบัติตามบทบาทที่คาดหวังหรือบทบาทที่ต้องที่ปฏิบัติจริง (Enacted Role) ตามตำแหน่งของเขา ความไม่ตรงกันของบทบาทที่ถูกกำหนดกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงนั้นอาจมีความเกี่ยวข้องกัน

⁹งามพิศ สัตย์สงวน, หลักมานุษยวิทยาวัฒนธรรม, อ่างแล้ว, หน้า 64.

¹⁰อาภัสรา ลิมปสุวัฒน์, “ลักษณะการปฏิบัติงานตามบทบาทและความต้องการสนับสนุนจากกรุงเทพมหานครของกรรมการอาคารสงเคราะห์ กรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต, อ่างแล้ว, หน้า 30.

1. บุคคลขาดความเข้าใจในส่วนของบทบาทที่ต้องการ (Lack of Understanding)
 2. ความไม่เห็นด้วย (Not to Conform) หรือไม่ลงรอยกับบทบาทที่ถูกกำหนด
 3. บุคคลไม่มีความสามารถ (Inability) ที่จะแสดงบทบาทนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 หากพิจารณาลักษณะของบทบาทที่ปรากฏอยู่ในสังคมให้ลึกซึ้งแล้ว จะพบว่าบทบาทที่มีอยู่หลายรูปแบบ หลายลักษณะ ดังนี้

1. บทบาทตามที่กำหนด หมายถึง บทบาทที่สังคม กลุ่ม หรือองค์กรกำหนดไว้ว่าเป็นรูปแบบของพฤติกรรมประจำตำแหน่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคมกลุ่ม หรือองค์กรนั้น ๆ เช่น ข้อกำหนดที่ว่า พ่อแม่ต้องอบรมเลี้ยงดูลูก ข้าราชการต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งงานโดยชอบ เป็นต้น

2. บทบาทที่ผู้รับคาดหวัง หมายถึง บทบาทหรือรูปแบบของพฤติกรรมที่คนอื่น (ผู้เกี่ยวข้อง) คาดหวังว่าอยู่ในตำแหน่งจะถือปฏิบัติ บทบาทที่ผู้คาดหวังนี้มักจะสอดคล้องกับบทบาทที่กำหนด แต่ในบางครั้งบทบาทที่ผู้เกี่ยวข้อง คาดหวังอาจจะไม่ตรงกับบทบาทที่กำหนดก็ได้เพราะคนบางคนอาจมีการคาดหวังมากหรือน้อยกว่าข้อกำหนดที่ตน ได้รับทราบ

3. บทบาทตามอุดมคติของผู้อยู่ในตำแหน่ง หมายถึง รูปแบบของพฤติกรรมที่บุคคลผู้อยู่ในตำแหน่งคิด และเชื่อว่าเป็นบทบาทของตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่ เช่น ผู้บังคับบัญชาคิดว่าตนมีหน้าที่ควบคุมการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาแต่ไม่ต้องไปใส่ใจกับปัญหาส่วนตัวของผู้ใต้บังคับบัญชา ดังนั้นบทบาทของผู้ที่ได้ตำแหน่งอาจจะสอดคล้อง หรือไม่สอดคล้องกับบทบาทที่กำหนด และก็จะอาจจะตรงหรือไม่ตรงกับบทบาทที่ผู้รับคาดหวัง

4. บทบาทที่ปฏิบัติจริง หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้อยู่ในตำแหน่ง ได้ปฏิบัติหรือแสดงออกมาให้เห็น ซึ่งมักจะเป็นพฤติกรรมที่สอดคล้องกับบทบาทตามความคิดของเจ้าตัวแต่ก็อาจมีกรณีที่บุคคลแสดงพฤติกรรมตามการคาดหวังของผู้อื่น ทั้งๆ ที่บทบาทนั้นไม่ตรงกับบทบาทตามความคิดของตน

5. บทบาทที่ผู้อื่นรับรู้ หมายถึง รูปแบบพฤติกรรมที่ผู้อื่น ได้รับทราบเกี่ยวกับการปฏิบัติก็ได้ บทบาทของผู้ที่อยู่ในตำแหน่งซึ่งโดยธรรมชาติการรับรู้ของคนเราจะมีการเลือกรับรู้ และมีการรับรู้ที่ผิดพลาด ไปจากความเป็นจริงได้ ดังนั้นเมื่อผู้อยู่ในตำแหน่งปฏิบัติบทบาท โดยแสดงพฤติกรรมอย่างหนึ่ง ผู้ได้พบเห็นอาจรับรู้พฤติกรรมหรือบทบาทนั้นในทางที่แตกต่างกันไป และแตกต่างไปจากบทบาทตามความคิดของผู้ที่อยู่ในตำแหน่งด้วย¹¹

¹¹ เรื่องเดียวกัน.

สรุปแนวคิดและความสำคัญของบทบาท คือ การแสดงออกของบุคคลในด้านที่เกี่ยวข้องกับคำพูด ลักษณะท่าทางเพื่อให้ผู้อื่นทราบว่าตนกำลังทำหน้าที่อย่างไร มีต่อเจ้าของตำแหน่งหรือฐานะทางสังคมอย่างไร จึงอาจกล่าวได้ว่าบทบาทก็คือการแสดงออกถึงฐานะและตำแหน่งหน้าที่ของแต่ละคนในสังคม นั่นเอง

สรุปได้ว่า ถ้าบทบาททั้งหลายมีความสอดคล้องกัน โดยเฉพาะบทบาทตามความคิดของผู้ที่อยู่ในตำแหน่งหนึ่ง ๆ ในสถาบัน หรือสังคม บทบาทที่ผู้อื่นคาดหวัง บทบาทที่ปฏิบัติจริง และบทบาทที่ผู้อื่นรับรู้ ก็จะเป็นความสัมพันธ์ทางสังคมที่ราบรื่น แต่ถ้าบทบาทดังกล่าวไม่สอดคล้องกันเช่น บทบาทที่ปฏิบัติจริงไม่ตรงกับบทบาท ที่ผู้อื่นคาดหวัง บทบาทที่ผู้อื่นคาดหวังไม่ตรงกับบทบาทตามความคิดของ ผู้อยู่ในตำแหน่ง ฯลฯ สถานการณ์เช่นนี้จะทำให้เกิดความขัดแย้งของบทบาท (Role Conflicts)

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบทบาท ของ รัดดอคค์ (Ruddock)

ทฤษฎีบทบาทเป็นแนวคิดที่คุ้นเคยกันดีในการศึกษาทางสังคมศาสตร์ ได้อธิบายถึงบทบาทว่าเป็นแนวคิดที่พัฒนามาจากละครตั้งแต่สมัยกรีกและโรมัน อันหมายถึง ลักษณะ (Characterization) ที่ผู้แสดง (An actor) ถูกเรียกร้องให้แสดงในบริบทของการแสดงละครที่กำหนดไว้ให้ซึ่งเมื่อนำมาใช้ในทางสังคมศาสตร์ ความหมายโดยรวมก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงมากนักคือ หมายถึง การหน้าที่ของบุคคลที่กระทำเมื่ออยู่ในสถานภาพหนึ่ง ๆ ภายในบริบททางสังคมหนึ่ง ๆ¹²

ทฤษฎีบทบาท (Role Theory)

การทำความเข้าใจทฤษฎีบทบาท (Role Theory) ในการศึกษาครั้งนี้ จะทำให้สามารถวิเคราะห์พฤติกรรมมนุษย์ได้กระจ่างขึ้น ในมุมมองทฤษฎีบทบาทได้กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ใน 2 ลักษณะคือ แนวโครงสร้างและแนวปฏิสังสรรค์เชิงสัญลักษณ์ ดังนี้

แนวโครงสร้างนิยม (Structurism View) มองว่า บทบาทเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดโดยกฎเกณฑ์ของสังคมและความคาดหวังที่มีต่อสถานภาพของบุคคล เมื่อบุคคลเข้าดำรงในสถานภาพหนึ่ง ก็จะมีบทบาทตามที่สังคมและบุคคลอื่น ๆ คาดหวังไว้ ตามค่านิยม บรรทัดฐานที่กำหนด

¹²วรรณ วรรณเมฆากุล, “บทบาทนักสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ในการพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของผู้ใช้บริการ : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป”, วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, อ่างแล้ว, หน้า 29.

ส่วนบทบาทในแนวปฏิสังสรรค์เชิงสัญลักษณ์ (Interactionist View) จะให้ความสำคัญกับกระบวนการ ซึ่งบุคคลที่อยู่ในสถานภาพหนึ่ง ๆ จะทำความเข้าใจได้ว่า บุคคลอื่นให้ความหมายและคาดหวังกับตนอย่างไร¹³

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะ เป็นบทบาทโครงสร้างหรือบทบาทที่เกิดขึ้นจากการมีปฏิสังสรรค์เชิงสัญลักษณ์ ต่างล้วนมีปฏิสัมพันธ์กันตลอดเวลา

ทฤษฎีระบบสังคม (Social System Theory) ของ Getzels และ Guba

ทฤษฎีนี้ได้สร้างขึ้นเพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมในองค์กรต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเป็นระบบสังคม แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านสถาบันมิติ (Nomothetic Dimension) และด้านบุคลามิติ (Idiographic Dimension)

ด้านสถาบันมิติ ประกอบด้วย

- สถาบัน ได้แก่ หน่วยงานหรือองค์กร ซึ่งจะเป็น กรม กอง โรงเรียน โรงพยาบาล บริษัท ร้านค้า หรือโรงงานต่าง ๆ ที่มีวัฒนธรรมของหน่วยงานหรือองค์กรนั้นครอบคลุมอยู่

- บทบาทตามหน้าที่ ซึ่งสถาบันจะกำหนดบทบาท หน้าที่ และตำแหน่งต่าง ๆ ให้บุคคลปฏิบัติ โดยมีกฎและหลักการอย่างเป็นทางการ ตลอดทั้งธรรมเนียมปฏิบัติที่มีอิทธิพลต่อบทบาทอยู่

- ความคาดหวังของสถาบันหรือบุคคลภายนอก ซึ่งเป็นความคาดหวังที่สถาบันหรือบุคคลภายนอกคาดว่าสถาบันจะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย เช่น สถานพินิจ มีความคาดหวังที่จะให้เยาวชนมีพฤติกรรมทางบวก ดังนั้น ความคาดหวังจึงมีค่านิยม (Values) ของสังคมครอบคลุมอยู่

ด้านบุคลามิติ ประกอบด้วย

- บุคลากรแต่ละคนซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในสถาบันนั้น ๆ เป็นบุคคลในระดับต่าง ๆ เช่น ในสถานพินิจมีผู้อำนวยการ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ กรรมการสงเคราะห์ โดยมีวัฒนธรรมย่อยที่ครอบคลุมต่างไปจากวัฒนธรรมโดยส่วนรวม

- บุคลิกภาพ หมายถึง ความรู้ ความถนัด ความสามารถ เจตคติ อารมณ์ และแนวคิดที่แตกต่างกันไปในแต่ละปัจเจกบุคคลที่เข้ามาทำงานในสถาบันนั้นๆ โดยความแตกต่างที่ปะปนกันอยู่จะมีธรรมเนียมของแต่ละบุคคลเป็นอิทธิพลครอบงำอยู่

- ความต้องการส่วนตัว (Need - Dispositions) คือ ความต้องการของบุคคลในสถาบันนั้น ๆ ที่แตกต่างกันไป เช่น บางคนทำงานเพราะต้องการเงินเลี้ยงชีพ บางคนทำงานเพราะความรัก ต้องการเกียรติยศชื่อเสียง ความก้าวหน้า การยอมรับ ความมั่นคง ปลอดภัย เป็นต้น

¹³ สงวนศรี วิรัชชัย, จิตวิทยาสังคมเพื่อการศึกษา, อ่างแก้ว, หน้า 42-45.

ดังนั้น ทฤษฎีดังกล่าวจึงมุ่งเน้นการพิจารณาบทบาททั้งในด้านสถาบันมิติและด้านบุคลามิติ โดยด้านสถาบันมิติมุ่งเน้นบทบาทที่สถาบันได้คิดหรือกำหนดไว้ และจะต้องชี้แจงให้บุคลากรในสถาบันได้ทราบอย่างเด่นชัด เพื่อกำหนดสิ่งที่คาดหวังที่สถาบันได้กำหนดไว้ในบทบาทของตน ออกมาตรงกับความต้องการของของสถาบันนั้น ๆ ส่วนในด้านบุคลามิติมุ่งเน้นองค์ประกอบด้านตัวบุคคลที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถาบันนั้น ๆ ซึ่งแต่ละบุคคลที่ปฏิบัติงานอยู่ล้วนมีความเป็นปัจเจกที่ไม่เหมือนกัน โดยทั้งสองมิตินี้ระบบสังคมเป็นสิ่งที่มามีอิทธิพลต่อการบริหารงานเป็นอันมาก ถ้าหากทุกสิ่งทุกอย่างราบรื่นดี การบริหารงานนั้นสามารถที่จะสังเกตพฤติกรรมได้ (Social Behavior or Observed Behavior)¹⁴

ทฤษฎีกระบวนการทางสังคมของเกทเซลส์และกูบา (Getzels and Guba)

ทฤษฎีนี้ได้กล่าวถึงบทบาทไว้ว่า ในระบบสังคมหนึ่ง ๆ จะประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ มิติด้านสถาบัน ประกอบด้วย สถาบัน บทบาท และความคาดหวัง และมิติด้านบุคคล ประกอบด้วย บุคลิกภาพและความต้องการ มิติทั้งสองด้านนี้ต่างมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และผลสุดท้ายก็จะเป็นพฤติกรรมที่เห็นได้ในสังคม ดังอธิบายในแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงแบบจำลองกระบวนการทางสังคมตามแนวคิดของเกทเซลส์และกูบา¹⁵

¹⁴สมยศ นาวิการ และ ศุภศักดิ์ รุมาคม, ทฤษฎีและพฤติกรรม, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดวงกมล, 2540), หน้า 123-127.

¹⁵เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์, ความขัดแย้งการบริหารเพื่อสร้างสรรค์, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร : ดันอ้อแกรมมี, 2539), หน้า 74-76.

ทฤษฎีบทบาทของเนเดล (Nadel's Role Theory)

ทฤษฎีนี้ กล่าวว่า บทบาทคือส่วนประกอบที่ส่งผลต่อพฤติกรรม 3 ลักษณะ คือ

1. ส่วนประกอบที่ส่งเสริมบทบาท เช่น ครูต้องพูดเก่งหรือมีอารมณ์ขัน
 2. ส่วนประกอบที่มีผลสำคัญต่อบทบาทและขาดมิได้ เช่น เป็นครูต้องสอนหนังสือ เป็นแพทย์ต้องรักษาคนไข้ เป็นตำรวจต้องจับผู้ร้าย เป็นต้น
 3. ส่วนประกอบที่เป็นไปตามกฎหมาย เช่น ครูต้องเป็นสมาชิกคุรุสภา เป็นต้น
- ถ้ากำหนดให้

P คือ บทบาท

a คือ ส่วนประกอบที่ส่งเสริมบทบาท

b คือ ส่วนประกอบที่มีผลสำคัญต่อบทบาทและขาดมิได้

c คือ ส่วนประกอบที่เป็นไปตามกฎหมาย

ดังนั้นจึงเขียนเป็นสมการบทบาทได้ว่า

$$P = a + b + c + \dots + n$$

จากสมการอธิบายได้ว่า บทบาทต้องประกอบด้วยส่วนประกอบหลาย ๆ ส่วนอย่างน้อย 3 ส่วนขึ้นไปจนถึง n ส่วน¹⁶

ทฤษฎีบทบาทของโฮมันน์ (Homann's Role Theory)

ทฤษฎีนี้กล่าวไว้ว่า บุคคลจะเปลี่ยนบทบาทไปตามตำแหน่งและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เผชิญเสมอ เช่น ตอนกลางวันแสดงบทบาทสอนหนังสือเพราะเป็นครู พอตอนเย็นต้องแสดงบทบาทดูแลเลี้ยงดูบุตรเพราะเป็นพ่อแม่ เป็นต้น สอดคล้องกับทฤษฎีบทบาทของพาร์สัน (Parson's Role Theory) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ในสังคม ทำให้มนุษย์ต้องเพิ่มบทบาทของตน เช่น บุคคลที่มีเพื่อนมาก ก็ต้องแสดงบทบาทมากขึ้นเป็นเงาตามตัว ในขณะที่ ทฤษฎีบทบาทของกู๊ด (Good's Role Theory) มองว่า บทบาทคือแบบแผนของพฤติกรรม ที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของแต่ละบุคคล และบทบาทดังกล่าวควรเป็นไปตามข้อตกลงที่มีต่อสังคม นั้น ๆ¹⁷

¹⁶พิทยา เพชรรักษ์, “บทบาทของคณะกรรมการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม จังหวัดในเขตการศึกษา 2”, รายงานการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ), 2541, หน้า 14.

¹⁷เรื่องเดียวกัน , หน้า. 15 - 19.

สรุปได้ว่า บทบาท หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคล ซึ่งอยู่ในฐานะหรือตำแหน่งหรือมีสถานภาพอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งสังคมได้กำหนดให้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติ บทบาท และสถานภาพเป็นสิ่งที่ควบคู่กัน นั่นคือสถานภาพจะกำหนดว่าบุคคลนั้น ๆ มีหน้าที่ต้องปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างไร ส่วนบทบาทเป็นการปฏิบัติตามหน้าที่สังคมได้กำหนดไว้ ในแต่ละสถานภาพ การแสดงบทบาทจะสอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคม ในสถานภาพหนึ่ง ๆ บุคคลอาจจะต้องแสดงบทบาทมากมาย

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่

ได้มีผู้ให้ความหมาย และคำนิยามเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ไว้หลายท่านที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

สงวน สิทธิเลิศอรุณ ได้ให้ความหมายของบทบาทไว้ว่าสิทธิก่อให้เกิดหน้าที่ตามมา ฉะนั้นมนุษย์ทุกรูปทุกนามที่ต้องการสิทธิด้านต่าง ๆ สิ่งที่มาคือหน้าที่ โดยจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามนัยของสิทธิและหน้าที่ของตนในสังคมจะต้องถือปฏิบัติ¹⁸

สุชา จันทรหอม ได้ให้ความหมายไว้ว่าบทบาทเป็นสิ่งที่บุคคลในสภาพต่าง ๆ พึงกระทำ นั่นคือ เมื่อสังคมกำหนดสิทธิและหน้าที่ในสถานภาพใดอย่างใดแล้ว บุคคลในสภาพนั้นจะต้องประพฤติตามสิทธิและหน้าที่ของตนในสถานภาพที่ตนมีอยู่¹⁹

สุพัศรา สุภาพ ได้ให้ความหมายไว้ว่าบทบาท คือปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ของสถานภาพ (ตำแหน่ง) เช่นมีตำแหน่งเป็นพ่อ บทบาทก็ต้องเลี้ยงดูลูก เป็นครูก็ต้องมีการอบรมสั่งสอนนักเรียนให้ดี เป็นคนใช้บทบาทก็คือปฏิบัติตามที่หมอสั่ง²⁰

ปภาณี ฐิติวัฒนา ได้ให้ความหมายไว้ว่าบทบาทไว้ว่า บทบาทมีความหมายใกล้เคียงกับสถานภาพมาก เป็นรูปการที่เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพ คือ จะใช้คำว่าบทบาทเมื่อหมายถึงการที่บุคคลปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ของตนในสภาพที่ตนมีอยู่ และได้สรุปเกี่ยวกับบทบาทไว้ว่า บทบาท

¹⁸สงวน สิทธิเลิศอรุณ, การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาชุมชนของประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนทะเลน้อย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง, ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยทักษิณ), 2544 , หน้า 81.

¹⁹สุชา จันทร, องค์การและการจัดการ, (กรุงเทพมหานคร : อมรการพิมพ์, 2542), หน้า 73-74.

²⁰สุพัศรา สุภาพ, การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา, 2534), หน้า 71.

ของบุคคลในสังคมย่อมขึ้นอยู่กับสภาพที่ตนประจำอยู่ รวมทั้งคุณสมบัติของบุคคล บทบาทของบุคคลจึงแตกต่างกันออกไปตามลักษณะของสถานภาพและลักษณะอุปนิสัย ความคิด ความรู้ ความสามารถ มุทเหตุจูงใจ การอบรม ความพอใจรวมทั้งสถานภาพทางกายจิตใจของบุคคลที่ดำเนินบทบาทนั้น²¹

พัทธา สายหู ได้ให้ความหมายไว้ว่าบทบาทแต่ละบทบาทต้องมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ และสิทธิของการกระทำให้รู้ตรงกัน ได้กับทุกฝ่ายที่เข้ามาเกี่ยวข้อง แต่การกำหนดไม่ได้ทำด้วยตัวบทกฎหมายเสมอไป บทใหม่ ๆ ที่คนทั่วไปยังไม่เข้าใจและคุ้นเคยอาจต้องมีการประกาศอธิบายไว้ชัดเจนว่า บทบาทของกรรมการ หน้าที่ต่าง ๆ ของสมาคมหรือองค์กรที่เกิดใหม่²²

จากแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าบทบาทที่กำหนดไว้เป็นบทบาทที่ได้วางไว้ชัดเจน และบุคคลที่อยู่ในบทบาทนั้น ๆ จะต้องมีสิทธิหน้าที่ในการกระทำอะไรได้บ้างและได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า บุคคลที่ปฏิบัติงานในองค์กรนั้น ๆ จำเป็นต้องเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทที่องค์กรนั้น ๆ กำหนดไว้เพื่อเป็นมาตรฐานในการปฏิบัติงานที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพโดยบทบาทที่แท้จริงเป็นบทบาทหรือพฤติกรรมที่บุคคลได้กระทำจริง ๆ เพื่อให้เกิดการตอบสนองต่อข้อกำหนดต่าง ๆ ในตำแหน่งที่ครอบครองอยู่ ซึ่งจะหมายถึงบทบาทที่สังคมคาดหวังและที่ตนเองคาดหวังอีกด้วย หรืออาจจะไม่ใช่ทั้งสองอย่างก็เป็นได้

2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

ความหมายของการมีส่วนร่วม

ได้มีนักวิชาการแสดงทัศนะต่อความหมาย ของการมีส่วนร่วม ซึ่งพอสรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้ ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์ ได้อธิบายความหมายของการมีส่วนร่วมว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับด้านจิตใจและอารมณ์ (Mental and Emotional Involvement) ของบุคคลหนึ่ง ๆ ในสถานการณ์กลุ่ม (Group Situation) ซึ่งผลของการเกี่ยวข้องดังกล่าวเป็นเหตุเร้าใจให้เกิดการกระทำเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของกลุ่มและร่วมรับผิดชอบต่อกลุ่มดังกล่าวด้วย²³

²¹ปพาณี จิตวิวัฒนาเชื้อ และ สมพร อักษรสกุล, ผลกระทบทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมกับการมีส่วนร่วมของประชาชน, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์วัฒนาพานิช, 2544), หน้า 6.

²²พัทธา สายหู, “การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของกรรมการกลุ่มเกษตรกรในภาคใต้”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยทักษิณ), 2545, หน้า 42

²³ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์, การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา, (กรุงเทพมหานคร : สักดิ์โสภารพิมพ์, 2527), หน้า 183.

ปารีชาติ วลัยเสถียร ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า หมายถึงการเปิดโอกาสให้บุคคล หรือกลุ่มเข้ามามีส่วนร่วมในด้านความคิดริเริ่ม การตัดสินใจ การร่วมลงมือปฏิบัติ รับผิดชอบ แบ่งปันผลประโยชน์ และร่วมติดตามประเมินผล²⁴

วิจักขณ์ อัสวเลิศพานิช ได้ให้ทัศนะที่ขยายกว้างออกไปว่า การมีส่วนร่วม คือการดำเนินของภาครัฐ โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการแก้ปัญหา หรือสนองความต้องการของประชาชนด้วยตนเอง เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี และเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างภาครัฐและภาคประชาชน เพื่อก่อให้เกิดจิตสำนึกหวงแหน และความรู้สึกรักเป็นเจ้าของในเรื่องนั้น ๆ²⁵

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมหมายถึง การเข้ามาแสดงบทบาทด้วยจิตสำนึกที่จะช่วยแก้ปัญหาในเรื่องนั้นๆ โดยการเข้ามามีส่วนร่วมถือเป็นการแสดงบทบาทในทุกขั้นตอน เพื่อนำไปสู่กระบวนการของความร่วมมือ ร่วมใจ ให้สังคมหรือองค์กร ได้มีการพัฒนาในทางที่ดีขึ้น

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

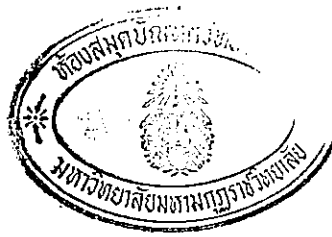
รังสิมันต์ วิจิตรดำรงศักดิ์ ได้กล่าวว่า จากข้อเท็จจริงประการหนึ่งในการทำงาน ที่องค์กรต่างๆ พยายามส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จ คือ การมีส่วนร่วม (Involvement) จากทุกภาคส่วน ซึ่งเป็นกระบวนการร่วมหน่วยย่อยๆ ในการทำงานเข้าด้วยกัน หรืออาจเรียกกระบวนการนั้นๆ ว่า การประสานงาน (Co-ordinate) ซึ่งถือเป็นหลักสำคัญประการหนึ่งของการมีส่วนร่วมในองค์กร โดย

แมคฟาร์แลนด์ (Mc Farland) ได้กล่าวไว้ว่า การมีส่วนร่วมเป็นกระบวนการและแบบแผนการดำเนินงานของกลุ่มและการแสดงออกซึ่งเอกภาพของการกระทำเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกัน²⁶

²⁴ปารีชาติ วลัยเสถียร และคณะ, กระบวนการและเทคนิคของนักพัฒนา, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2543), หน้า 34.

²⁵วิจักขณ์ อัสวเลิศพานิช, “ปัจจัยที่เข้ามามีผลต่อการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการลานกีฬาในการบริหารจัดการลานกีฬาของกรุงเทพมหานคร : ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการพัฒนาระบบการจัดการและศักยภาพของลานกีฬาด้านยาเสพติดในกรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2542, หน้า 71.

²⁶รังสิมันต์ วิจิตรดำรงศักดิ์, “แนวทางการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับหน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน ณ ท่าอากาศยานกรุงเทพ”, วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2542, 215 หน้า.

ไพรัตน์ เดชะรินทร์ ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมในภาคประชาชนว่า รัฐ ควรทำการส่งเสริมให้ประชาชนสังคม ในรูปแบบ บุคคล กลุ่มคน ชมรม สมาคม มูลนิธิ และองค์การอาสาสมัครในรูปแบบต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์และแผนนโยบายที่กำหนด โดยมุ่งเน้นขั้นตอนดังนี้ คือ

1. ร่วมมือกันศึกษา ค้นหาสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น ตลอดจนความต้องการในเรื่องนั้น ๆ
2. ร่วมคิดและสร้างรูปแบบ ตลอดทั้งวิธีการพัฒนาเพื่อแก้ไขและลดปัญหานั้น ๆ หรือสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ สอดคล้องกับความต้องการ
3. ร่วมวางแผน นโยบาย แผนงาน โครงการ หรือกิจกรรม เพื่อจัดและแก้ไขปัญหาที่สามารถสนองตอบต่อความต้องการนั้น ๆ
4. ร่วมปรับปรุงระบบการบริหาร เพื่อพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล
5. ร่วมตัดสินใจใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม
6. ร่วมลงทุนใน โครงการหรือกิจกรรมตามแต่ขีดความสามารถของตนเองและหน่วยงาน
7. ร่วมปฏิบัติตามนโยบาย โครงการ แผนงาน และกิจกรรม ให้ บรรลุเป้าหมายที่วางไว้
8. ร่วมควบคุม ติดตามประเมินผล และร่วมบำรุงรักษา โครงการ กิจกรรมที่ได้ทำไว้ เพื่อประโยชน์ที่ยั่งยืน²⁷

ฉอาน วุฒิศรรมรักษา ได้จำแนกการเข้ามามีส่วนร่วมไว้ 5 ประการ คือ

1. ขึ้นกำหนดความต้องการ
2. ขึ้นวางแผนดำเนินงาน
3. ขึ้นตัดสินใจ
4. ขึ้นดำเนินการ
5. ขึ้นติดตามผล²⁸

สมยศ นาวิการ และสุสดี รุมาคม ได้จำแนกการมีส่วนร่วมในการบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participate Management) ไว้ 3 ขั้นตอน คือ

²⁷ไพรัตน์ เดชะรินทร์, การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา, (กรุงเทพมหานคร : ศักดิ์โสภณการพิมพ์, 2526), หน้า 25.

²⁸ฉอาน วุฒิศรรมรักษา, "ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการสร้างงานในชนบท : ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการที่ได้รับรางวัลดีเด่น จังหวัดราชบุรี", วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2526 หน้า 36.

1. การมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ
2. การมีส่วนร่วมใช้ความคิดสร้างสรรค์ ในการแก้ปัญหาการบริหารจัดการ
3. การมีส่วนร่วมใช้ความเชี่ยวชาญในการดำเนินการ

ทั้งนี้ สามารถจำแนกรูปแบบการมีส่วนร่วมออกเป็น 3 ประการ ตามลักษณะของการมีส่วนร่วม ดังนี้

1. การที่ประชาชนมีส่วนร่วมโดยตรง (Direct Participation) โดยผ่านองค์กรจัดตั้งประชาชน
2. การที่ประชาชนมีส่วนร่วมทางอ้อม (Indirect Participation) โดยผ่านองค์กรผู้แทนประชาชน (Representative Organization) เช่นกรรมการของกลุ่ม หรือชุมชน
3. การที่ประชาชนมีส่วนร่วมโดยการเปิดโอกาสให้ (Open Participation) โดยผ่านองค์กรที่ไม่ใช่ผู้แทนประชาชน (Non-representative Organization) เช่น สถาบัน หรือหน่วยงาน ที่เชิญชวนหรือเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ตามกาละ และโอกาส

แผนภูมิที่ 2.2 แสดงแบบจำลองการมีส่วนร่วมจำแนกตามลักษณะของการมีส่วนร่วม

กล่าวโดยสรุป การมีส่วนร่วมของประชาชน คือการที่ประชาชนหรือชุมชน พัฒนาขีดความสามารถของตนเอง ในการจัดการ ควบคุม และพัฒนา กระบวนการทางสังคมตามภูมิปัญญา ซึ่งแสดงออกในรูปแบบของบทบาท และการตัดสินใจ²⁹

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม

ทฤษฎีการมีส่วนร่วมนั้นมีหลายทฤษฎี ทั้งนี้ ผู้วิจัยขอแบ่งทฤษฎีเหล่านี้ออกเป็นสองกลุ่มใหญ่ๆ คือ ทฤษฎีความเป็นผู้แทน และทฤษฎีประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม ดังนี้

1. ทฤษฎีความเป็นผู้แทน (Representative) ทฤษฎีนี้ เน้นความเป็นผู้แทนของผู้นำ และถือว่าการมีส่วนร่วมเป็นเครื่องหมายของการให้หลักประกันของการบริหารงานที่ดี อย่างไรก็ตาม

²⁹ สมยศ นาวิการ และ ศุสดี รุมาคม, ทฤษฎีและพฤติกรรมองค์กร, อ้างแล้ว, หน้า 140

ทฤษฎีนี้ เน้นการวางโครงสร้างของสถาบัน เพื่อเป็นเครื่องมือในการเข้าไปมีส่วนร่วมเท่านั้น โดยมิได้เปิดโอกาสให้ผู้เข้าไปมีส่วนร่วมมีอำนาจในการตัดสินใจขององค์กรอย่างแท้จริง

2. ทฤษฎีประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม (Participatory Democracy) ตามแนวคิดของทฤษฎีนี้ ถือว่าการเข้าไปมีส่วนร่วม มีวัตถุประสงค์ไม่เฉพาะแต่การเข้าไปพิจารณาร่วมกับผู้นำองค์กรเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงทุกขั้นตอนของการวางนโยบาย และมองว่า การมีส่วนร่วมเป็นการให้การศึกษ และพัฒนาระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น³⁰

จากทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ทฤษฎีการมีส่วนร่วม คือ การมีส่วนร่วมในการบริหาร การวางโครงสร้าง มีการวางนโยบายและกำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นเครื่องมือในการเข้าไปมีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้ผู้เข้าไปมีส่วนร่วมมีอำนาจในการตัดสินใจ และพัฒนาระบบงานให้มีประสิทธิภาพ

2.5 บทบาทหน้าที่เครือข่ายองค์กรประชาชนและการจัดตั้งคณะกรรมการ

ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายเครือข่ายองค์กรประชาชนไว้ดังนี้

สิน สวนเชื้อ ได้กล่าวว่า เครือข่ายองค์กรประชาชน คือ กลุ่มของชุมชนที่มีความคิด มีปัญหา หรือความต้องการคล้าย ๆ กัน มาติดต่อประสานงาน หรือร่วมกันทำ กิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อแก้ไขปัญหา หรือสนองความต้องการของสมาชิก โดยกิจกรรมที่ทำร่วมกัน อาจมีหลากหลาย แล้วแต่ปัญหาและความต้องการร่วมกันของเครือข่ายกำหนด และได้อธิบายถึงลักษณะที่สำคัญขององค์กรประชาชน 6 ประการ ได้แก่

1. สามารถปกป้องผลประโยชน์ แก้ไขปัญหาและสนองความต้องการของสมาชิกได้ และมีการกระจายผลอย่างเสมอภาคประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรอย่างมีความรู้สึกเป็นเจ้าของและอย่างมีจิตสำนึกร่วมกัน

2. องค์กรมีผู้นำที่ดี สามารถแสดงบทบาทได้อย่างเหมาะสม

3. องค์กรมีความสามารถในการทำงานอย่างเป็นระบบด้วยตนเอง ไม่ต้องพึ่งพาคณาภายนอก มีบทบาทในการตัดสินใจ กำหนดเป้าหมายที่เหมาะสมสอดคล้องกับทรัพยากรและความสามารถของคนในชุมชน

³⁰สิน ปรัชญพฤทธิ์, “หน่วยที่ 11 ภาวะผู้นำและการมีส่วนร่วม”, เอกสารการสอนชุดวิชา 32403 : พฤติกรรมมนุษย์ในองค์กร, (นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2545), หน้า 642-643.

4. องค์กรสามารถควบคุมปัจจัยต่าง ๆ ภายในชุมชนและสภาพแวดล้อมพื้นฐานขององค์กร ให้เป็นไปตามทิศทางที่พึงประสงค์ได้

5. องค์กรมีการปรับตัวที่จะทำให้บรรลุจุดมุ่งหมาย รักษาความมั่นคงและพัฒนาองค์กรให้เจริญต่อไปได้³¹

กาญจนา แก้วเทพ ได้กล่าวถึงเครือข่ายองค์กรประชาชนเป็นรูปแบบหนึ่งของการประสาน บุคคล กลุ่ม หรือองค์กรหลาย ๆ องค์กร ที่มีเป้าหมายและความต้องการร่วมกันเพื่อแก้ปัญหา หรือลดผลกระทบของปัญหานั้น ๆ ร่วมกัน³² สอดคล้องกับทัศนะของ สมชาย พงษ์เทพิน กล่าวว่ เครือข่ายองค์กรประชาชนเป็นการเชื่อมโยง ร้อยรัด เอาความพยายามและการดำเนินงานของฝ่ายต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม เพื่อปฏิบัติการกิจอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกัน โดยแต่ละฝ่ายยังคงปฏิบัติการกิจหลักเดิมของตนต่อไปอย่างไม่สูญเสียเอกลักษณ์ และปรัชญาของตนเอง การเชื่อมโยงดังกล่าวอาจเป็นไปได้ในลักษณะหลวม ๆ เฉพาะกิจตามความจำเป็น³³

พงษ์สันต์ คุ้มสอาด ได้กล่าวถึงลักษณะขององค์กรประชาชน ว่าจะต้องเป็น ตัวแทนที่แท้จริงและกระทำการต่าง ๆ บนพื้นฐานแห่งความต้องการของวัตถุประสงค์การจัดตั้ง มิใช่ตั้งเพื่อทำงานให้หน่วยงาน/องค์กรภายนอก โดยหลักการแล้ว คณะกรรมการจะต้องเป็นอิสระจากการควบคุม และต้องมีอำนาจที่แท้จริงในการตัดสินใจ มีความคิดริเริ่ม และมีสิทธิ ส่วนร่วมในทุก ๆ ด้านของสังคมกล่าวโดยสรุป เครือข่ายองค์กรประชาชน เป็นรูปแบบการรวมตัวของบุคคล หรือกลุ่ม

³¹ สีน สวนเชื้อ, “ปัจจัยที่ส่งเสริมการพัฒนาองค์กรประชาชนในเมือง ศึกษาเฉพาะสหกรณ์ เกรตติยูเนียน ชุมชนหลังบ้านมิ่งคศิลา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2530, หน้า 245.

³² กาญจนา แก้วเทพ, การพัฒนาแนววัฒนธรรมชุมชน, (กรุงเทพมหานคร : อักษรประดิษฐ์ การพิมพ์, 2538), หน้า 61.

³³ สมชาย พงษ์เทพิน, “สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้นำกับการทำงานของผู้นำเครือข่าย องค์กรชุมชนในเขตเมือง ศึกษาเฉพาะกรณี : เครือข่ายชุมชนนครขอนแก่น อ.เมือง จ.ขอนแก่น”, วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2542, หน้า 280 .

ต่างๆ เพื่อร่วมกันหาแนวทางการดำเนินงานที่สอดคล้องกับเรื่องนั้น ๆ บนพื้นฐานของเจตจำนงต่อการมีส่วนร่วม และการสร้างความเข้มแข็งที่ยั่งยืน³⁴

สรุปได้ว่า องค์กรประชาชน หมายถึง การรวมตัวกันของประชาชนมีผู้นำในการดำเนินกิจกรรมใด ๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ร่วมกันแก้ปัญหาพัฒนาองค์กรให้เกิดประสิทธิภาพ โดยรูปแบบการจัดตั้งขององค์กรต่าง ๆ อาจเป็นรูปแบบการส่งเสริมการเข้ามา มีส่วนร่วมในลักษณะของคณะกรรมการ (Committee) ดังเช่นกรณีของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่ได้รับการแต่งตั้ง อย่างเป็นทางการจากกรมพินิจฯ เพื่อปฏิบัติงานตามบทบาทที่ได้รับ และเชื่อมกับความต้องการและความคาดหวังขององค์กร (สถานพินิจฯ) เข้าด้วยกัน ดังนั้น รูปแบบการจัดตั้งคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ เพื่อให้เกิดการมีกระบวนการประสานงาน และประสิทธิภาพในการทำงาน โดยอาศัยรูปแบบการมีส่วนร่วมจากองค์กรประชาชน ในลักษณะของคณะกรรมการ

ลักษณะและองค์ประกอบของคณะกรรมการ

การบริหารโดยคณะกรรมการนั้นมีรูปแบบและวิธีการได้มาที่คล้ายกันคือ มีคณะบุคคลหรือคณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาตัดสินใจวางแนวทางในการบริหาร และร่วมปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย

พิพัฒน์ สุดใจประภารัตน์ ได้กล่าวถึงลักษณะของคณะกรรมการ คือ การที่กลุ่มบุคคลคณะหนึ่ง ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ค้นหาคำวินิจฉัยร่วมกัน ลักษณะของคณะกรรมการ หมายถึง กลุ่มบุคคลที่เข้าร่วมกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ภายในองค์กร กลุ่มของคณะกรรมการนี้อาจรวมกันขึ้นในลักษณะที่ไม่เป็นทางการก็ได้ แต่ในทางปฏิบัติ คณะกรรมการที่ตั้งขึ้นมักจะมีการจัดตั้งขึ้นเป็นทางการ มีความเกี่ยวข้องกับกลุ่มบุคคลที่มีหน้าที่แก้ปัญหาหรือจัดทำกิจกรรมอย่างหนึ่งเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งได้รับมอบภารกิจจากองค์กร³⁵

³⁴พงษ์สัน คุ้มสอาด, “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการของผู้นำองค์กรการเงินชุมชน”, วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์), 2542, หน้า 258.

³⁵พิพัฒน์ สุดใจประภารัตน์, “ประสิทธิผลในการทำงานของคณะกรรมการบริหารโครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชน : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานีตำรวจนครบาล 6”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2542, หน้า 232.

กล่าวโดยสรุป ลักษณะและองค์ประกอบของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์กับกลุ่มคณะบุคคลคณะหนึ่งซึ่งได้รับแต่งตั้งให้มีหน้าที่ค้นหา วิจัย แก้ปัญหา หรือทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือได้รับมอบหมายภารกิจจากองค์การ เพื่อประสิทธิภาพ ประสิทธิผลขององค์การ

รูปแบบของคณะกรรมการ

โดยทั่วไป คณะกรรมการมีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน นั้น สามารถพิจารณาได้จากรูปแบบของคณะกรรมการซึ่งมีอยู่ 3 รูปแบบ ดังนี้

1. คณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นตามกำหนดระยะเวลา (Time Scale) มีทั้งคณะกรรมการประจำ และคณะกรรมการเฉพาะกิจ กล่าวคือ คณะกรรมการประจำ (Standing Committee) หมายถึง คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นประจำตามกำหนด เช่น 1 ปี หรือ 2 ปี เป็นต้น เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบ พิจารณา และใช้ดุลยพินิจติดต่อกัน โดยอาศัยระยะเวลา สำหรับ คณะกรรมการพิเศษ หรือคณะกรรมการเฉพาะกิจ (Adhoc Committee) หมายถึง คณะกรรมการที่ได้รับการจัดแต่งตั้งขึ้นเป็นการเฉพาะเรื่อง เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่พิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ เมื่อเสร็จภารกิจแล้ว สภาพของคณะกรรมการก็จะสิ้นสุดลง

2. คณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นตามความมุ่งหมาย (Purpose) หมายถึง คณะกรรมการผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามวัตถุประสงค์ที่ได้รับมอบหมาย โดยกำหนดขอบเขตหน้าที่ให้ เช่น คณะกรรมการในฐานะผู้บริหาร เป็นที่ปรึกษาหรือการตรวจสอบ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับความมุ่งหมายของการแต่งตั้ง คณะกรรมการนั้น ๆ

3. คณะกรรมการแต่งตั้งขึ้นตามองค์ประกอบของคณะบุคคล (Composition) หมายถึง บางกรณีการแต่งตั้งคณะกรรมการมีความจำเป็นต้องแต่งตั้งบุคคลภายในองค์กรเพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่บางครั้งอาจจะแต่งตั้งบุคคลภายนอกเข้าร่วมด้วยเพื่อให้การทำงานบรรลุวัตถุประสงค์³⁶

องค์ประกอบของคณะกรรมการ

คณะกรรมการแต่ละชุดที่จัดตั้งขึ้นมามีองค์ประกอบ ดังนี้

1. อำนาจที่ได้รับมอบหรือความมุ่งหมายของคณะกรรมการ ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาจะต้องเข้าใจถึงความมุ่งหมายของการจัดตั้ง พร้อมทั้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนด

³⁶ประธาน คงฤทธิศึกษากร, การบริหารและจัดระเบียบราชการไทย, (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2529), หน้า 123.

ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ กำหนดระยะเวลาของการดำเนินงาน จะช่วยทำให้คณะกรรมการเข้าใจเหตุผลของการจัดตั้งและความสำเร็จของงานที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการ

2. ช่วยควบคุมการเป็นคณะกรรมการ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 คณะกรรมการถาวร (Permanent หรือ Standing Committee) เป็นคณะกรรมการ ที่มีช่วงอายุยาว ถ้าโครงสร้างขององค์กรไม่มีการเปลี่ยนแปลง คณะกรรมการจะปฏิบัติหน้าที่อย่างต่อเนื่อง

2.2 คณะกรรมการเฉพาะกิจ (Temporary หรือ Ad Hoc) เป็นคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อปฏิบัติงานเฉพาะอย่างโดยใช้ความรู้และทักษะต่าง ๆ ในสถานการณ์ที่เฉพาะเจาะจงเมื่อปฏิบัติงานเสร็จสิ้น คณะกรรมการเฉพาะกิจจะสลายตัวไป

3. บุคคลที่เป็นคณะกรรมการ

3.1 การรวมบุคคลที่มีลักษณะเฉพาะเข้าด้วยกันเป็นคณะกรรมการ โดยมีการเลือกคณะกรรมการตามความรู้ความชำนาญ เหตุผลทางการเมือง และการมีสารสนเทศ

3.2 จำนวนสมาชิกของคณะกรรมการ ขนาดของคณะกรรมการขึ้นอยู่กับเป้าหมายและเหตุผลของการจัดตั้งคณะกรรมการ

3.3 ประธานของคณะกรรมการ ซึ่งทำหน้าที่กำหนดระเบียบวาระการประชุม ดำเนินการประชุมให้สารสนเทศและปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ เพื่อสนับสนุนและประสานความพยายามของสมาชิก

4. พันธะผูกพันของคณะกรรมการ

4.1 คณะกรรมการมีพันธะผูกพันต่อกลุ่มหรือบุคคลที่มีอำนาจในการจัดตั้ง ในขณะเดียวกันกลุ่มหรือบุคคลจะต้องรับผิดชอบในขั้นสุดท้ายต่อสิ่งที่คณะกรรมการได้กระทำไปแล้ว

4.2 ในบางครั้งกลุ่มหรือคณะบุคคลมีอำนาจจัดตั้งคณะกรรมการอาจจะไม่ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ซึ่งก่อให้เกิดผลเสีย คือไม่มีการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น³⁷

แนวทางเกี่ยวกับการจัดตั้งคณะกรรมการ

แนวทางที่จะอธิบายต่อไปนี้จะช่วยกำหนดว่าควรใช้คณะกรรมการหรือให้ผู้บริหารเป็นผู้ตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ ขององค์กร

1. เวลา

คณะกรรมการมีการแลกเปลี่ยนสารสนเทศจะช่วยองค์กรประหยัดเวลา โดยสมาชิกมีปฏิริยาระหว่างกันแบบเผชิญหน้า(Face to Face Interaction) และมีการอภิปราย คณะกรรมการที่

³⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 124-125.

ทำหน้าที่แก้ปัญหาหมักจะใช้เวลามากในการศึกษาหาแนวทางแก้ไข ถ้าเวลานี้น้อย ผู้บริหารควรจะทำข้อสรุปให้ทันกับเวลาและนำข้อสรุปนั้นไปใช้

2. ความรู้ของคณะกรรมการ

ความรู้ ความชำนาญ การฝึกอบรมและประสบการณ์ของคณะกรรมการเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นเพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาต่าง ๆ ถ้าสมาชิกของคณะกรรมการไม่มีคุณสมบัติดังกล่าว ผู้บริหารที่มีความชำนาญ³⁸

คณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน สำหรับสถานพินิจ

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน สำหรับสถานพินิจ พ.ศ. 2524 และปรับปรุงใหม่) ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2546 กล่าวถึงบทบาทหน้าที่และการเข้ามามีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ไว้ในหมวดที่ 1 ข้อที่ 9 ความว่า

1. ให้คำปรึกษาแก่ผู้อำนวยการสถานพินิจ
 2. เข้าไปเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ
 3. สงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่อยู่ในความควบคุมของสถานพินิจภายหลังปล่อยตัวตามความเหมาะสม เช่น การประกันตัวเด็กและเยาวชน จัดหาทุนการศึกษา ทุนการประกอบอาชีพ ช่วยจัดหางาน หรืออุปการะเด็กและเยาวชนในกรณีความจำเป็นอื่น
 4. ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ สำหรับเด็กและเยาวชน
 5. ทำหน้าที่เป็นวิทยากร หรือเชิญชวนผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ๆ ไปเป็นวิทยากร ในการอบรมจริยธรรม คุณธรรม หรือช่วยสนับสนุนด้านการศึกษาแก่เยาวชน ตามที่ผู้อำนวยการสถานพินิจเห็นสมควร
 6. ให้ความร่วมมือในการจัดหารายได้ เพื่อกองทุนสงเคราะห์เด็กและเยาวชน
 7. ชวนเชิญผู้มีจิตกุศลร่วมกันบริจาคเงิน สิ่งของเครื่องใช้ ในการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ตลอดจนเข้าเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนในบางโอกาส
 8. ช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ เพื่อสวัสดิภาพและอนาคตของเด็ก และเยาวชนตามที่ผู้อำนวยการสถานพินิจขอความร่วมมือ
- ทั้งนี้ จากข้อกำหนดทั้ง 8 ข้อ ที่เกี่ยวข้องกับบทบาทและการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ผู้วิจัยได้ประมวลบทบาทและการมีส่วนร่วมในด้านต่างๆ ที่คล้ายกันของคณะกรรมการสงเคราะห์ออกเป็น 4 ด้านหลัก เพื่อเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยในครั้งนี้ คือ
1. การมีส่วนให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ

³⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 126-130.

2. การให้การสงเคราะห์ และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน (บทบาทและการมีส่วนร่วมในข้อที่ 2 และข้อที่ 3)
3. การให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ (บทบาทและการมีส่วนร่วมในข้อที่ 4 และ 5)
4. การให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ (บทบาทและการมีส่วนร่วมในข้อที่ 6, 7 และ 8)³⁹

จากลักษณะและองค์ประกอบของคณะกรรมการ สรุปได้ว่า คณะกรรมการจะเป็นผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจ วางแนวทางการบริหารและปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งคณะกรรมการมีอยู่ 3 รูปแบบ คือ คณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นตามกำหนดระยะเวลาคณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นตามความมุ่งหมาย คณะกรรมการแต่งตั้งขึ้นตามองค์ประกอบของคณะบุคคล

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิลโล จีระพรพานิชย์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการทำงาน และขวัญในการปฏิบัติงาน ความผูกพันในอาชีพ และการวางแผนออกจากงาน โดยวิธีศึกษาจากข้อมูลทัศนคติของครูใหม่ในสหรัฐฯ จำนวน 5,088 คน ทั้งจากโรงเรียนรัฐบาลและเอกชน ทั้งครูสอนชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยได้รับการสนับสนุนข้อมูลจาก United States Department of Education, National Center for Education Statistics (NCES) ผลการศึกษาพบว่า บทบาทในการทำงานในอาชีพครูประกอบไปด้วย การรับรู้ด้านวัฒนธรรม โรงเรียน ด้านพฤติกรรมของนักเรียน ด้านการตัดสินใจในการสอนได้ด้วยตนเอง และด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยพบว่า วัฒนธรรมของโรงเรียนทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันทำงาน และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด ที่ทำให้ครูมีขวัญในการปฏิบัติงานที่สูงขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลในด้าน สถานะการทำงาน การเงิน ภูมิหลัง

การศึกษา สาขาวิชาที่จบ หน่วยงานที่สังกัด และระดับในการทำงาน มีความสัมพันธ์กับระดับขวัญในการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอีกด้วย⁴⁰

³⁹ สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน ,คู่มือกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนสำหรับสถานพินิจ, (นนทบุรี : กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, 2545), หน้า 57-68.

⁴⁰ วิลโล จีระพรพานิชย์, “การศึกษาค่านิยมในการทำงานและความผูกพันองค์กร: กรณีศึกษาบริษัทในธุรกิจปริโตเลียมและปริโตเคมี”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร), 2540, 139 หน้า.

เมธี ศรีวิริยเลิศกุล ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทและการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของไทย ให้ทัศนะที่เพิ่มเติมจากการศึกษาข้างต้น ได้สรุปว่าบทบาทและการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานเกิดจากแรงจูงใจ โดยที่แรงจูงใจมีผลต่อพฤติกรรมโดยตรง เมื่อพนักงานมีแรงจูงใจในระดับสูง ก็จะส่งผลให้การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานสูงขึ้นด้วย และการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานคือสภาพที่ความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองในระดับที่พึงพอใจและมีความพร้อมที่จะกระทำสิ่งอื่นด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ⁴¹

ประไพพร สิงหเดช ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง คุณลักษณะบุคลลากรต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานและบทบาทการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ ศึกษากรณีข้าราชการคุมประพฤติ กลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการระดับ 3-5 จำนวน 206 คน และกลุ่มหัวหน้างาน จำนวน 59 คน ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการคุมประพฤติมีระดับบทบาทการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การโดยรวมอยู่ในระดับสูง เพศหญิงมีระดับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านความช่วยเหลือสูงกว่าเพศชาย และพบว่า คุณภาพชีวิตการทำงาน ในด้านรายได้และผลประโยชน์ตอบแทนความก้าวหน้า ความสัมพันธ์ภายในหน่วยงานการบริหารงานที่เป็นธรรม ความสมดุลของการทำงาน และช่วงเวลาพักผ่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบทบาทพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ⁴²

วัชรีย์ อยู่เจริญ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของสมาชิกในองค์การกรณีศึกษาบุคลากรสาย ค.มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 290 คน โดยใช้แบบสอบถาม คำนิยม ในการทำงานที่สร้างขึ้นตามแนวคิดค่านิยมสร้างสรรค์ในการทำงาน พบว่า บุคลากรที่มีค่านิยมในการทำงานสูงมีพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การสูงกว่าบุคลากรที่มีค่านิยมในการทำงานต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่าตัวแปรค่านิยมในการทำงาน

⁴¹เมธี ศรีวิริยเลิศกุล, “ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีกับความพึงพอใจในงานและผลการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรขนาดใหญ่แห่งหนึ่ง”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2542, 133, หน้า.

⁴²ประไพพร สิงหเดช, “คุณลักษณะบุคลลากรต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานและบทบาทการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ : ศึกษากรณีข้าราชการคุมประพฤติ”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2539 ,220 หน้า.

สามารถทำนายบทบาทของสมาชิกในองค์กร และการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรร้อยละ 42.50⁴³

วัชรินทร์ หนูสมตน ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ระดับบทบาทด้านพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร ค่านิยมสร้างสรรค์ในการทำงานและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตในการทำงานจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 (จังหวัดสงขลา) และ ศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 (จังหวัดสงขลา) ต่อการแสดงบทบาทด้านพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร ค่านิยมสร้างสรรค์ในการทำงาน และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตในการทำงาน พบว่า ระดับบทบาททางด้านพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรอยู่ในระดับสูง และระดับค่านิยมสร้างสรรค์ในการทำงานอยู่ในระดับสูง แต่ระดับการรับรู้และการมีส่วนร่วมในคุณภาพชีวิตการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ การรับรู้คุณภาพชีวิตการทำงานโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับค่านิยมสร้างสรรค์ในการทำงาน โดยรวม และบทบาทพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ⁴⁴

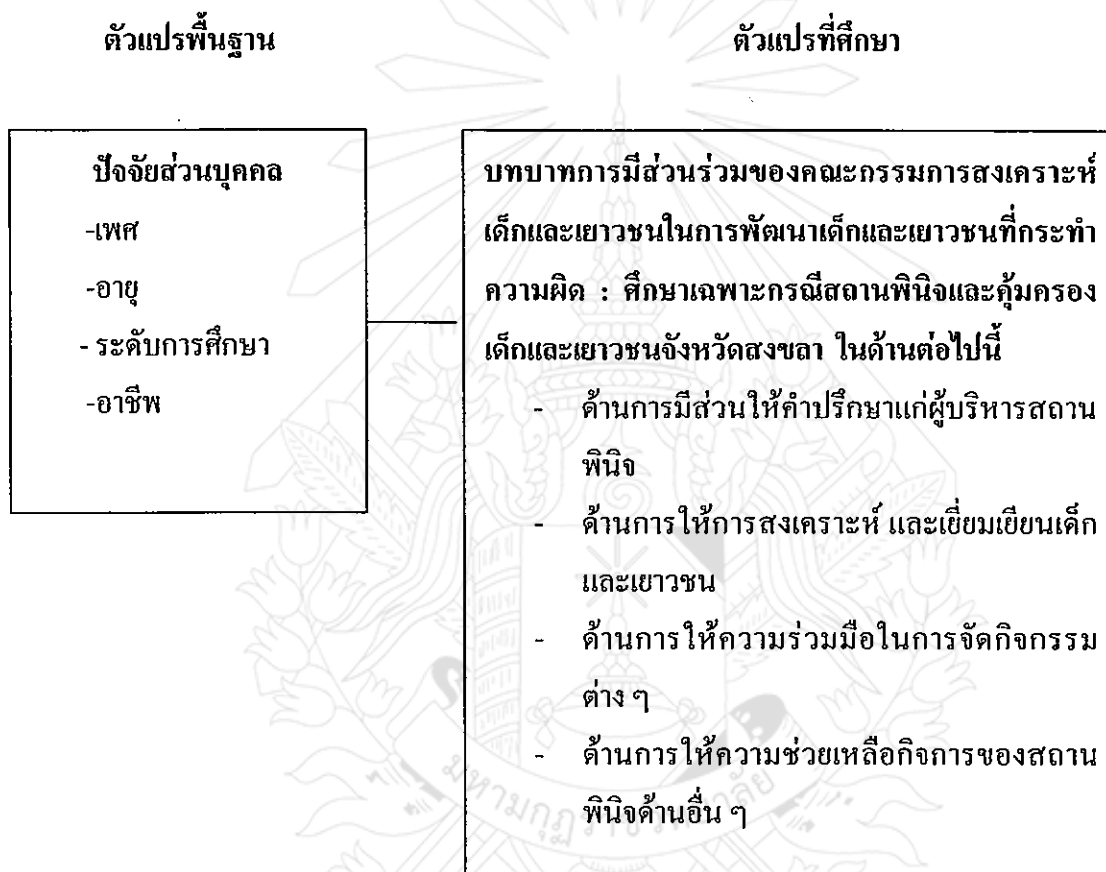
สรุปได้ว่า บทบาทการมีส่วนร่วม หมายถึงความคาดหวัง ข้อห้าม ความรับผิดชอบที่มีลักษณะในทำนองเดียวกัน มีแบบแผนของการกระทำเกิดการเรียนรู้ของบุคคลที่อยู่ในสภาพการปฏิสัมพันธ์ พัฒนาขีดความสามารถของตนเอง ในการจัดการ ควบคุม และพัฒนากระบวนการทางสังคมตามภูมิปัญญา ซึ่งแสดงออกในรูปแบบของบทบาทและการตัดสินใจและพัฒนาระบบการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

⁴³วัชรีย์ อยู่เจริญ, “ปัจจัยทางจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของสมาชิกในองค์กร กรณีศึกษาบุคลากรสาย ค. มหาวิทยาลัยรามคำแหง”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง), 2546, 180 หน้า.

⁴⁴วัชรินทร์ หนูสมตน ,“ระดับบทบาทด้านพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร ค่านิยมสร้างสรรค์ในการทำงานและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตในการทำงานจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 (จังหวัดสงขลา)”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง), 2546 ,160 หน้า.

2.7 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสร้างกรอบแนวคิดการวิจัย โดยปรับปรุงจากแนวคิดทฤษฎีการมีส่วนร่วมของทวิทอง หงส์วิวัฒน์ และทฤษฎีการมีส่วนร่วมของ พงษ์สันต์ คุ่มสะอาด รวมทั้งจากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทของBornstein และ Marc H. Banton และ Micheal Parker ซึ่งสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

แผนภูมิที่ 2.3 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัย“บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด : สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา” ผู้วิจัยได้ศึกษาจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบทบาท แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม แนวคิดเครือข่ายองค์กรประชาชนและการจัดตั้งคณะกรรมการ และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ได้แก่ คณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา จำนวน 3 ฝ่าย มีประชากรทั้งสิ้น 140 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา จำนวน 3 ฝ่าย โดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครซี่ (Krejcie) และมอร์แกน (Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 103 คน

3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่างที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ ได้จากคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา จำนวน 3 ฝ่าย โดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

ตามตารางของเครจซี่ (Krejcie) และมอร์แกน (Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 103 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) โดยใช้วิธีการจับสลาก

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่แบบสอบถาม ที่สร้างขึ้นมีลักษณะคำถามเป็นแบบปลายเปิดและแบบปลายปิด โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบมีคำตอบให้เลือกโดยสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา คำถามมีจำนวน 40 ข้อ โดยแบ่งเป็นรายด้านดังนี้

- ด้านการให้คำปรึกษาแก่ผู้อำนวยการสถานพินิจ
- ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน
- ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ
- ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ

คำถามมีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นคำถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ สงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา คำถามมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยสร้างตามกรอบที่จะศึกษาโดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือตามลำดับดังนี้ คือ

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด จังหวัดสงขลา เอกสารและผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. สร้างเครื่องมือโดยใช้คำถามครอบคลุม และตรงประเด็นกับบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด จังหวัดสงขลา

3. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้น ไปขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงให้ครอบคลุมและเหมาะสมกับกรอบที่กำหนดไว้

4. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและครอบคลุมตามแนวทางการสร้างเครื่องมือ

5. นำเครื่องมือที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับสถานพินิจแลคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .89

6. นำเครื่องมือที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

การสร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการ ได้แก่ทฤษฎีแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด จังหวัดสงขลา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. กำหนดขอบเขตคำถาม และสร้างแบบสอบถาม

3. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขและให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อให้เกิดความถูกต้องและความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .89

5. นำเครื่องมือที่ได้ปรับปรุงแก้ไขเป็นฉบับที่สมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มประชากรในการวิจัยต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกลุ่มประชากรเป็นเป้าหมายโดยผู้วิจัยได้ทำหนังสือขออนุญาตผู้อำนวยการสถานพินิจแลคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา เพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากร และรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัยต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้
 ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบมีคำตอบให้เลือก (Check List) โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) สอบถามเกี่ยวกับบทบาท การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ที่กระทำความผิด จังหวัดสงขลา วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีหาค่าเฉลี่ย (Mean) ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนของโลเคิร์ต ดังนี้

5	หมายถึง	การมีส่วนร่วม มากที่สุด
4	หมายถึง	การมีส่วนร่วม มาก
3	หมายถึง	การมีส่วนร่วม ปานกลาง
2	หมายถึง	การมีส่วนร่วม น้อย
1	หมายถึง	การมีส่วนร่วม น้อยที่สุด

วิเคราะห์ปัญหาการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด จังหวัดสงขลา โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์แปลความหมายของเบสท์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายถึง การมีส่วนร่วม มาก

ค่าเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง การมีส่วนร่วม ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายถึง การมีส่วนร่วม น้อย

ตอนที่ 3 ข้อมูลข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด จังหวัดสงขลา ใช้วิธีหาจำนวนความถี่ของข้อเสนอแนะ

¹ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, หลักการวิจัยทางการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : ศึกษาพร, 2531), หน้า 43.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 53.

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติขั้นพื้นฐาน โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป ได้แก่ สถิติพื้นฐาน มีดังนี้

1. การแจกแจงความถี่
2. ค่าร้อยละ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้สูตร

สูตร

$$P = \frac{f}{n} 100$$

เมื่อ

$$P = \text{ค่าร้อยละ}$$

$$f = \text{ค่าความถี่}$$

$$N = \text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม}$$

3. ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร

สูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum fd}{N}$$

เมื่อ

$$\bar{x} = \text{ค่าเฉลี่ยมัชฌิมเลขคณิต}$$

$$\sum fd = \text{ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับคะแนน}$$

$$N = \text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม}$$

4. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร

สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}{n-1}}$$

เมื่อ

$$S.D. = \text{ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน}$$

$$x_i = \text{จำนวนคะแนน}$$

$$\bar{x} = \text{ค่าเฉลี่ยมัชฌิมเลขคณิต}$$

$$n = \text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม}$$

5. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ใช้สูตร

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ \frac{1 - \sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ

α	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
n	หมายถึง	จำนวนข้อคำถาม
S_i^2	หมายถึง	คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
S_t^2	หมายถึง	คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

6. หาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับ วัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้สูตร

$$\text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ ³

³สังศรี ชมภูวงศ์, การวิจัย, (นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 2549), หน้า 45.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดคดี สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา” ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้ คือ

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ทางสถิติดังต่อไปนี้ คือ

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ค่าความถี่

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดคดีสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

ตอนที่ 4 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของประชากร จำแนกตามเพศ

เพศ.	จำนวน	ร้อยละ
- ชาย	62	60.2
- หญิง	41	39.8
รวม	103	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 60.2 และเพศหญิง จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของประชากร จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
- ต่ำกว่า 40 ปี	7	6.8
- 41 - 50 ปี	37	35.9
- 51 - 60 ปี	39	37.9
- 60 ปีขึ้นไป	20	19.4
รวม	103	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 37.9 รองลงมาได้แก่อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 และช่วงอายุต่ำกว่า 40 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
- ประถมศึกษา	3	2.9
- มัธยมศึกษา	18	17.5
- ปวส./อนุปริญญา	10	9.7
-ปริญญาตรี	46	44.7
- สูงกว่าปริญญาตรี	26	25.2
รวม	103	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7 รองลงมาได้แก่ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 และระดับประถมศึกษา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของประชากร จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
- รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	41	39.8
- ลูกจ้างเอกชน/รับจ้าง	7	6.8
- ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	41	39.8
- ข้าราชการบำนาญ/แม่บ้าน	14	13.6
รวม	103	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8 รองลงมาได้แก่อาชีพข้าราชการบำนาญ / แม่บ้าน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 และอาชีพลูกจ้างเอกชน/รับจ้าง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วม ของคณะกรรมการสงเคราะห์ เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิดสถานพินิจและคุ้มครอง เด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ สงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา โดยรวม

บทบาทการมีส่วนร่วม	ระดับการมีส่วนร่วม		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ	3.40	0.56	ปานกลาง
ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน	2.83	0.46	ปานกลาง
ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ	2.67	0.55	ปานกลาง
ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ	2.98	0.48	ปานกลาง
รวม	2.97	0.51	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 พบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจแลคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีส่วนร่วมในด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหาร สถานพินิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ และด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ สงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความคิดสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ ผู้บริหารสถานพินิจ

ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ	ระดับการมีส่วนร่วม		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ท่านได้ช่วยเหลือให้คำแนะนำแก่ผู้บริหารสถานพินิจ	3.35	0.62	ปานกลาง
2. การให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจขึ้นอยู่กับการร้องขอจากผู้บริหาร	3.26	0.83	ปานกลาง
3. ท่านช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมงานด้านกรรมการสงเคราะห์ที่มีปัญหา ด้วยความปรารถนาดีและเต็มใจ	4.01	0.73	มาก
4. ท่านอาสารับทำงานด้านการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนโดยไม่ต้องการร้องขอจากผู้บริหาร	4.00	0.63	มาก
5. ท่านได้เข้าร่วมประชุมและได้เสนอความคิดเห็นในการประชุมให้เป็นที่ไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ	3.79	0.75	มาก
6. ท่านมีโอกาสได้เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการอย่างน้อยเพียงไร	3.55	0.70	ปานกลาง
7. การเข้าร่วมประชุมกับหน่วยงานสถานพินิจส่งผลให้งานในปัจจุบันของท่านต้องหยุดชะงักลง	2.24	0.76	น้อย
8. การให้คำแนะนำ คำปรึกษาการเข้าร่วมประชุมแก่บุคลากรสถานพินิจ ไม่ใช่หน้าที่โดยตรงของท่าน	2.23	0.88	น้อย
9. การร้องขอให้ท่านเข้าร่วมประชุมหรือให้คำปรึกษาแก่สถานพินิจ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของท่าน	2.26	0.79	น้อย
10. ท่านไม่ค่อยทราบเหตุการณ์ และข่าวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสถานพินิจ	2.74	3.26	ปานกลาง
รวม	3.40	0.56	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความคิด สถานพินิจแลคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมงานด้าน
กรรมการสงเคราะห์ที่มีปัญหาด้วยความปรารถนาดีและเต็มใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ อาสา
รับทำงานด้านการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนโดยไม่ต้องมีการร้องขอจากผู้บริหาร และการให้
คำแนะนำคำปรึกษาการเข้าร่วมประชุมแก่บุคลากรสถานพินิจไม่ใช่หน้าที่โดยตรงของท่าน มี
ค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ สงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความคิด สถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียน เด็กและเยาวชน

ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน	ระดับการมีส่วนร่วม		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. พยายามหาเวลาว่างจากงานประจำ เพื่อเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ	3.30	0.68	ปานกลาง
2. เชื่อมั่นว่าการมีโอกาสสงเคราะห์เยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด จะเป็นการสานต่อในด้านการคืนคนดีสู่สังคม	3.17	0.80	ปานกลาง
3. เต็มใจรับฟังความคิดเห็น หรือข้อปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ	4.07	0.75	มาก
4. เมื่อมีการนัดหมายในการเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนท่านมักจะมาก่อนหรือทันตามกำหนดนัดหมาย	4.15	0.76	มาก
5. พยายามปลูกฝังค่านิยมที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ ทุกครั้งที่ท่านมีโอกาสเยี่ยมเยียน	3.80	0.78	มาก
6. การเข้าไปเยี่ยมเยียนและสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ ส่งผลกระทบต่องานประจำของท่าน	3.63	0.85	ปานกลาง
7. เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ ไม่ได้เดือดร้อนอะไรมากนักที่จะต้องสงเคราะห์ดูแล เพราะได้รับการดูแลจากรัฐที่ดีพออยู่แล้ว	2.29	0.84	น้อย
8. เด็กและเยาวชนในสถานพินิจมีค่านิยม และทัศนคติในทางลบ ต่อสังคมทำให้ท่าน ไม่อยากคลุกคลีด้วยมากนัก	2.29	1.05	น้อย
9. ด้วยงานประจำที่ด้นมือทำให้ท่านไม่สามารถได้เข้าไปเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนได้เท่าที่ควร	2.36	0.80	ปานกลาง
10. เชื่อว่าเจ้าหน้าที่สถานพินิจสามารถดูแลเด็กและเยาวชนได้ดี อยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มความถี่ในการเข้าไปเยี่ยมเยียนเด็กเพราะจะเป็นการรบกวนการทำงานของเจ้าหน้าที่	2.37	0.82	ปานกลาง
รวม	2.83	0.46	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด สถานพินิจแลคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยือนเด็กและเยาวชน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เมื่อมีการนัดหมายในการเยี่ยมเยือนเด็กและเยาวชนท่าน มักจะมาก่อนหรือทันตามกำหนดนัดหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ เต็มใจรับฟังความคิดเห็น หรือข้อปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ และดำเนินงานประจำที่ล้นมือทำให้ ท่านไม่สามารถได้เข้าไปเยี่ยมเยือนเด็กและเยาวชน ได้เท่าที่ควร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ สงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความคิด สถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้ความร่วมมือในการจัด กิจกรรมต่างๆ

ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ	ระดับการมีส่วนร่วม		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีบทบาทในการจัดกิจกรรมให้แก่กลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ	3.47	1.07	ปานกลาง
2. มีบทบาทในการประสานงานกับหน่วยงาน หรือบุคคลภายนอกอื่น ๆ ในการจัดกิจกรรมให้แก่กลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ	3.55	1.17	ปานกลาง
3. เต็มใจและให้ความร่วมมือเมื่อสถานพินิจมีการจัดกิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชน	3.02	1.42	ปานกลาง
4. เชื่อมั่นว่ากิจกรรมต่างๆ จะช่วยพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของเด็กและเยาวชนในทางบวก	3.46	1.27	ปานกลาง
5. พยายามปลุกฝังสิ่งที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ ทุกครั้งที่ท่านมีโอกาส	4.27	0.79	มาก
6. กรรมการสงเคราะห์มักมีเวลาน้อยในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่จัดให้แก่เด็กและเยาวชน	3.47	1.07	ปานกลาง
7. การเข้ามาทำกิจกรรมทำให้เวลาการทำงานหรือธุระส่วนตัวของท่านลดน้อยลง	3.44	1.17	ปานกลาง
8. ครอบครัวของท่านไม่ค่อยสนับสนุนให้ท่านเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละครั้ง	3.02	1.42	ปานกลาง
9. การไม่มีเงินค่าตอบแทนเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครอบครัวของกรรมการสงเคราะห์ ซึ่งบางครั้งอาจต้องออกเงินบางส่วนในการทำกิจกรรม	3.46	1.27	ปานกลาง
10. เชื่อว่าสถานพินิจสามารถดูแลและจัดกิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชน ได้ดีอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มภาระให้แก่กรรมการสงเคราะห์	2.00	0.84	น้อย
รวม	2.67	0.56	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 พบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด สถานพินิจแลคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พยายามปลูกฝังสิ่งที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ ทุกครั้งที่ท่านมีโอกาส มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ มีบทบาทในการประสานงานกับหน่วยงาน หรือบุคคลภายนอกอื่นๆ ในการจัดกิจกรรมให้แก่กลุ่มเด็กและเยาวชนในสถาน และเชื่อว่าสถาน พินิจสามารถดูแลและจัดกิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชนได้ดีอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มภาระให้แก่ กรรมการสงเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วม ของคณะกรรมการ สงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของ สถานพินิจด้านอื่นๆ

ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ	ระดับการมีส่วนร่วม		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีบทบาทในการให้ความอนุเคราะห์แก่สถานพินิจตามที่หน่วยงานร้องขอ	3.40	0.92	ปานกลาง
2. คิดว่าคณะกรรมการสงเคราะห์ควรมีการจัดตั้งทีมงานของตนเองในการทำงานเชิงรุก	3.51	0.98	ปานกลาง
3. คิดว่ากรรมการสงเคราะห์ควรมีขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจนในการเข้ามามีส่วนช่วยเหลือสถานพินิจ	3.28	0.92	ปานกลาง
4. มีความพร้อมในการเข้ามาทำหน้าที่กรรมการสงเคราะห์	3.51	1.04	ปานกลาง
5. สละทุนทรัพย์ส่วนตัวหรือความรู้ความสามารถในการช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ	3.65	0.86	ปานกลาง
6. กรรมการสงเคราะห์มักไม่ทราบปัญหาที่แท้จริงของหน่วยงาน จึงไม่สามารถให้การช่วยเหลือได้	3.74	1.01	มาก
7. กรรมการส่วนใหญ่ต้องการคำตอบแทนเป็นตัวเงิน เพื่อความคล่องตัวในการเข้ามามีส่วนร่วม	3.40	0.92	ปานกลาง
8. ในการทำหน้าที่กรรมการสงเคราะห์ท่านไม่เคยทราบบทบาทด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ	3.51	0.98	ปานกลาง
9. การเข้ามามีส่วนร่วมในตำแหน่งกรรมการสงเคราะห์ เป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครอบครัวของกรรมการสงเคราะห์ ซึ่งบางครั้งอาจต้องออกเงินบางส่วนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ	3.27	0.92	ปานกลาง
10. คิดว่ากรรมการสงเคราะห์ส่วนใหญ่ไม่ทราบบทบาทและการมีส่วนร่วมที่ชัดเจนของตนเอง	3.51	1.04	ปานกลาง
รวม	2.98	0.48	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 พบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความคิด สถานพินิจแลกลุ่มครอบครัวเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กรรมการสงเคราะห์มักไม่ทราบปัญหาที่แท้จริงของหน่วยงาน จึงไม่สามารถให้การช่วยเหลือได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ สละทุนทรัพย์ส่วนตัว หรือความรู้ ความสามารถ ในการช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ และการเข้ามามีส่วนร่วมใน ตำแหน่งกรรมการสงเคราะห์ เป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครอบครัวของกรรมการสงเคราะห์ ซึ่ง บางครั้งอาจต้องออกเงินบางส่วนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ
สงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดสถานพินิจ
และคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และ
อาชีพ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ
การสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด สถาน
พินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา โดยรวม จำแนกตามเพศ

บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ สงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนา เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด	ระดับการมีส่วนร่วม					
	ชาย			หญิง		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้ บริหารสถานพินิจ	2.78	0.54	ปานกลาง	3.04	1.63	ปานกลาง
2. ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียน เด็กและเยาวชน	2.98	0.61	ปานกลาง	2.89	0.60	ปานกลาง
3. ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจ กรรมต่างๆ	2.77	0.54	ปานกลาง	2.64	0.58	ปานกลาง
4. ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของ สถานพินิจด้านอื่นๆ	3.07	0.53	ปานกลาง	3.15	0.53	ปานกลาง
รวม	2.90	0.64	ปานกลาง	2.98	0.55	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 พบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน
ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา
จำแนกตามเพศ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เพศชาย พบว่า มีส่วนร่วมในด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการ
ของสถานพินิจด้านอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็ก
และเยาวชน และด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ส่วนเพศหญิง
พบว่า มีส่วนร่วมในด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ และด้านการให้ความร่วมมือ
ในการจัดกิจกรรมต่างๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ จำแนกตามเพศ

ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษา แก่ผู้บริหารสถานพินิจ	ระดับการมีส่วนร่วม					
	ชาย			หญิง		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ได้ช่วยเหลือให้คำแนะนำแก่ผู้บริหารสถานพินิจ	3.30	0.82	ปานกลาง	3.35	0.62	ปานกลาง
2. การให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจขึ้นอยู่กับกรร้องขอจากผู้บริหาร	3.19	0.82	ปานกลาง	3.26	0.82	ปานกลาง
3. ช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมงานด้านการสงเคราะห์ที่มีปัญหาด้วยความปรารถนาดีและเต็มใจ	4.03	0.80	มาก	4.01	0.73	มาก
4. อาสารับทำงานด้านการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน โดยไม่ต้องมีการร้องขอจากผู้บริหาร	4.00	0.81	มาก	4.00	0.62	มาก
5. ได้เข้าร่วมประชุมและได้เสนอความคิดเห็นในการประชุมให้เป็นที่ไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ	3.69	0.75	มาก	3.79	0.75	มาก
6. มีโอกาสได้เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการ ฯ มากน้อยเพียงไร	3.44	0.76	ปานกลาง	3.55	0.70	ปานกลาง
7. การเข้าร่วมประชุมกับหน่วยงานสถานพินิจส่งผลให้งาน ในปัจจุบันของท่านต้องหยุดชะงักลง	2.42	0.73	ปานกลาง	2.24	0.75	น้อย
8. การให้คำแนะนำ คำปรึกษาการเข้าร่วมประชุมแก่บุคลากรสถานพินิจ ไม่ใช่หน้าที่โดยตรงของท่าน	2.27	0.96	น้อย	2.23	0.87	น้อย

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษา แก่ผู้บริหารสถานพินิจ	ระดับการมีส่วนร่วม					
	ชาย			หญิง		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
9. การร้องขอให้ท่านเข้าร่วมประชุมหรือให้คำปรึกษาแก่สถานพินิจ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของท่าน	2.05	0.75	น้อย	2.26	0.79	น้อย
10. ไม่ค่อยทราบเหตุการณ์ และข่าวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสถานพินิจ	2.27	0.87	น้อย	2.74	3.26	ปานกลาง
รวม	2.78	0.54	ปานกลาง	3.04	1.63	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 พบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิดสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ จำแนกตามเพศ อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เพศชายและเพศหญิง พบว่า ช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมงาน ด้านกรรมการสงเคราะห์ที่มีปัญหาด้วยความปรารถนาดีและเต็มใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ อาสารับทำงานด้านการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนโดยไม่ต้องมีการร้องขอจากผู้บริหาร และการร้องขอให้ท่านเข้าร่วมประชุมหรือให้คำปรึกษาแก่สถานพินิจ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของท่าน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วม ของคณะกรรมการ
การสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด สถาน
พินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยม
เยือนเด็กและเยาวชน จำแนกตามเพศ

ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษา แก่ผู้บริหารสถานพินิจ	ระดับการมีส่วนร่วม					
	ชาย			หญิง		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. พยายามหาเวลาว่างจากงานประจำ เพื่อ เยี่ยมเยือนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ	3.56	0.71	ปานกลาง	3.43	0.83	ปานกลาง
2. เชื่อมั่นว่าการมีโอกาสสงเคราะห์เยี่ยม เยือนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดจะเป็น การสานต่อในด้านการคืนคนดีสู่สังคม	4.23	0.66	มาก	4.12	0.77	มาก
3. เต็มใจรับฟังความคิดเห็น หรือข้อปัญหา ต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชนใน สถานพินิจ	4.11	0.70	มาก	4.19	0.70	มาก
4. เมื่อมีการนัดหมายในการเยี่ยมเยือนเด็ก และเยาวชนท่านมักจะมาก่อนหรือทัน ตามกำหนดนัดหมาย	3.73	0.72	มาก	3.60	0.73	ปานกลาง
5. พยายามปลูกฝังค่านิยมที่ดีงามแก่เด็กและ เยาวชนในสถานพินิจทุกครั้งที่ท่านมี โอกาสเยี่ยมเยือน	4.21	0.77	มาก	3.98	1.02	มาก
6. การเข้าไปเยี่ยมเยือนและสงเคราะห์เด็ก และเยาวชนในสถานพินิจส่งผลกระทบต่อ ต่องานประจำของท่าน	2.40	0.73	ปานกลาง	2.48	1.06	ปานกลาง
7. เด็กและเยาวชนในสถานพินิจไม่ได้ เดือดร้อนอะไรมากนักที่จะต้อง สงเคราะห์ดูแล เพราะได้รับการดูแลจาก รัฐที่ดีพออยู่แล้ว	2.34	0.90	ปานกลาง	2.24	1.12	น้อย

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษา แก่ผู้บริหารสถานพินิจ	ระดับการมีส่วนร่วม					
	ชาย			หญิง		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
8. เด็กและเยาวชนในสถานพินิจมีค่านิยม และทัศนคติในทางลบต่อสังคมทำให้ ท่านไม่อยากคลุกคลีด้วยมากนัก	1.84	0.79	น้อย	1.88	0.94	น้อย
9. ด้วยงานประจำที่ล้นมือทำให้ท่านไม่สา มารถได้เข้าไปเยี่ยมเยียนเด็กและ เยาวชน ได้เท่าที่ควร	2.26	0.57	น้อย	2.45	0.94	ปานกลาง
10. เชื่อว่า เจ้าหน้าที่สถานพินิจสามารถดูแล เด็กและเยาวชน ได้ดีอยู่แล้วจึงไม่จำเป็น ต้องเพิ่มวุฒิในการเข้าไปเยี่ยมเยียน เด็กเพราะจะเป็นการรบกวนการทำงาน ของเจ้าหน้าที่	2.40	0.93	ปานกลาง	2.36	0.87	ปานกลาง
รวม	2.98	0.61	ปานกลาง	2.89	0.60	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 พบว่าบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน
ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจแลคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา
ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน จำแนกตามเพศ โดยรวมอยู่ในระดับปาน
กลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เพศชาย พบว่า เชื่อมั่นว่าการมีโอกาสสงเคราะห์เยี่ยมเยียนเด็กและ
เยาวชนที่กระทำผิด จะเป็นการสานต่อในด้านการคืนคนดีสู่สังคม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ
พยายามปลูกฝังค่านิยมที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจทุกครั้งที่ท่านมีโอกาสเยี่ยมเยียน
และเด็กและเยาวชนในสถานพินิจมีค่านิยม และทัศนคติในทางลบต่อสังคม ทำให้ท่านไม่อยากคลุก
คลีด้วยมากนัก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ส่วนเพศหญิง พบว่า เต็มใจรับฟังความคิดเห็นหรือข้อปัญหาต่างๆ
ที่เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ เชื่อมั่นว่า การมีโอกาส
สงเคราะห์เยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด จะเป็นการสานต่อในด้านการคืนคนดีสู่สังคม
และเด็กและเยาวชนในสถานพินิจมีค่านิยม และทัศนคติในทางลบต่อสังคม ทำให้ท่านไม่อยากคลุก
คลีด้วยมากนัก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วม ของคณะกรรมการ
การสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถาน
พินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้ความร่วมมือในการจัด
กิจกรรมต่างๆ จำแนกตามเพศ

ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ	ระดับการมีส่วนร่วม					
	ชาย			หญิง		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีบทบาทในการจัดกิจกรรมให้แก่กลุ่มเด็ก และเยาวชนในสถานพินิจ	3.42	0.75	ปานกลาง	3.38	0.88	ปานกลาง
2. มีบทบาทในการประสานงานกับหน่วยงาน หรือบุคคลภายนอกอื่น ๆ ในการจัดกิจกรรม ให้แก่กลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ	3.37	0.73	ปานกลาง	3.57	0.83	ปานกลาง
3. เต็มใจและให้ความร่วมมือเมื่อสถานพินิจมี การจัดกิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชน	4.10	0.76	มาก	4.12	0.80	มาก
4. เชื่อมั่นว่ากิจกรรมต่างๆ จะช่วยพัฒนาพฤติ นิสัยของเด็กและเยาวชนในทางบวก	4.32	0.78	มาก	4.27	0.73	มาก
5. พยายามปลูกฝังสิ่งที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชน ในสถานพินิจทุกครั้งที่ท่านมีโอกาส	4.27	0.72	มาก	4.26	0.76	มาก
6. กรรมการสงเคราะห์มักมีเวลาน้อยในการมี ส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่จัดให้แก่เด็กและ เยาวชน	3.02	0.79	ปานกลาง	2.88	0.77	ปานกลาง
7. การเข้ามาทำกิจกรรมทำให้เวลาการทำงาน หรือธุระส่วนตัวของท่านลดน้อยลง	2.42	0.73	ปานกลาง	2.36	0.87	ปานกลาง
8. ครอบครัวของท่านไม่ค่อยสนับสนุนให้ท่าน เข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละครั้ง	1.90	0.82	น้อย	1.83	0.82	น้อย
9. การไม่มีเงินค่าตอบแทนเป็นการเพิ่มภาระ ให้แก่ครอบครัวของกรรมการสงเคราะห์ ซึ่ง บางครั้งอาจต้องออกเงินบางส่วนในการทำ กิจกรรม	1.94	0.88	น้อย	2.02	0.89	น้อย

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม ต่างๆ	ระดับการมีส่วนร่วม					
	ชาย			หญิง		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
10. เชื่อว่าสถานพินิจสามารถดูแลและจัด กิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชนได้ดีอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มภาระให้แก่กรรมการ สงเคราะห์	2.11	0.99	น้อย	1.90	0.93	น้อย
รวม	2.77	0.54	ปานกลาง	2.64	0.58	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.13 พบว่าบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน
ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด สถานพินิจแลคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา
ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ จำแนกตามเพศ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เพศชายและเพศหญิง พบว่า เชื่อกันว่ากิจกรรมต่างๆ จะช่วยพัฒนา
พฤติกรรมของเด็กและเยาวชนในทางบวก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ พยายามปลูกฝังสิ่งที่ดีงาม
แก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจทุกครั้งที่ท่านมีโอกาส และครอบครัวของท่าน ไม่ค่อยสนับสนุน
ให้ท่านเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละครั้ง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ จำแนกตามเพศ

ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการ ของสถานพินิจด้านอื่น ๆ	ระดับการมีส่วนร่วม					
	ชาย			หญิง		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีบทบาทในการให้ความอนุเคราะห์แก่สถานพินิจตามที่หน่วยงานร้องขอ	3.62	0.69	ปานกลาง	3.71	0.59	มาก
2. คิดว่าคณะกรรมการสงเคราะห์ควรมีการจัดตั้งทีมงานของตนเองในการทำงานเชิงรุก	3.98	0.82	มาก	4.00	0.79	มาก
3. คิดว่ากรรมการสงเคราะห์ควรมีขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจนในการเข้ามามีส่วนช่วยเหลือสถานพินิจ	3.95	0.73	มาก	4.05	0.73	มาก
4. มีความพร้อมในการเข้ามาทำหน้าที่กรรมการสงเคราะห์	4.05	0.77	มาก	3.95	0.85	มาก
5. สละทุนทรัพย์ส่วนตัวหรือความรู้ความสามารถในการช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ	3.50	0.76	ปานกลาง	3.48	0.74	ปานกลาง
6. กรรมการสงเคราะห์มักไม่ทราบปัญหาที่แท้จริงของหน่วยงาน จึงไม่สามารถให้การช่วยเหลือได้	2.97	0.76	ปานกลาง	2.93	0.86	ปานกลาง
7. กรรมการส่วนใหญ่ต้องการคำตอบแทนเป็นตัวแทน เพื่อความคล่องตัวในการเข้ามามีส่วนร่วม	2.06	0.93	น้อย	2.02	1.00	น้อย
8. ในการทำหน้าที่กรรมการสงเคราะห์ท่านไม่เคยทราบบทบาทด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ	2.44	0.95	ปานกลาง	2.55	0.96	ปานกลาง

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการ ของสถานพินิจด้านอื่น ๆ	ระดับการมีส่วนร่วม					
	ชาย			หญิง		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
9. การเข้ามามีส่วนร่วมในตำแหน่งกรรมการ สงเคราะห์เป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครอบครัว ของกรรมการสงเคราะห์ ซึ่งบางครั้งอาจต้อง ออกเงินบางส่วนในการทำกิจกรรมต่างๆ	2.00	0.92	น้อย	2.12	0.96	น้อย
10. คิดว่ากรรมการสงเคราะห์ส่วนใหญ่ไม่ทราบ บทบาทและการมีส่วนร่วมที่ชัดเจนของ ตนเอง	2.53	1.03	ปานกลาง	2.60	0.88	ปานกลาง
รวม	3.07	0.53	ปานกลาง	3.15	0.53	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.14 พบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน
ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความคิด ถานพินิจแลคคุมครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา
ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ จำแนกตามเพศ โดยรวมอยู่ในระดับ
ปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เพศชาย พบว่า มีความพร้อมในการเข้ามาทำหน้าที่กรรมการ
สงเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ คิดว่าคณะกรรมการสงเคราะห์ควรมีการจัดตั้งทีมงานของ
ตนเองในการทำงานเชิงรุก และการเข้ามามีส่วนร่วมในตำแหน่งกรรมการสงเคราะห์ เป็นการเพิ่ม
ภาระให้แก่ครอบครัวของกรรมการสงเคราะห์ ซึ่งบางครั้งอาจต้องออกเงินบางส่วนในการทำ
กิจกรรมต่างๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ส่วนเพศหญิง พบว่า คิดว่ากรรมการสงเคราะห์ควรมีขั้นตอนการ
ทำงานที่ชัดเจนในการเข้ามามีส่วนช่วยเหลือสถานพินิจ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ คิดว่า
คณะกรรมการสงเคราะห์ควรมีการจัดตั้งทีมงานของตนเองในการทำงานเชิงรุก และกรรมการส่วน
ใหญ่ต้องการค่าตอบแทนเป็นตัวเงิน เพื่อความคล่องตัวในการเข้ามามีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วม ของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา โดยรวม จำแนกตามอายุ

บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ สงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็ก และ เยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและ คุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา	ระดับการมีส่วนร่วม											
	ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหาร สถานพินิจ	2.81	0.75	ปานกลาง	2.68	0.44	ปานกลาง	3.08	1.71	ปานกลาง	2.93	0.49	ปานกลาง
2. ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและ เยาวชน	3.19	0.75	ปานกลาง	2.93	0.54	ปานกลาง	2.87	0.55	ปานกลาง	3.03	0.57	ปานกลาง
3. ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ	2.69	0.75	ปานกลาง	2.76	0.50	ปานกลาง	2.64	0.60	ปานกลาง	2.80	0.52	ปานกลาง
4. ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจ ด้านอื่นๆ	2.88	0.65	ปานกลาง	2.91	0.41	ปานกลาง	3.14	0.48	ปานกลาง	3.28	0.69	ปานกลาง
รวม	3.13	0.95	ปานกลาง	2.77	0.60	ปานกลาง	2.95	0.52	ปานกลาง	3.13	0.68	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.15 พบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อายุต่ำกว่า 40 ปี พบว่า ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ และด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อายุ 41-50 ปี พบว่า ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ และด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อายุ 51-60 ปี พบว่า ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ และด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อายุ 60 ปีขึ้นไป พบว่า ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ และด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วม ของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่
 กระทำความคิดสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ จำแนกตาม
 อายุ

	ระดับการมีส่วนร่วม											
	ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหาร สถานพินิจ	3.75	0.88	มาก	3.17	0.73	ปานกลาง	3.30	0.73	ปานกลาง	3.45	0.75	ปานกลาง
1. ได้ช่วยเหลือให้คำแนะนำแก่ผู้บริหารสถาน พินิจ	3.38	0.91	ปานกลาง	3.38	0.84	ปานกลาง	3.23	0.81	ปานกลาง	3.45	0.82	ปานกลาง
2. การให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจขึ้นอยู่กับ คำขอร้องของจากผู้บริหาร	4.25	0.70	มาก	3.68	0.75	มาก	4.13	0.75	มาก	4.00	0.85	มาก
3. ช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมงานด้าน กรรมการสงเคราะห์ที่มีปัญหาด้วยความปรารถนา ดีและเต็มใจ	4.26	0.88	มาก	3.97	0.55	มาก	3.95	0.88	มาก	4.05	0.68	มาก
4. อาสาปฏิบัติงานด้านการสงเคราะห์เด็กและ เยาวชน โดยไม่ต้องมีการร้องขอจากผู้บริหาร	4.13	0.64	มาก	3.62	0.79	ปานกลาง	3.64	0.74	ปานกลาง	3.95	0.68	มาก
5. ได้เข้าร่วมประชุมและได้เสนอความคิดเห็นใน การประชุมให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมี ประสิทธิภาพ												

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหาร สถานพินิจ	ระดับการมีส่วนร่วม											
	ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
6. มีโอกาสได้เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการฯ มากน้อยเพียงไร	3.88	0.98	มาก	3.56	0.80	ปานกลาง	2.63	0.84	ปานกลาง	3.65	0.79	ปานกลาง
7. การเข้าร่วมประชุมกับหน่วยงานสถานพินิจ ส่งผลให้งานในปัจจุบันของท่านต้องหยุดชะงัก ลง	2.00	0.96	น้อย	2.46	0.76	ปานกลาง	2.33	0.80	น้อย	2.35	0.74	ปานกลาง
8. การให้คำแนะนำ คำปรึกษาการเข้าร่วมประชุม แก่บุคลากรสถานพินิจ ไม่ใช่หน้าที่โดยตรงของ ท่าน	1.88	0.89	น้อย	2.23	0.91	น้อย	2.76	1.00	ปานกลาง	2.40	0.82	ปานกลาง
9. การร้องขอให้ท่านเข้าร่วมประชุมหรือให้ คำปรึกษาแก่สถานพินิจ ส่งผลกระทบต่อการ ดำเนินชีวิตประจำวันของท่าน	2.00	0.92	น้อย	2.16	0.80	น้อย	2.54	0.86	ปานกลาง	2.13	0.86	น้อย
10. ไม่ค่อยทราบเหตุการณ์ และข่าวต่างๆ ที่ เกิดขึ้นในสถานพินิจ	1.87	0.83	น้อย	2.56	0.32	ปานกลาง	2.87	3.45	ปานกลาง	2.43	0.62	ปานกลาง
รวม	2.81	0.75	ปานกลาง	2.68	0.44	ปานกลาง	3.08	1.71	ปานกลาง	2.93	0.49	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.16 พบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อายุต่ำกว่า 40 ปี พบว่า อาสาสมัครทำงานด้านการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน โดยไม่ต้องมีการร้องขอจากผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมงานด้านการสงเคราะห์ที่มีปัญหาด้วยความปรารถนาดีและเต็มใจ และไม่คอยทราบเหตุการณ์และข่าวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสถานพินิจมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อายุ 41-50 ปี พบว่า อาสาสมัครทำงานด้านการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน โดยไม่ต้องมีการร้องขอจากผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมงานด้านการสงเคราะห์ที่มีปัญหาด้วยความปรารถนาดีและเต็มใจ และการร้องขอให้ท่านเข้าร่วมประชุมหรือให้คำปรึกษาแก่สถานพินิจ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของท่านมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อายุ 51-60 ปี พบว่า ช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมงานด้านการสงเคราะห์ที่มีปัญหาด้วยความปรารถนาดีและเต็มใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ อาสาสมัครทำงานด้านการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน โดยไม่ต้องมีการร้องขอจากผู้บริหาร และการเข้าร่วมประชุมกับหน่วยงานสถานพินิจส่งผลให้งานในปัจจุบันของท่านต้องหยุดชะงักลง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อายุ 60 ปีขึ้นไป พบว่า อาสาสมัครทำงานด้านการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน โดยไม่ต้องมีการร้องขอจากผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมงานด้านการสงเคราะห์ที่มีปัญหาด้วยความปรารถนาดีและเต็มใจ และการร้องขอให้ท่านเข้าร่วมประชุมหรือให้คำปรึกษาแก่สถานพินิจ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของท่าน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วม ของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน จำแนกตาม

อายุ

ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็ก และเยาวชน	ระดับการมีส่วนร่วม											
	ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. พยายามหาเวลารว่างจากงานประจำ เพื่อเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ	3.63	1.48	ปานกลาง	3.48	0.56	ปานกลาง	3.29	0.37	ปานกลาง	3.63	0.32	ปานกลาง
2. เชื่อมั่นว่า การมีโอกาสสงเคราะห์เยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดจะเป็นการสานต่อในด้านการคืนคนดีสู่สังคม	4.56	0.77	มาก	4.69	0.23	มาก	4.56	0.47	มาก	4.05	0.75	มาก
3. เต็มใจรับฟังความคิดเห็นหรือข้อปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ	4.35	0.58	มาก	4.58	0.34	มาก	4.46	0.57	มาก	4.76	0.46	มาก
4. เมื่อมีการนัดหมายในการเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนท่านมีก็จะมาก่อนหรือทันตามกำหนดนัดหมาย	4.31	0.46	มาก	3.56	0.75	ปานกลาง	3.46	0.54	ปานกลาง	3.54	0.74	ปานกลาง

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็ก และเยาวชน	ระดับการมีส่วนร่วม											
	ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
5. พยายามปลูกฝังค่านิยมที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ ทุกครั้งที่ท่านมีโอกาสเยี่ยมเยียน	4.00	0.76	มาก	4.53	0.46	มาก	4.45	0.76	มาก	4.18	0.75	ปานกลาง
6. การเข้าไปเยี่ยมเยียนและสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ ส่งผลกระทบบต่องานประจำของท่าน	2.25	1.03	น้อย	2.62	0.92	ปานกลาง	2.33	0.06	น้อย	2.35	0.87	ปานกลาง
7. เด็กและเยาวชนในสถานพินิจไม่ได้เดือดร้อนอะไรมากนักที่จะต้องสงเคราะห์ดูแล เพราะได้รับการดูแลจากญาติที่พอยู่แล้ว	2.50	1.06	ปานกลาง	2.32	0.88	น้อย	2.15	1.08	น้อย	2.45	0.99	ปานกลาง
8. เด็กและเยาวชนในสถานพินิจมีค่านิยม และทัศนคติในทางลบต่อสังคม ทำให้ท่านไม่ยากลำบากทีเดียวมากนัก	2.00	0.96	น้อย	1.92	0.92	น้อย	1.64	0.77	น้อย	2.10	0.78	น้อย
9. ตัวอย่างประจำที่สันมือทำให้ท่านไม่สามารถได้เข้าไปเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน ได้เท่าที่ควร	2.50	0.75	ปานกลาง	2.41	0.79	ปานกลาง	2.15	0.74	น้อย	2.50	0.60	ปานกลาง

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็ก และเยาวชน	ระดับการมีส่วนร่วม											
	ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
10. เชื่อว่าเจ้าหน้าที่สถานพินิจสามารถดูแลเด็ก และเยาวชนได้ดีอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเพิ่ม ความถี่ในการเข้าไปเยี่ยมเยียนเด็กเพราะจะ เป็นการรบกวนการทำงานของเจ้าหน้าที่	2.75	0.46	ปานกลาง	2.35	0.91	ปานกลาง	2.23	0.95	น้อย	2.60	0.88	ปานกลาง
รวม	3.19	0.75	ปานกลาง	2.93	0.54	ปานกลาง	2.87	0.55	ปานกลาง	3.03	0.57	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.17 พบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด สถานพินิจแลคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อายุต่ำกว่า 40 ปี , อายุ 41-50 ปี และอายุ 51-60 ปี พบว่า เชื่อมั่นว่าการมีโอกาสงเคราะห์เยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด จะเป็นการสานต่อในด้านการคืนคนดีสู่สังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ เต็มใจรับฟังความคิดเห็นหรือข้อปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ และเด็กและเยาวชนในสถานพินิจมีค่านิยม และทัศนคติในทางลบต่อสังคมทำให้ท่านไม่อยากจะคลุกคลีด้วยมากนัก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อายุ 60 ปีขึ้นไป พบว่า เต็มใจรับฟังความคิดเห็นหรือข้อปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ พยายามปลุกฝังค่านิยมที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจทุกครั้งที่ท่านมีโอกาสเยี่ยมเยียน และเด็กและเยาวชนในสถานพินิจมีค่านิยม และทัศนคติในทางลบต่อสังคม ทำให้ท่านไม่อยากจะคลุกคลีด้วยมากนัก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ จำแนกตามอายุ

ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ	ระดับการมีส่วนร่วม											
	ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีบทบาทในการจัดกิจกรรมให้แก่กลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ	3.75	0.88	มาก	3.43	0.80	ปานกลาง	3.36	0.77	ปานกลาง	3.30	0.86	ปานกลาง
2. มีบทบาทในการประสานงานกับหน่วยงาน หรือ บุคคลภายนอกอื่น ๆ ในการจัดกิจกรรมให้แก่กลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ	2.50	1.06	ปานกลาง	2.32	0.88	น้อย	2.15	1.08	น้อย	2.45	0.99	ปานกลาง
3. เต็มใจและให้ความร่วมมือเมื่อสถานพินิจมีการจัดกิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชน	2.25	1.03	น้อย	2.62	0.92	ปานกลาง	2.33	0.80	น้อย	2.35	0.87	ปานกลาง
4. เชื่อมโยงว่ากิจกรรมต่างๆ จะช่วยพัฒนาพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนในทางบวก	4.63	0.74	มาก	4.11	0.73	มาก	4.46	0.68	มาก	4.20	0.89	มาก
5. พยายามปลูกฝังสิ่งที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ ทุกครั้งที่ท่านมีโอกาส	4.50	0.75	มาก	4.19	0.73	มาก	4.38	0.71	มาก	4.10	0.78	มาก
6. กรรมการสงเคราะห์ก็มีเวลาน้อยในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่จัดให้แก่เด็กและเยาวชน	3.13	1.12	ปานกลาง	2.95	0.74	ปานกลาง	2.85	0.81	ปานกลาง	3.15	0.67	ปานกลาง

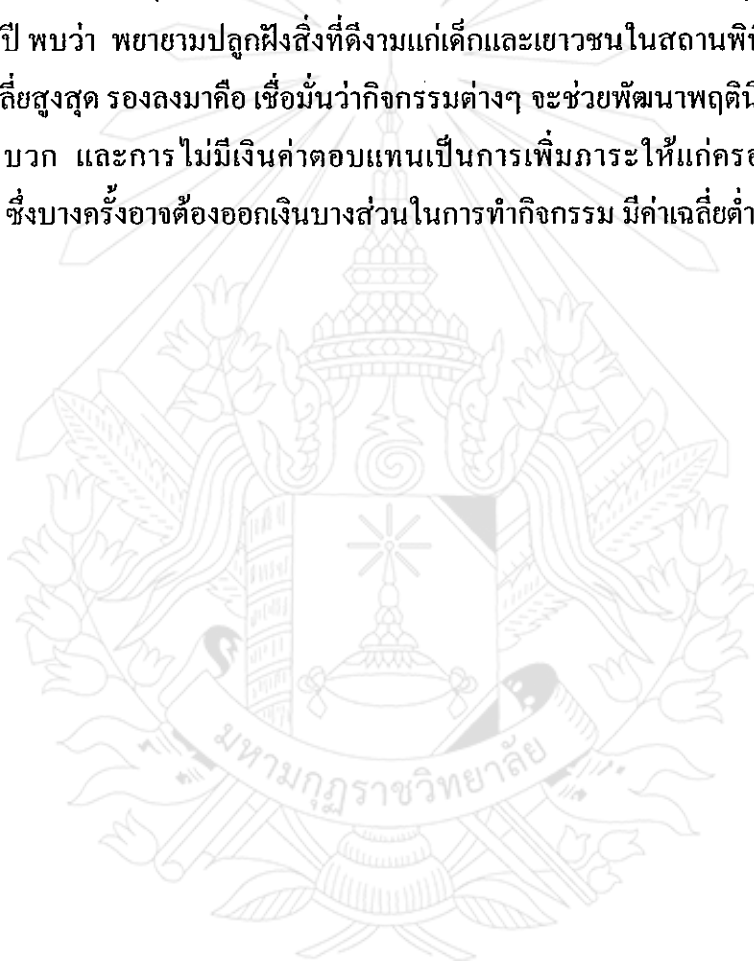
ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ด้านการศึกษาที่มีส่วนร่วม	ระดับการมีส่วนร่วม											
	ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
7. การเข้ามาทำกิจกรรมทำให้เวลาการทำงาน หรือ ธุระส่วนตัวของท่านลดลง	2.38	1.18	ปานกลาง	2.46	0.69	ปานกลาง	2.26	0.81	น้อย	2.55	0.75	ปานกลาง
8. ครอบครัวยของท่านไม่ค่อยสนับสนุนให้ท่านเข้า ร่วมกิจกรรมในแต่ละครั้ง	1.62	0.74	น้อย	1.97	0.83	น้อย	1.67	0.80	น้อย	2.20	0.76	น้อย
9. การไม่มีเงินค่าตอบแทนเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ ครอบครัวของกรรมการสงเคราะห์ ซึ่งบางครั้ง อาจต้องออกเงินบางส่วนในการทำกิจกรรม	1.75	0.88	น้อย	1.95	0.88	น้อย	1.90	0.91	น้อย	2.25	0.85	น้อย
10. เชื่อว่าสถานพินิจสามารถดูแลจัดกิจกรรม ให้แก่เด็กและเยาวชนได้ดีอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้อง เพิ่มภาระให้แก่กรรมการสงเคราะห์	1.63	0.74	น้อย	2.08	0.98	น้อย	1.92	1.00	น้อย	2.30	0.92	น้อย
รวม	2.69	0.75	ปานกลาง	2.76	0.50	ปานกลาง	2.64	0.60	ปานกลาง	2.80	0.52	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.18 พบว่าบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อายุต่ำกว่า 40 ปี , อายุ 51-60 ปี และอายุ 60 ปีขึ้นไป พบว่าเชื่อมั่นว่ากิจกรรมต่างๆ จะช่วยพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของเด็กและเยาวชนในทางบวก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ พยายามปลุกฝังสิ่งที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจทุกครั้งที่ท่านมีโอกาส และครอบครัวของท่านไม่ค่อยสนับสนุนให้ท่านเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละครั้ง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อายุ 41-50 ปี พบว่า พยายามปลุกฝังสิ่งที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจทุกครั้งที่ท่านมีโอกาส มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ เชื่อมั่นว่ากิจกรรมต่างๆ จะช่วยพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของเด็กและเยาวชนในทางบวก และการไม่มีเงินค่าตอบแทนเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครอบครัวของกรรมการสงเคราะห์ ซึ่งบางครั้งอาจต้องออกเงินบางส่วนในการทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ จำแนกตามอายุ

ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจ ด้านอื่น ๆ	ระดับการมีส่วนร่วม											
	ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีบทบาทในการให้ความอนุเคราะห์แก่สถานพินิจตามหน่วยงานร้องขอ	4.13	0.83	มาก	3.49	0.60	ปานกลาง	3.68	0.26	มาก	3.75	0.63	มาก
2. คิดว่าคณะกรรมการสงเคราะห์ควรมีการจัดตั้งทีมงานของตนเองในการทำงานเชิงรุก	4.51	1.06	มาก	3.89	0.73	มาก	4.10	0.77	มาก	3.80	0.83	มาก
4. คิดว่ากรรมการสงเคราะห์ควรมีขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจนในการเข้ามามีส่วนช่วยเหลือสถานพินิจ	4.50	0.75	มาก	3.81	0.77	มาก	4.08	0.70	มาก	3.95	0.60	มาก
5. มีความพร้อมในการเข้าทำหน้าที่กรรมการสงเคราะห์	4.49	0.75	มาก	3.76	0.79	มาก	4.15	0.84	มาก	4.00	0.64	มาก
6. สละทุนทรัพย์ส่วนตัวหรือความรู้ความสามารถในการช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ	4.25	0.88	มาก	3.30	0.74	ปานกลาง	3.46	0.72	ปานกลาง	3.60	0.59	ปานกลาง

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจ ด้านอื่น ๆ	ระดับการมีส่วนร่วม											
	ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี			ต่ำกว่า 40 ปี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
7. กรรมการสงเคราะห์มักไม่ทราบปัญหาที่แท้จริง ของหน่วยงาน จึงไม่สามารถให้การช่วยเหลือได้	3.00	1.19	ปานกลาง	3.00	0.62	ปานกลาง	2.90	0.88	ปานกลาง	2.95	0.82	ปานกลาง
8. กรรมการส่วนใหญ่ต้องการค่าตอบแทนเป็นตัว เงิน เพื่อความคล่องตัวในการเข้ามามีส่วนร่วม	2.00	1.41	น้อย	2.00	0.91	น้อย	1.90	0.88	น้อย	2.44	0.94	ปานกลาง
9. ในการทำงานที่กรรมการสงเคราะห์ท่านไม่เคย ทราบบทบาทด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการ ของสถานพินิจด้านอื่น ๆ	2.13	1.24	น้อย	2.41	0.92	ปานกลาง	2.46	0.88	ปานกลาง	2.80	1.00	ปานกลาง
10. การเข้ามามีส่วนร่วมในตำแหน่งกรรมการ สงเคราะห์ เป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครอบครัว ของกรรมการสงเคราะห์ ซึ่งบางครั้งอาจต้อง ออกเงินบางส่วนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ	2.25	1.48	น้อย	1.95	0.81	น้อย	1.91	0.85	น้อย	2.45	0.99	ปานกลาง
11. คิดว่ากรรมการสงเคราะห์ส่วนใหญ่ไม่ทราบ บทบาทและการมีส่วนร่วมที่ชัดเจนของตนเอง	2.50	1.30	ปานกลาง	2.38	0.82	ปานกลาง	2.62	0.90	ปานกลาง	2.80	1.19	ปานกลาง
รวม	2.88	0.65	ปานกลาง	2.91	0.41	ปานกลาง	3.14	0.48	ปานกลาง	3.28	0.69	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.19 พบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความคิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้การช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อายุต่ำกว่า 40 ปี พบว่า คิดว่าคณะกรรมการสงเคราะห์ควรมีการจัดตั้งทีมงานของตนเองในการทำงานเชิงรุก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ คิดว่ากรรมการสงเคราะห์ควรมีขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจนในการเข้ามามีส่วนช่วยเหลือสถานพินิจ และกรรมการส่วนใหญ่ต้องการค่าตอบแทนเป็นตัวเงิน เพื่อความคล่องตัวในการเข้ามามีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อายุ 41 - 50 ปี พบว่า คิดว่าคณะกรรมการสงเคราะห์ควรมีการจัดตั้งทีมงานของตนเองในการทำงานเชิงรุก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ คิดว่ากรรมการสงเคราะห์ควรมีขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจนในการเข้ามามีส่วนช่วยเหลือสถานพินิจ และการเข้ามามีส่วนร่วมในตำแหน่งกรรมการสงเคราะห์ เป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครอบครัวของกรรมการสงเคราะห์ ซึ่งบางครั้งอาจต้องออกเงินบางส่วนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อายุ 51 - 60 ปี พบว่า มีความพร้อมในการเข้ามาทำหน้าที่กรรมการสงเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ คิดว่าคณะกรรมการสงเคราะห์ควรมีการจัดตั้งทีมงานของตนเองในการทำงานเชิงรุก และกรรมการส่วนใหญ่ต้องการค่าตอบแทนเป็นตัวเงิน เพื่อความคล่องตัวในการเข้ามามีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อายุ 60 ปีขึ้นไป พบว่า มีความพร้อมในการเข้ามาทำหน้าที่กรรมการสงเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ คิดว่ากรรมการสงเคราะห์ควรมีขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจนในการเข้ามามีส่วนช่วยเหลือสถานพินิจ และกรรมการส่วนใหญ่ต้องการค่าตอบแทนเป็นตัวเงิน เพื่อความคล่องตัวในการเข้ามามีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วม ของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ที่กระทำความผิดสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา

บทบาทการมีส่วนร่วมของ คณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและ เยาวชน ในการพัฒนาเด็กและ เยาวชนที่กระทำความผิด สถาน พินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา	ระดับการมีส่วนร่วม														
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา			ปวศ./อนุปริญา			ปริญาตรี			สูงกว่าปริญาตรี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ ผู้บริหารสถานพินิจ	3.17	0.76	ปาน กลาง	2.78	0.54	ปาน กลาง	2.55	0.36	ปาน กลาง	2.84	0.52	ปาน กลาง	3.13	2.02	ปาน กลาง
ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยม เยือนเด็กและเยาวชน	2.67	1.04	ปาน กลาง	3.14	0.61	ปาน กลาง	2.80	0.25	ปาน กลาง	2.91	0.60	ปาน กลาง	2.96	0.64	ปาน กลาง
ด้านการให้ความร่วมมือในการจัด กิจกรรมต่างๆ	3.00	0.50	ปาน กลาง	2.75	0.52	ปาน กลาง	2.75	0.54	ปาน กลาง	2.71	0.59	ปาน กลาง	2.67	0.58	ปาน กลาง
ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการ ของสถานพินิจด้านอื่นๆ	3.83	1.04	มาก	3.08	0.30	ปาน กลาง	3.05	0.49	ปาน กลาง	3.12	0.27	ปาน กลาง	3.04	0.41	ปาน กลาง
รวม	3.67	1.12	ปาน กลาง	2.94	0.48	ปาน กลาง	2.72	0.56	ปาน กลาง	2.92	0.67	ปาน กลาง	2.89	0.57	ปาน กลาง

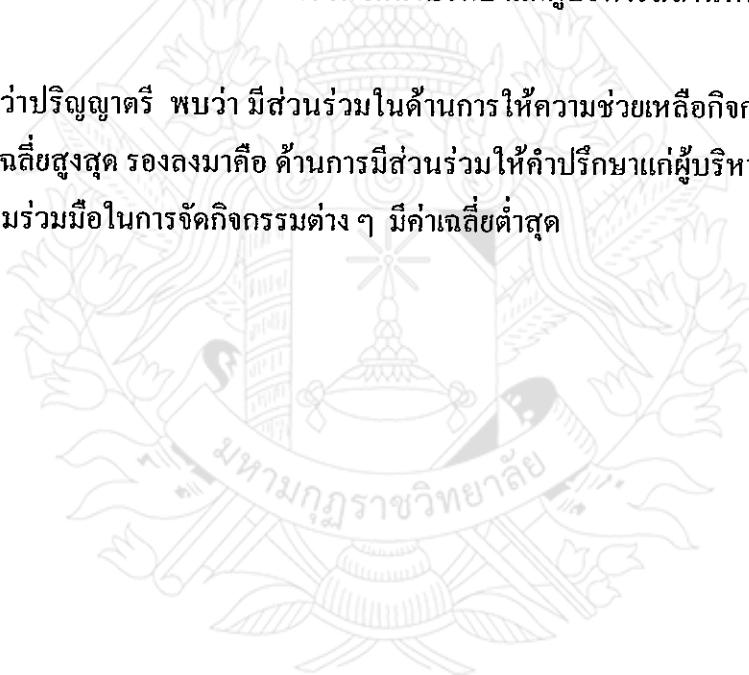
จากตารางที่ 4.20 พบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ระดับประถมศึกษา พบว่า มีส่วนร่วมในด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ และด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ระดับมัธยมศึกษา พบว่า มีส่วนร่วมในด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ และด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ระดับปวส./อนุปริญญา และระดับปริญญาตรี พบว่า มีส่วนร่วมในด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน และด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ระดับสูงกว่าปริญญาตรี พบว่า มีส่วนร่วมในด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ และด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วม ของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ที่กระทำความผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ จำแนกตาม ระดับการศึกษา

ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ	ระดับการมีส่วนร่วม														
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา			ปวส. / อนุปริญญา			ปริญญาตรี			สูงกว่าปริญญาตรี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ท่านได้ช่วยเหลือให้คำแนะนำแก่ผู้บริหารสถานพินิจ	3.67	0.57	มาก	3.35	0.70	ปาน	3.20	0.63	ปาน	3.29	0.81	ปาน	3.36	0.74	ปาน
2. การให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจขึ้นอยู่กับภารกิจของผู้บริหาร	3.67	1.15	มาก	3.33	0.68	ปาน	3.40	1.07	ปาน	3.20	0.91	ปาน	3.07	0.61	ปาน
ช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมงานด้านกรรการสงเคราะห์ที่มีปัญหาด้วยความปรารถนาดีและเต็มใจ	4.00	0.00	มาก	3.67	0.84	มาก	4.50	0.70	มาก	4.22	0.76	มาก	3.93	0.73	มาก
3. อาสารับทำงานด้านการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน โดยไม่ต้องมีการร้องขอจากผู้บริหาร	4.00	0.00	มาก	4.10	0.84	มาก	4.30	0.67	มาก	4.20	0.66	มาก	3.89	0.84	มาก

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ ผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการมีส่วนร่วม														
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา			ปวศ. / อนุปริญา			ปริญญาตรี			สูงกว่าปริญญาตรี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
4. ได้เข้าร่วมประชุมและได้เสนอ ความคิดเห็นในการประชุมให้ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมี ประสิทธิภาพ	4.33	0.57	มาก	3.94	0.72	มาก	4.10	0.31	มาก	3.57	0.75	ปานกลาง	3.67	0.83	ปานกลาง
5. มีโอกาสได้เข้าร่วมประชุม คณะกรรมการ มากน้อยเพียงไร	3.33	0.57	ปานกลาง	3.67	0.84	ปานกลาง	3.60	0.51	ปานกลาง	3.39	0.82	ปานกลาง	3.48	0.58	ปานกลาง
6. การเข้าร่วมประชุมกับหน่วยงาน สถานศึกษา ส่งผลให้งานใน ปัจจุบันของท่านต้องหยุดชะงักลง	2.01	0.00	น้อย	2.44	0.75	ปานกลาง	1.90	0.31	น้อย	2.39	0.82	ปานกลาง	2.41	0.74	ปานกลาง
7. การให้คำแนะนำ คำปรึกษาการ เข้าร่วมประชุมแก่บุคลากรสถาน ศึกษาไม่ไร่น้ำที่โดยตรงของท่าน	2.00	1.0	น้อย	2.17	0.78	น้อย	1.90	0.87	น้อย	2.33	0.92	น้อย	2.37	1.04	ปานกลาง

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ ผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการมีส่วนร่วม														
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา			ปวส./ อนุปริญญา			ปริญญาตรี			สูงกว่าปริญญาตรี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
8. การร้องขอให้ท่านเข้าร่วมประชุม หารือให้คำปรึกษาแก่สถานศึกษา ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงาน ชีวิตประจำวันของท่าน	2.33	0.57	น้อย	2.22	0.73	น้อย	1.70	0.65	น้อย	2.17	0.87	น้อย	2.15	0.66	น้อย
9. ไม่ค่อยทราบเหตุการณ์ และข่าว ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา	2.67	1.15	ปาน กลาง	2.22	0.80	น้อย	1.90	0.73	น้อย	2.39	0.80	ปาน กลาง	2.93	4.07	ปาน กลาง
รวม	3.17	0.76	ปาน กลาง	2.78	0.54	ปาน กลาง	2.55	0.36	ปาน กลาง	2.84	0.52	ปาน กลาง	3.13	2.02	ปาน กลาง

จากตารางที่ 4.21 พบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ระดับประถมศึกษา พบว่า ได้เข้าร่วมประชุมและได้เสนอความคิดเห็นในการประชุมให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมงานด้านกรรมการสงเคราะห์ที่มีปัญหาด้วยความปรารถนาดีและเต็มใจ และอาสารับทำงานด้านการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน โดยไม่ต้องมีการร้องขอจากผู้บริหาร และการให้คำแนะนำ คำปรึกษาการเข้าร่วมประชุมแก่บุคลากรสถานพินิจ ไม่ใช่หน้าที่โดยตรงของท่าน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ระดับมัธยมศึกษา พบว่า อาสารับทำงานด้านการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน โดยไม่ต้องมีการร้องขอจากผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ได้เข้าร่วมประชุมและได้เสนอความคิดเห็นในการประชุมให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ และการให้คำแนะนำ คำปรึกษาการเข้าร่วมประชุมแก่บุคลากรสถานพินิจ ไม่ใช่หน้าที่โดยตรงของท่าน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ระดับ ปวส./อนุปริญญา พบว่า ช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมงานด้านกรรมการสงเคราะห์ที่มีปัญหา ด้วยความปรารถนาดีและเต็มใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ได้เข้าร่วมประชุมและได้เสนอความคิดเห็นในการประชุมให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ และการร้องขอให้ท่านเข้าร่วมประชุมหรือให้คำปรึกษาแก่สถานพินิจ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของท่าน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ระดับปริญญาตรี พบว่า ช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมงานด้านกรรมการสงเคราะห์ที่มีปัญหา ด้วยความปรารถนาดีและเต็มใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ อาสารับทำงานด้านการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน โดยไม่ต้องมีการร้องขอจากผู้บริหาร และการร้องขอให้ท่านเข้าร่วมประชุมหรือให้คำปรึกษาแก่สถานพินิจ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของท่าน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ระดับสูงกว่าปริญญาตรี พบว่า ช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมงานด้านกรรมการสงเคราะห์ที่มีปัญหาด้วยความปรารถนาดีและเต็มใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ อาสารับทำงานด้านการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน โดยไม่ต้องมีการร้องขอจากผู้บริหาร และการให้คำแนะนำ คำปรึกษาการเข้าร่วมประชุมแก่บุคลากรสถานพินิจ ไม่ใช่หน้าที่โดยตรงของท่าน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วม ของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ที่กระทำความผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน จำแนกตาม

ระดับการศึกษา

ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน	ระดับการมีส่วนร่วม														
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา			ปวส./ อนุปริญญา			ปริญญาตรี			สูงกว่าปริญญาตรี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. พยายามหาเวลาว่างจากงานประจำ เพื่อเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ	3.33	1.15	ปานกลาง	3.67	0.76	มาก	3.50	0.70	ปานกลาง	3.48	0.78	ปานกลาง	3.49	0.75	ปานกลาง
2. เชื่อมว่าการมีโอกาสงเคราะห์ เยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด จะเป็นการสานต่อในด้านการคืนคนดีสู่สังคม	4.68	0.57	มาก	4.39	0.69	มาก	4.20	0.78	มาก	4.15	0.69	มาก	4.04	0.70	มาก
3. เต็มใจรับฟังความคิดเห็นหรือข้อปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ	4.67	0.57	มาก	4.28	0.57	มาก	4.40	0.51	มาก	4.04	0.69	มาก	4.07	0.73	มาก

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ด้านการให้การส่งเสริมและเชื่อมโยงเด็กและเยาวชน	ระดับการมีส่วนร่วม														
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา			ปวส./อนุปริญญา			ปริญญาตรี			สูงกว่าปริญญาตรี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
4. เมื่อมีการนัดหมายในการเชื่อมโยงเด็กและเยาวชนท่านมักจะมาก่อนหรือทันตามกำหนดนัดหมาย	3.67	0.57	มาก	3.78	0.73	มาก	4.10	0.73	มาก	3.65	0.70	ปานกลาง	3.48	0.75	ปานกลาง
5. พยายามปลูกฝังค่านิยมที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจทุกครั้งที่ท่านมีโอกาสเชื่อมโยง	4.33	0.57	มาก	4.22	0.94	มาก	4.21	0.78	มาก	4.11	0.70	มาก	4.00	1.17	มาก
6. การเข้าไปเชื่อมโยงเชื่อมและส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ ส่งผลกระทบต่อบุคคลประจำของท่าน	2.01	0.00	น้อย	2.17	0.51	น้อย	2.30	0.48	น้อย	2.48	0.93	ปานกลาง	2.63	1.07	ปานกลาง
7. เด็กและเยาวชนในสถานพินิจไม่ได้เดือดร้อนอะไรมากนักที่จะต้องส่งเคราะห์ดูแล เพราะได้รับการดูแลจากเจ้าหน้าที่ที่พออยู่แล้ว	3.33	2.08	ปานกลาง	2.17	0.85	น้อย	2.00	0.94	น้อย	2.26	1.06	น้อย	2.44	0.80	ปานกลาง

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ด้านการให้การส่งเสริมและเยี่ยมเยียน	ระดับการมีส่วนร่วม														
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา			ปวส./อนุปริญญา			ปริญญาตรี			สูงกว่าปริญญาตรี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
8. เด็กและเยาวชนในสถานพินิจมีค่านิยมและทัศนคติในทางลบต่อสังคมทำให้ท่านไม่อยากคลุกคลีด้วยมากนัก	2.00	1.00	น้อย	1.61	0.69	น้อย	1.80	0.78	น้อย	1.91	0.96	น้อย	1.93	0.78	น้อย
9. ด้วยงานประจำที่ล้นมือทำให้ท่านไม่สามารถได้เข้าไปเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน ได้เท่าที่ควร	2.33	0.57	น้อย	2.39	0.85	ปานกลาง	2.00	0.47	น้อย	2.43	0.65	ปานกลาง	2.26	0.90	น้อย
10. เชื่อว่าเจ้าหน้าที่สถานพินิจสามารถดูแลเด็กและเยาวชนได้ดีอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มความถี่ในการเข้าไปเยี่ยมเยียนเด็ก เพราะจะเป็นการรบกวนการทำงานของเจ้าหน้าที่	2.67	1.04	ปานกลาง	3.14	0.61	ปานกลาง	2.80	0.25	ปานกลาง	2.91	0.60	ปานกลาง	2.96	0.64	ปานกลาง
รวม															

จากตารางที่ 4.22 พบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจแลคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ระดับประถมศึกษา พบว่า เชื่อมั่นว่า การมีโอกาสดสงเคราะห์เยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด จะเป็นการสานต่อในด้านการคืนคนดีสู่สังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ เต็มใจรับฟังความคิดเห็นหรือข้อปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ และเด็กและเยาวชนในสถานพินิจมีค่านิยม และทัศนคติในทางลบต่อสังคม ทำให้ท่านไม่อยากจะคลุกคลีด้วยมากนัก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ระดับมัธยมศึกษา พบว่า เชื่อมั่นว่าการมีโอกาสดสงเคราะห์เยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด จะเป็นการสานต่อในด้านการคืนคนดีสู่สังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ เต็มใจรับฟังความคิดเห็นหรือข้อปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ และเด็กและเยาวชนในสถานพินิจมีค่านิยม และทัศนคติในทางลบต่อสังคม ทำให้ท่านไม่อยากจะคลุกคลีด้วยมากนัก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ระดับปวส./อนุปริญญา พบว่า เต็มใจรับฟังความคิดเห็น หรือข้อปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ พยายามปลุกฝังค่านิยมที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจทุกครั้งที่ท่านมีโอกาเยี่ยมเยียน และเด็กและเยาวชนในสถานพินิจมีค่านิยม และทัศนคติในทางลบต่อสังคม ทำให้ท่านไม่อยากจะคลุกคลีด้วยมากนัก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ระดับปริญญาตรี พบว่า เชื่อมั่นว่าการมีโอกาสดสงเคราะห์เยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด จะเป็นการสานต่อในด้านการคืนคนดีสู่สังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ เต็มใจรับฟังความคิดเห็นหรือข้อปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ และเด็กและเยาวชนในสถานพินิจมีค่านิยม และทัศนคติในทางลบต่อสังคมทำให้ท่านไม่อยากจะคลุกคลีด้วยมากนัก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ระดับสูงกว่าปริญญาตรี พบว่า เต็มใจรับฟังความคิดเห็นหรือข้อปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือเชื่อมั่นว่า การมีโอกาสดสงเคราะห์เยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด จะเป็นการสานต่อในด้านการคืนคนดีสู่สังคม และเด็กและเยาวชนในสถานพินิจมีค่านิยม และทัศนคติในทางลบต่อสังคม ทำให้ท่านไม่อยากจะคลุกคลีด้วยมากนัก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วม ของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ จำแนกตามระดับ

การศึกษา

ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ	ระดับการมีส่วนร่วม														
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา			ปวส./อนุปริญญา			ปริญญาตรี			สูงกว่าปริญญาตรี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีในการจัดกิจกรรมให้แก่กลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ	3.33	1.15	ปานกลาง	3.44	0.78	ปานกลาง	3.80	0.63	มาก	3.41	0.83	ปานกลาง	3.22	0.80	ปานกลาง
2. มีในการประสานงานกับหน่วยงาน หรือบุคคลภายนอกอื่น ๆ ในการจัดกิจกรรมให้แก่กลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ	4.00	0.00	มาก	3.72	0.82	มาก	3.50	0.97	ปานกลาง	3.37	0.77	ปานกลาง	3.33	0.67	ปานกลาง
3. เต็มใจและให้ความร่วมมือเมื่อสถานพินิจมีการจัดกิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชน	4.67	0.57	มาก	4.22	0.80	มาก	4.20	0.42	มาก	4.07	0.80	มาก	4.00	0.83	มาก
4. เชื่อมมั่นว่ากิจกรรมต่างๆ จะช่วยพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของเด็กและเยาวชนในทางบวก	4.67	0.57	มาก	4.33	0.90	มาก	4.11	0.73	มาก	4.35	0.73	มาก	4.26	0.76	มาก

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ	ระดับการมีส่วนร่วม														
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา			ปวส./ อนุปริญญา			ปริญญาตรี			สูงกว่าปริญญาตรี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
5. พยายามปลูกฝังสิ่งที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ ทุกครั้งที่ท่านมีโอกาส	4.33	0.57	ปานมาก	4.28	0.75	มาก	4.10	0.56	มาก	4.34	0.76	มาก	4.22	0.80	มาก
6. กรรมการสงเคราะห์มีเวลาน้อยในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่จัดให้เด็กและเยาวชน	3.33	0.57	ปานกลาง	2.72	0.82	ปานกลาง	2.80	0.91	ปานกลาง	3.04	0.81	ปานกลาง	3.00	0.67	ปานกลาง
7. การเข้ามาทำกิจกรรมทำให้เวลาการทำงานหรือธุระส่วนตัวของท่านลดน้อยลง	2.67	1.15	ปานกลาง	2.22	0.64	น้อย	2.10	0.56	น้อย	2.48	0.83	ปานกลาง	2.44	0.84	ปานกลาง
8. ครอบครัวของท่านไม่ค่อยสนับสนุนให้ท่านเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละครั้ง	2.32	1.52	น้อย												

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ	ระดับการมีส่วนร่วม														
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา			ปวส. / อนุปริญญา			ปริญญาตรี			สูงกว่าปริญญาตรี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
9. การไม่มีเงินค่าตอบแทนเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครอบครัวของกรรมการสงเคราะห์ ซึ่งบางครั้งอาจต้องออกเงินบางส่วนในการทำกิจกรรม	2.33	1.52	น้อย	2.22	0.80	น้อย	1.70	0.48	น้อย	1.89	0.97	น้อย	2.00	0.83	น้อย
10. เชื่อว่าสถานพินิจสามารถดูแลและจัดกิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชนได้ดียิ่งอยู่แล้วจึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มภาระให้แก่กรรมการสงเคราะห์	2.67	1.52	ปานกลาง	2.06	0.99	น้อย	1.70	0.82	น้อย	2.00	1.01	น้อย	2.11	0.89	น้อย
รวม	3.00	0.50	ปานกลาง	2.75	0.52	ปานกลาง	2.75	0.54	ปานกลาง	2.71	0.59	ปานกลาง	2.67	0.58	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.23 พบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความคิด สถานพินิจแลคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ระดับประถมศึกษา พบว่า เต็มใจและให้ความร่วมมือเมื่อสถานพินิจมีการจัดกิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชนท่านเชื่อมั่นว่ากิจกรรมต่างๆ จะช่วยพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของเด็กและเยาวชนในทางบวก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ พยายามปลูกฝังสิ่งที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ ทุกครั้งที่ท่านมีโอกาส และครอบครัวของท่านไม่ค่อยสนับสนุนให้ท่านเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละครั้ง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ระดับมัธยมศึกษา พบว่า เชื่อมั่นว่ากิจกรรมต่างๆ จะช่วยพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของเด็กและเยาวชนในทางบวก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ เต็มใจรับฟังความคิดเห็นหรือข้อปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ และครอบครัวของท่านไม่ค่อยสนับสนุนให้ท่านเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละครั้ง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ระดับปวส./อนุปริญญา พบว่า เต็มใจและให้ความร่วมมือเมื่อสถานพินิจมีการจัดกิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ เชื่อมั่นว่ากิจกรรมต่างๆ จะช่วยพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของเด็กและเยาวชนในทางบวก และครอบครัวของท่านไม่ค่อยสนับสนุนให้ท่านเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละครั้ง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ระดับปริญญาตรี พบว่า เชื่อมั่นว่ากิจกรรมต่างๆ จะช่วยพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของเด็กและเยาวชนในทางบวก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ พยายามปลูกฝังสิ่งที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจทุกครั้งที่ท่านมีโอกาส และการไม่มีเงินค่าตอบแทนเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครอบครัวของกรรมการสงเคราะห์ ซึ่งบางครั้งอาจต้องออกเงินบางส่วนในการทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ระดับสูงกว่าปริญญาตรี พบว่า เชื่อมั่นว่ากิจกรรมต่างๆ จะช่วยพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของเด็กและเยาวชนในทางบวก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ พยายามปลูกฝังสิ่งที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจทุกครั้งที่ท่านมีโอกาส และครอบครัวของท่านไม่ค่อยสนับสนุนให้ท่านเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละครั้ง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วม ของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ที่กระทำความผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ จำแนกตาม

ระดับการศึกษา

ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการ ของสถานพินิจด้านอื่น ๆ	ระดับการมีส่วนร่วม														
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา			ปวศ./ อนุปริญญา			ปริญญาตรี			สูงกว่าปริญญาตรี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีในการให้ความอนุเคราะห์แก่ สถานพินิจตามที่หน่วยงานร้อง ขอ	4.05	1.00	มาก	3.67	0.68	ปาน กลาง	3.60	0.51	ปาน กลาง	3.64	0.64	ปาน กลาง	3.65	0.68	ปาน กลาง
2. คิดว่าคณะกรรมการสงเคราะห์ ควรมีการจัดตั้งทีมงานของ ตนเองในการทำงานเชิงรุก	4.02	1.00	มาก	3.89	0.96	มาก	4.00	0.94	มาก	4.04	0.78	มาก	3.96	0.70	มาก
3. คิดว่ากรรมการสงเคราะห์ควรมี ขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจนใน การเข้ามามีส่วนช่วยเหลือสถาน พินิจ	4.00	0.00	มาก	4.11	0.75	มาก	4.20	0.63	มาก	3.89	0.73	มาก	4.00	0.78	มาก
4. ท่านมีความพร้อมในการเข้ามาทำ หน้าที่กรรมการสงเคราะห์	4.00	0.00	มาก	4.22	0.73	มาก	4.10	0.73	มาก	3.93	0.82	มาก	3.97	0.89	มาก

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการ ของสถานพินิจด้านอื่น ๆ	ระดับการมีส่วนร่วม														
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา			ปวศ./ อนุปริญา			ปริญาตรี			สูงกว่าปริญาตรี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
5. สละทุนทรัพย์ส่วนตัว หรือความรู้ความสามารถ ในการช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ	3.67	0.57	ปานกลาง	3.78	0.64	มาก	3.70	0.48	มาก	3.33	0.81	ปานกลาง	3.48	0.75	ปานกลาง
6. กรรมการสงเคราะห์มีไม่ทราบปัญหาที่แท้จริงของหน่วยงาน จึงไม่สามารถให้การช่วยเหลือได้	2.33	1.15	น้อย	2.94	0.87	ปานกลาง	3.20	0.63	ปานกลาง	3.02	0.80	ปานกลาง	2.81	0.78	ปานกลาง
7. กรรมการส่วนใหญ่ต้องการคำตอบแทนเป็นตัวเงิน เพื่อความคล่องตัวในการเข้ามามีส่วนร่วม	2.67	2.08	ปานกลาง	2.11	0.90	น้อย	1.90	0.56	น้อย	2.00	1.03	น้อย	2.07	0.87	น้อย
8. การทำหน้าที่ที่กรรมการสงเคราะห์ท่านไม่เคยทราบด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ	3.67	1.52	ปานกลาง	2.56	0.98	ปานกลาง	2.60	0.84	ปานกลาง	2.37	0.97	ปานกลาง	2.44	0.84	ปานกลาง

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการ ของสถานพินิจด้านอื่น ๆ	ระดับการมีส่วนร่วม														
	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา			ปวศ./ อนุปริญา			ปริญญาตรี			สูงกว่าปริญญาตรี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
9. การเข้าร่วมมีส่วนร่วมในด้านหนึ่ง กรรมการสงเคราะห์ เป็นการ เพิ่มภาระให้แก่ครอบครัวของ กรรมการสงเคราะห์ ซึ่งบางครั้ง อาจต้องออกเงินบางส่วนในการ ทำกิจกรรมต่าง ๆ	3.00	2.00	ปาน กลาง	2.17	0.61	น้อย	1.80	0.63	น้อย	1.87	1.00	น้อย	2.26	0.90	น้อย
10. คิดว่าการมการสงเคราะห์ส่วน ใหญ่ไม่ทราบและการมีส่วน ร่วมที่ชัดเจนของตนเอง	3.67	1.15	ปาน กลาง	2.50	0.85	ปาน กลาง	2.51	0.97	ปาน กลาง	2.59	1.04	ปาน กลาง	2.44	0.89	ปาน กลาง
รวม	3.83	1.04	มาก	3.08	0.30	ปาน กลาง	3.05	0.49	ปาน กลาง	3.12	0.27	ปาน กลาง	3.04	0.41	ปาน กลาง

จากตารางที่ 4.24 พบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจแลคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้การช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ระดับประถมศึกษา พบว่า มีในการให้ความอนุเคราะห์แก่สถานพินิจตามที่หน่วยงานร้องขอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ คิดว่าคณะกรรมการสงเคราะห์ควรมีการจัดตั้งทีมงานของตนเองในการทำงานเชิงรุก และกรรมการสงเคราะห์มักไม่ทราบปัญหาที่แท้จริงของหน่วยงาน จึงไม่สามารถให้การช่วยเหลือได้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ระดับมัธยมศึกษา พบว่า มีความพร้อมในการเข้ามาทำหน้าที่กรรมการสงเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ คิดว่ากรรมการสงเคราะห์ควรมีขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจนในการเข้ามามีส่วนช่วยเหลือสถานพินิจ และกรรมการส่วนใหญ่ต้องการค่าตอบแทนเป็นตัวเงิน เพื่อความคล่องตัวในการเข้ามามีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ระดับ ปวส./อนุปริญญา พบว่า คิดว่ากรรมการสงเคราะห์ควรมีขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจนในการเข้ามามีส่วนช่วยเหลือสถานพินิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ มีความพร้อมในการเข้ามาทำหน้าที่กรรมการสงเคราะห์ และการเข้ามามีส่วนร่วมในตำแหน่งกรรมการสงเคราะห์เป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครอบครัวของกรรมการสงเคราะห์ ซึ่งบางครั้งอาจต้องออกเงินบางส่วนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ระดับปริญญาตรี คือ คิดว่าคณะกรรมการสงเคราะห์ควรมีการจัดตั้งทีมงานของตนเองในการทำงานเชิงรุก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ พยายามปลูกฝังสิ่งที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ ทุกครั้งที่ท่านมีโอกาส และการเข้ามามีส่วนร่วมในตำแหน่งกรรมการสงเคราะห์ เป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครอบครัวของกรรมการสงเคราะห์ ซึ่งบางครั้งอาจต้องออกเงินบางส่วนในการทำกิจกรรมต่างๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ระดับสูงกว่าปริญญาตรี พบว่า คิดว่ากรรมการสงเคราะห์ควรมีขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจนในการเข้ามามีส่วนช่วยเหลือสถานพินิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ มีความพร้อมในการเข้ามาทำหน้าที่กรรมการสงเคราะห์ และกรรมการส่วนใหญ่ต้องการค่าตอบแทนเป็นตัวเงิน เพื่อความคล่องตัวในการเข้ามามีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่
กระทำความผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา โดยรวม จำแนกตามอาชีพ

บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ สงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็ก และ เยาวชนที่กระทำความผิด สถานพินิจและ คุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา	ระดับการมีส่วนร่วม											
	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ			ลูกจ้างเอกชน/ รับจ้าง			ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย			ข้าราชการบำนาญ/ แม่บ้าน		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหาร สถานพินิจ	2.97	1.69	ปานกลาง	3.00	0.57	ปานกลาง	2.83	0.46	ปานกลาง	2.73	0.53	ปานกลาง
2. ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและ เยาวชน	2.99	0.66	ปานกลาง	3.06	0.67	ปานกลาง	2.90	0.64	ปานกลาง	2.90	0.43	ปานกลาง
3. ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม ต่างๆ	2.76	0.56	ปานกลาง	3.14	0.74	ปานกลาง	2.62	0.52	ปานกลาง	2.67	0.55	ปานกลาง
4. ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจ ด้านอื่นๆ	2.98	0.48	ปานกลาง	3.07	0.67	ปานกลาง	3.26	0.57	ปานกลาง	3.07	0.41	ปานกลาง
รวม	2.77	0.60	ปานกลาง	3.14	0.90	ปานกลาง	2.72	0.50	ปานกลาง	2.93	0.67	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.25 พบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง .

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ พบว่า มีส่วนร่วมในด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ และด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อาชีพลูกจ้างเอกชน/รับจ้าง พบว่า มีส่วนร่วมในด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ และด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย พบว่า มีส่วนร่วมในด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน และด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อาชีพข้าราชการบำนาญ/แม่บ้าน พบว่า มีส่วนร่วมด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน และด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ที่กระทำความผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ จำแนกตามอาชีพ

	ระดับการมีส่วนร่วม											
	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ			ลูกจ้างเอกชน/ รับจ้าง			ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย			ข้าราชการบ้าน/ แม่บ้าน		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
	3.23	0.80	ปานกลาง	3.57	0.78	ปานกลาง	3.30	0.68	ปานกลาง	3.50	0.76	ปานกลาง
ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ	3.27	0.80	ปานกลาง	3.14	1.06	ปานกลาง	3.17	0.80	ปานกลาง	3.27	0.88	ปานกลาง
1. ได้ช่วยเหลือให้คำแนะนำแก่ผู้บริหารสถานพินิจ	3.98	0.72	มาก	4.18	1.21	มาก	4.07	0.75	มาก	3.93	0.79	มาก
2. การให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจขึ้นอยู่กับภารกิจของผู้บริหาร												
3. ช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมงานด้านกรรมการสงเคราะห์ที่มีปัญหาด้วยความปรารถนาดีและเต็มใจ												
4. อาจารย์ปฏิบัติงานด้านการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนโดยไม่ต้องมีการร้องขอจากผู้บริหาร	3.83	0.77	มาก	4.14	0.69	มาก	4.15	0.76	มาก	4.00	0.53	มาก

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหาร สถานพินิจ	ระดับการมีส่วนร่วม											
	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ		ลูกจ้างเอกชน/ รับจ้าง		ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย		ข้าราชการบำนาญ/ แม่บ้าน					
5. ได้เข้าร่วมประชุมและได้เสนอความคิดเห็นในการประชุมให้เป็นที่ไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ	3.54	0.71	ปานกลาง	4.13	0.69	มาก	3.80	0.78	มาก	3.87	0.74	มาก
6. มีโอกาสได้เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการฯ มากน้อยเพียงไร	3.32	0.65	ปานกลาง	3.71	0.75	มาก	3.63	0.85	ปานกลาง	3.40	0.50	ปานกลาง
7. การเข้าร่วมประชุมกับหน่วยงานสถานพินิจ ส่งผลให้งานในปัจจุบันของท่านต้องหยุดชะงักถึง	2.34	0.69	ปานกลาง	2.57	0.78	ปานกลาง	2.29	0.84	ปานกลาง	2.40	0.63	ปานกลาง
8. การให้คำแนะนำ คำปรึกษาการเข้าร่วมประชุม แก่บุคลากรสถานพินิจไม่ใช่น้ำที่โดยตรงของท่าน	2.12	0.78	น้อย	3.00	0.81	ปานกลาง	2.29	1.05	น้อย	2.20	0.92	น้อย
9. การร้องขอให้ท่านเข้าร่วมประชุมหารือให้คำปรึกษาแก่สถานพินิจ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของท่าน	2.10	0.76	น้อย	2.29	0.48	ปานกลาง	2.20	0.87	น้อย	2.00	0.65	น้อย

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหาร สถานพินิจ	ระดับการมีส่วนร่วม												
	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ		ลูกจ้างเอกชน/ รับจ้าง		ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย		ข้าราชการบ้านนอก/ แม่บ้าน						
	2.73	3.34	ปานกลาง	2.43	0.53	ปานกลาง	2.37	0.82	ปานกลาง	2.00	0.65	น้อย	
10. ไม่ค่อยทราบเหตุผล และข่าวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสถานพินิจ													
รวม	2.97	1.69	ปานกลาง	3.00	0.57	ปานกลาง	2.83	0.46	ปานกลาง	2.73	0.53	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.26 พบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจแลคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ และอาชีพลูกจ้างเอกชน/รับจ้าง พบว่า ช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมงานด้านกรรมการสงเคราะห์ที่มีปัญหาด้วยความปรารถนาดี และเต็มใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ อาสาสมัครทำงานด้านการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน โดยไม่ต้องมีการร้องขอจากผู้บริหาร และการร้องขอให้ท่านเข้าร่วมประชุมหรือให้คำปรึกษาแก่สถานพินิจ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของท่าน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และอาชีพข้าราชการบำนาญ/แม่บ้าน พบว่า อาสาสมัครทำงานด้านการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน โดยไม่ต้องมีการร้องขอจากผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมงานด้านกรรมการสงเคราะห์ที่มีปัญหาด้วยความปรารถนาดีและเต็มใจ และการร้องขอให้ท่านเข้าร่วมประชุมหรือให้คำปรึกษาแก่สถานพินิจ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของท่าน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ที่กระทำความผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน จำแนกตามอาชีพ

ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน	ระดับการมีส่วนร่วม											
	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ		ลูกจ้างเอกชน/รับจ้าง		ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย			ข้าราชการบำนาญ/แม่บ้าน				
	3.66	0.76	ปานกลาง	3.43	0.78	ปานกลาง	3.51	0.71	ปานกลาง	3.13	0.83	ปานกลาง
1. พยายามหาเวลาว่างจากงานประจำ เพื่อเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ	4.10	0.70	มาก	4.43	0.78	มาก	4.27	0.67	มาก	4.07	0.79	มาก
2. เชื่อมั่นว่า การมีโอกาสสงเคราะห์เยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด จะเป็นการสานต่อในด้านการคืนคนดีสู่สังคม	4.07	0.68	มาก	4.29	0.95	มาก	4.17	0.66	มาก	4.20	0.77	มาก
3. เต็มใจรับฟังความคิดเห็นหรือข้อปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ	3.54	0.71	ปานกลาง <td>3.71</td> <td>1.13</td> <td>มาก</td> <td>3.85</td> <td>0.65</td> <td>มาก</td> <td>3.53</td> <td>0.74</td> <td>ปานกลาง</td>	3.71	1.13	มาก	3.85	0.65	มาก	3.53	0.74	ปานกลาง
4. เมื่อมีการนัดหมายในการเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนท่านมักจะมาก่อนหรือทันตามกำหนดนัดหมาย												

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน	ระดับการมีส่วนร่วม											
	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ		ถูกจ้างเอกชน/ รับจ้าง		ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย		ข้าราชการบำนาญ/ แม่บ้าน					
	4.05	0.94	มาก	4.14	0.69	มาก	4.22	0.88	มาก	4.00	0.84	มาก
5. พยายามปลูกฝังค่านิยมที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจทุกครั้งที่ท่านมีโอกาสนิยามเยี่ยมเยียน	4.05	0.94	มาก	4.14	0.69	มาก	4.22	0.88	มาก	4.00	0.84	มาก
6. การเข้าไปเยี่ยมเยียนและสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในสถานพินิจส่งผลกระทบต่อท่านประจำของท่าน	3.74	0.97	มาก	3.60	1.04	ปานกลาง	3.53	1.08	ปานกลาง	3.70	1.07	มาก
7. เด็กและเยาวชนในสถานพินิจไม่ได้เตรียมพร้อมอะไรมากนักที่จะต้องสงเคราะห์ดูแล เพราะได้รับการดูแลจากรัฐที่ดีพออยู่แล้ว	3.23	1.04	ปานกลาง	3.13	1.06	ปานกลาง	3.14	1.02	ปานกลาง	3.16	1.31	ปานกลาง
8. เด็กและเยาวชนในสถานพินิจมีค่านิยมและทัศนคติในทางลบต่อสังคม ทำให้ท่านไม่ยกคฤกคณิตัวชามากนัก	2.98	1.04	ปานกลาง	3.01	0.98	ปานกลาง	3.08	1.16	ปานกลาง	3.07	1.31	ปานกลาง

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน	ระดับการมีส่วนร่วม											
	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ		ดูจ้างเอกชน/ รับจ้าง		ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย		ข้าราชการบำนาญ/ แม่บ้าน					
	2.96	1.12	ปานกลาง	3.09	1.06	ปานกลาง	3.16	1.12	ปานกลาง	3.09	1.29	ปานกลาง
9. ตัวอย่างประจักษ์ที่ดื่มมือทำให้ท่านไม่สามาารถได้เข้าไปเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน ใต้เท้าที่ควร	2.98	1.09	ปานกลาง	3.16	1.13	ปานกลาง	3.03	1.25	ปานกลาง	3.26	1.28	ปานกลาง
10. เชื่อว่าเจ้าหน้าที่สถานพินิจสามารถดูแลเด็กและเยาวชนได้ดีอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มความดีในการเข้าไปเยี่ยมเยียนเด็กเพราะจะเป็นการรบกวนการทำงานของเจ้าหน้าที่	2.99	0.66	ปานกลาง	3.06	0.67	ปานกลาง	2.90	0.64	ปานกลาง	2.90	0.43	ปานกลาง
รวม												

จากตารางที่ 4.27 พบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด สถานพินิจแลคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ พบว่า เชื่อมั่นว่า การมีโอกาสสงเคราะห์เยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด จะเป็นการสานต่อในด้านการคืนคนดีสู่สังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ เต็มใจรับฟังความคิดเห็นหรือข้อปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ และด้วยงานประจำที่ล้นมือทำให้ท่านไม่สามารถได้เข้าไปเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนได้เท่าที่ควร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อาชีพลูกจ้างเอกชน/รับจ้าง พบว่า เชื่อมั่นว่าการมีโอกาสสงเคราะห์เยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด จะเป็นการสานต่อในด้านการคืนคนดีสู่สังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ เต็มใจรับฟังความคิดเห็นหรือข้อปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ และด้วยเด็กและเยาวชนในสถานพินิจมีค่านิยม และทัศนคติในทางลบต่อสังคม ทำให้ท่านไม่อยากจะคลุกคลีด้วยมากนัก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย พบว่า เชื่อมั่นว่าการมีโอกาสสงเคราะห์เยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด จะเป็นการสานต่อในด้านการคืนคนดีสู่สังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ เต็มใจรับฟังความคิดเห็น หรือข้อปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ และเชื่อว่าเจ้าหน้าที่สถานพินิจสามารถดูแลเด็กและเยาวชนได้ดีอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มความถี่ในการเข้าไปเยี่ยมเยียนเด็กเพราะจะเป็นการรบกวนการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อาชีพข้าราชการบำนาญ/แม่บ้าน พบว่า เต็มใจรับฟังความคิดเห็นหรือข้อปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ เชื่อมั่นว่า การมีโอกาสสงเคราะห์เยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด จะเป็นการสานต่อในด้านการคืนคนดีสู่สังคม และด้วยงานประจำที่ล้นมือทำให้ท่านไม่สามารถได้เข้าไปเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนได้เท่าที่ควรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.28 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนย่อยบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน
 กระทำความคิด สถานพินิจและผู้คุมครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ จำแนกตามอาชีพ

ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ	ระดับการมีส่วนร่วม											
	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ		ลูกจ้างเอกชน/ รับจ้าง		ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย			ข้าราชการบำนาญ/ แม่บ้าน				
	3.18	1.07	ปานกลาง	3.31	1.13	ปานกลาง	3.16	1.17	ปานกลาง	3.47	1.07	ปานกลาง
1. มีในการจัดกิจกรรมให้แก่กลุ่มเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจ	3.39	0.94	ปานกลาง	3.41	0.96	ปานกลาง	3.37	0.94	ปานกลาง	3.55	1.17	ปานกลาง
2. มีในการประสานงานกับหน่วยงานหรือ บุคคลภายนอกอื่นๆ ในการจัดกิจกรรมให้แก่ กลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ	2.98	1.29	ปานกลาง	3.18	1.12	ปานกลาง	2.71	1.29	ปานกลาง	3.02	1.42	ปานกลาง
3. เต็มใจและให้ความร่วมมือสถานพินิจมีการ จัดกิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชน	3.23	1.13	ปานกลาง	3.34	1.01	ปานกลาง	3.20	1.00	ปานกลาง	3.46	1.27	ปานกลาง
4. เชื่อมมั่นว่ากิจกรรมต่างๆ จะช่วยพัฒนาพหุ มิติของเด็กและเยาวชนในทางบวก	4.20	0.749	มาก	4.29	0.95	มาก	4.34	0.69	มาก	4.27	0.79	มาก
5. พยายามปลูกฝังสิ่งที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชน ในสถานพินิจ ทุกครั้งที่ท่านมีโอกาส												

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ	ระดับการมีส่วนร่วม											
	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ		ลูกจ้างเอกชน/ รับจ้าง		ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย		ข้าราชการบำนาญ/ แม่บ้าน					
	3.18	1.07	ปานกลาง	3.31	1.13	ปานกลาง	3.16	1.17	ปานกลาง	3.47	1.07	ปานกลาง
6. กรรมการสงเคราะห์ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสในชุมชน ส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่จัดให้แก่เด็กและ เยาวชน	3.18	1.07	ปานกลาง	3.31	1.13	ปานกลาง	3.16	1.17	ปานกลาง	3.47	1.07	ปานกลาง
7. การเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทำให้อายุยืนยาว หรือดูแลสุขภาพของตนเอง	3.40	0.94	ปานกลาง	3.41	0.96	ปานกลาง	3.37	0.94	ปานกลาง	3.44	1.17	ปานกลาง
8. ครอบครัวของท่านไม่ค่อยสนับสนุนให้ท่าน เข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละครั้ง	2.98	1.29	ปานกลาง	3.18	1.12	ปานกลาง	2.71	1.29	ปานกลาง	3.02	1.42	ปานกลาง
9. การไม่มีเงินค่าตอบแทนเป็นการเพิ่มภาระ ให้แก่ครอบครัวของกรรมการสงเคราะห์ ซึ่ง บางครั้งอาจต้องออกเงินบางส่วนในการทำ กิจกรรม	3.23	1.13	ปานกลาง	3.34	1.01	ปานกลาง	3.20	1.00	ปานกลาง	3.46	1.27	ปานกลาง

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ	ระดับการมีส่วนร่วม									
	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ		ลูกจ้างเอกชน/ รับจ้าง		ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย		ข้าราชการบำนาญ/ แม่บ้าน			
	น้อย	ปานกลาง	น้อย	ปานกลาง	น้อย	ปานกลาง	น้อย	ปานกลาง		
10. เชื่อว่าสถานพินิจสามารถดูแลและจัดกิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชนได้ดีอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มภาระให้แก่กรรมการสงเคราะห์	2.10	0.970	2.29	1.13	น้อย	1.93	1.010	2.00	0.84	น้อย
รวม	2.76	0.56	3.14	0.74	ปานกลาง	2.62	0.52	2.67	0.55	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.28 พบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ พบว่า พยายามปลูกฝังสิ่งที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจทุกครั้งที่ท่านมีโอกาส มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ การเข้ามาทำกิจกรรมทำให้เวลาการทำงานหรือธุระส่วนตัวของท่านลดน้อยลง และเชื่อว่าสถานพินิจสามารถดูแลและจัดกิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชนได้คืออยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มภาระให้แก่กรรมการสงเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อาชีพลูกจ้างเอกชน/รับจ้าง พบว่า พยายามปลูกฝังสิ่งที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ ทุกครั้งที่ท่านมีโอกาส มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ มีในการประสานงานกับหน่วยงานหรือบุคคลภายนอกอื่นๆ ในการจัดกิจกรรมให้แก่กลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ และเชื่อว่าสถานพินิจสามารถดูแลและจัดกิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชนได้คืออยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มภาระให้แก่กรรมการสงเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย พบว่า พยายามปลูกฝังสิ่งที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจทุกครั้งที่ท่านมีโอกาส มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ มีในการประสานงานกับหน่วยงานหรือบุคคลภายนอกอื่นๆ ในการจัดกิจกรรมให้แก่กลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ และเชื่อว่าสถานพินิจสามารถดูแลและจัดกิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชนได้คืออยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มภาระให้แก่กรรมการสงเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อาชีพข้าราชการบำนาญ/แม่บ้าน พบว่า พยายามปลูกฝังสิ่งที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจทุกครั้งที่ท่านมีโอกาส มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ มีในการประสานงานกับหน่วยงานหรือบุคคลภายนอกอื่นๆ ในการจัดกิจกรรมให้แก่กลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ และเชื่อว่าสถานพินิจสามารถดูแลและจัดกิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชนได้คืออยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มภาระให้แก่กรรมการสงเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ที่กระทำความผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ จำแนกตามอาชีพ

ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจ ด้านอื่นๆ	ระดับการมีส่วนร่วม											
	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ		ลูกจ้างเอกชน/ รับจ้าง		ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย		ข้าราชการบำนาญ/ แม่บ้าน					
1. มีการให้ความอนุเคราะห์แก่สถานพินิจ ตามที่หน่วยงานร้องขอ	3.40	0.92	ปานกลาง	3.36	0.92	ปานกลาง	3.46	0.92	ปานกลาง	3.42	1.03	ปานกลาง
2. คิดว่าคณะกรรมการสงเคราะห์ควรมีการจัดตั้ง ทีมงานของตนเองในการทำงานเชิงรุก	3.51	0.98	ปานกลาง	3.46	0.98	ปานกลาง	3.53	0.98	ปานกลาง	3.47	1.09	ปานกลาง
3. คิดว่ากรรมการสงเคราะห์ควรมีขั้นตอนการ ทำงานที่ชัดเจนในการเข้ามาช่วยเหลือ สถานพินิจ	3.28	0.92	ปานกลาง	3.32	0.90	ปานกลาง	3.30	0.97	ปานกลาง	3.42	1.03	ปานกลาง
4. มีความพร้อมในการเข้ามาทำหน้าที่กรรมการ สงเคราะห์	3.51	1.04	ปานกลาง	3.24	0.96	ปานกลาง	3.31	0.94	ปานกลาง	3.46	1.10	ปานกลาง
5. สละทุนทรัพย์ส่วนตัวหรือความรู้ความ สามารถในการช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจ ด้านอื่นๆ	3.65	0.86	ปานกลาง	3.53	0.86	ปานกลาง	3.75	0.92	มาก	3.72	0.94	มาก

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจ ด้านอื่นๆ	ระดับการมีส่วนร่วม									
	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ		ลูกจ้างเอกชน/ รับจ้าง		ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย		ข้าราชการบำนาญ/ แม่บ้าน			
	3.74	1.01	3.70	0.95	3.81	0.92	3.67	0.97	ปานกลาง	
6. กรรมการสงเคราะห์มักไม่ทราบปัญหาที่แท้จริงของหน่วยงาน จึงไม่สามารถให้การช่วยเหลือได้	3.40	0.92	3.36	0.92	3.46	0.92	3.42	1.03	ปานกลาง	
7. กรรมการส่วนใหญ่ต้องการค่าตอบแทนเป็นเงิน เพื่อความคล่องตัวในการเข้ามามีส่วนร่วม	3.51	0.98	3.46	0.98	3.53	0.98	3.47	1.09	ปานกลาง	
8. ในการทำงานที่กรรมการสงเคราะห์ท่านไม่เคยทราบด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ	3.27	0.92	3.31	0.90	3.30	0.97	3.41	1.03	ปานกลาง	
9. การเข้ามามีส่วนร่วมในตำแหน่งกรรมการสงเคราะห์ เป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครอบครัวของกรรมการสงเคราะห์ ซึ่งบางครั้งอาจต้องออกเงินบางส่วนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ										

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจ ด้านอื่นๆ	ระดับการมีส่วนร่วม											
	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ		ลูกจ้างเอกชน/ รับจ้าง		ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย		ข้าราชการบำนาญ/ แม่บ้าน					
	3.51	1.04	ปานกลาง	3.24	0.96	ปานกลาง	3.31	0.94	ปานกลาง	3.46	1.10	ปานกลาง
10. คิดว่ากรรมการสงเคราะห์ส่วนใหญ่ไม่ทราบ และการมีส่วนร่วมที่ชัดเจนของตนเอง	2.98	0.48	ปานกลาง	3.07	0.67	ปานกลาง	3.26	0.57	ปานกลาง	3.46	0.41	ปานกลาง
รวม												

จากตารางที่ 4.29 พบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจแลคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ พบว่า กรรมการสงเคราะห์มักไม่ทราบปัญหาที่แท้จริงของหน่วยงาน จึงไม่สามารถให้การช่วยเหลือได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ สละทุนทรัพย์ส่วนตัวหรือความรู้ความสามารถ ในการช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ และเชื่อว่าสถานพินิจสามารถดูแลและจัดกิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชน ได้ดีอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มภาระให้แก่กรรมการสงเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อาชีพลูกจ้างเอกชน/รับจ้าง และอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย พบว่า กรรมการสงเคราะห์มักไม่ทราบปัญหาที่แท้จริงของหน่วยงาน จึงไม่สามารถให้การช่วยเหลือได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ สละทุนทรัพย์ส่วนตัวหรือความรู้ความสามารถในการช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ และเชื่อว่าสถานพินิจสามารถดูแลและจัดกิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชน ได้ดีอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มภาระให้แก่กรรมการสงเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อาชีพข้าราชการบำนาญ/แม่บ้าน พบว่า สละทุนทรัพย์ส่วนตัว หรือความรู้ความสามารถในการช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ กรรมการสงเคราะห์มักไม่ทราบปัญหาที่แท้จริงของหน่วยงาน จึงไม่สามารถให้การช่วยเหลือได้ และการเข้ามามีส่วนร่วมในตำแหน่งกรรมการสงเคราะห์ เป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครอบครัวของกรรมการสงเคราะห์ ซึ่งบางครั้งอาจต้องออกเงินบางส่วนในการทำกิจกรรมต่างๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตอนที่ 4 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำ ความผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา

ตารางที่ 4.30 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำ ความผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา

ปัญหา	ความถี่
ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ	
- ขาดการจัดให้มีเจ้าหน้าที่มาให้คำปรึกษา แนะนำ กรรมการสงเคราะห์ในด้านต่าง ๆ	12
- ขาดเจ้าหน้าที่ที่ประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ มาชี้แจงแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อช่วยกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น	9
รวม	21
ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน	
- ขาดการจัดเวร และการแจ้งให้กรรมการทราบเมื่อถึงวันนัดเยี่ยมเด็ก	11
- ขาดการจัดช่วงระยะเวลา และระบุสถานที่ในการเข้าเยี่ยมเด็กให้ชัดเจน	9
- ขาดการกำหนดช่วงเวลา หรือทำตารางการเข้าเยี่ยมเด็กและเยาวชน	4
รวม	24
ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ	
- สถานที่จัดกิจกรรมไม่เหมาะสม และมีสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี	15
- สถานพินิจขาดการแจ้งแผนการดำเนินงาน โครงการ/กิจกรรม ประจำปีให้กรรมการสงเคราะห์ทราบ	8
รวม	23
ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ	
- ขาดการจัดทำสรุปผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ	7
- ขาดการแจ้งล่วงหน้าเกี่ยวกับการจัดงานต่าง ๆ	7
- ขาดการจัดลำดับความสำคัญของงานแต่ละด้านเพื่อให้ง่ายต่อการให้ความช่วยเหลือ	3
รวม	17

จากตารางที่ 4.30 พบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความคิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ได้เสนอปัญหามากที่สุดคือ ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ เรื่อง ขาดการจัดให้มีเจ้าหน้าที่มาให้คำปรึกษา แนะนำ กรรมการสงเคราะห์ในด้านต่าง ๆ รองลงมา คือ ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน เรื่อง ขาดการจัดเวร และภาระงานให้กรรมการทราบเมื่อถึงวันนัดเยี่ยมเด็ก และปัญหาน้อยที่สุด ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ เรื่อง ขาดการจัดทำสรุปผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ

ตารางที่ 4.31 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็ก
และเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด สถานพินิจและคุ้มครอง
เด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา

แนวทางแก้ไข	ความถี่
ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ	
- ควรมีการจัดให้มีเจ้าหน้าที่มาให้คำปรึกษา แนะนำ กรรมการสงเคราะห์ในด้านต่าง ๆ	12
- ควรให้เจ้าหน้าที่ที่ประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ มาชี้แจงแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อช่วยกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น	12
รวม	24
ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน	
- ควรมีการจัดเวร และควรแจ้งให้กรรมการทราบเมื่อถึงวันนัดเยี่ยมเด็ก และควรมีการจัดการประชุมทีมงานที่ดูแลการเข้าเยี่ยม	10
- ควรมีการจัดช่วงระยะเวลา และระบุสถานที่ในการเข้าเยี่ยมเด็กให้ชัดเจนกว่านี้	9
- สถานพินิจควรมีการกำหนดช่วงเวลา หรือทำตารางการเข้าเยี่ยมเด็กและเยาวชน	7
รวม	26
ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ	
- ควรเลือกสถานที่จัดกิจกรรมให้เหมาะสมและมีสภาพแวดล้อมที่ดีกว่านี้	9
- สถานพินิจควรแจ้งแผนการดำเนินงาน โครงการ/กิจกรรม ประจำปีให้กรรมการสงเคราะห์ทราบ	9
- ควรมีการจัดกิจกรรมในช่วงวันหยุดราชการ	7
รวม	25
ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ	
- ควรมีการจัดทำสรุปผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ	7
- ควรมีการแจ้งล่วงหน้าเกี่ยวกับการจัดงานต่าง ๆ	7
- ควรมีการจัดลำดับความสำคัญของงานแต่ละด้านเพื่อให้ง่ายต่อการให้ความช่วยเหลือ	3
รวม	17

จากตารางที่ 4.31 พบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความคิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา แนวทางแก้ไขมากที่สุดคือ ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ เรื่อง ควรมีการจัดให้มีเจ้าหน้าที่มาให้คำปรึกษา แนะนำ กรรมการสงเคราะห์ในด้านต่าง ๆ รองลงมาคือ ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน เรื่อง ควรมีการจัดเวร และควรง้างให้กรรมการทราบเมื่อถึงวันนัดเยี่ยมเด็ก และควรมีการจัดการประชุมทีมงานที่ดูแลการเข้าเยี่ยม และแนวทางแก้ไขน้อยที่สุดคือ ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ เรื่อง ควรมีการจัดทำสรุปผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อศึกษบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิดสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา 2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิดสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา

ประชากรที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คณะกรรมการฝ่ายจัดการรายได้ คณะกรรมการฝ่ายกิจกรรม คณะกรรมการฝ่ายวิชาการ คณะกรรมการฝ่ายกิจกรรม คณะกรรมการฝ่ายช่วยเหลือคุ้มครอง คณะกรรมการฝ่ายติดตามและประสานชุมชน คณะกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ คณะกรรมการฝ่ายประสานงานทั่วไป คณะกรรมการฝ่ายทะเบียน รวมทั้งสิ้นจำนวน 103 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลเกี่ยวกับการปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการให้คำปรึกษาแก่ผู้อำนวยการสถานพินิจ ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ และด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา สรุปได้ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1) คณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 60.2 และเพศหญิง จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8

2) คณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 37.9 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 และอายุต่ำกว่า 40 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8

3) คณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7 รองลงมาคือ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 และระดับประถมศึกษา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9

4) คณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8 รองลงมาได้แก่อาชีพข้าราชการบำนาญ /แม่บ้าน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 และอาชีพลูกจ้างเอกชน/รับจ้าง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด ดังนี้

บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1. ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมงานด้านกรรมการสงเคราะห์ที่มีปัญหาด้วยความปรารถนาดีและเต็มใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ อาสาปฏิบัติงานด้านการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน โดยไม่ต้องมีการร้องขอจากผู้บริหาร และการให้คำแนะนำคำปรึกษาการเข้าร่วมประชุมกับบุคลากรสถานพินิจ ไม่ใช่หน้าที่โดยตรงของท่าน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2. ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เมื่อมีการนัดหมายในการเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนท่านมักจะมาก่อนหรือทันตามกำหนดนัดหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ เต็มใจรับฟังความคิดเห็น หรือข้อปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชน ในสถานพินิจ และด้วยงานประจำที่ส้นมือทำให้ท่านไม่สามารถได้เข้าไปเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนได้เท่าที่ควร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3. ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พยายามปลูกฝังสิ่งที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ ทุกครั้งที่ท่านมีโอกาส มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ มีบทบาทในการประสานงานกับหน่วยงาน หรือบุคคลภายนอกอื่นๆ ในการจัดกิจกรรมให้แก่กลุ่มเด็กและเยาวชนในสถาน และเชื่อว่าสถานพินิจสามารถดูแลและจัดกิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชนได้ดีอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มภาระให้แก่กรรมการสงเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

4. ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กรรมการสงเคราะห์มักไม่ทราบปัญหาที่แท้จริงของหน่วยงาน จึงไม่สามารถให้การช่วยเหลือได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ สละทุนทรัพย์ส่วนตัว หรือความรู้ความสามารถในการช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ และการเข้ามามีส่วนร่วมในตำแหน่งกรรมการสงเคราะห์ เป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครอบครัวของกรรมการสงเคราะห์ ซึ่งบางครั้งอาจต้องออกเงินบางส่วนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ดังนี้

1) จำแนกตามเพศ บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เพศชาย พบว่า มีส่วนร่วมในด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการ

ของสถานพินิจด้านอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ และด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

4) จำแนกตามอาชีพ บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจแลคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ พบว่า มีส่วนร่วมในด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ และด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ส่วนอาชีพลูกจ้างเอกชน/รับจ้าง พบว่า มีส่วนร่วมในด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ และด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ส่วนอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย พบว่า มีส่วนร่วมในด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน และด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ส่วนอาชีพข้าราชการบำนาญ/แม่บ้าน พบว่า มีส่วนร่วมด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน และด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

5.1.4 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา ดังนี้

ปัญหาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา

1. ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ ได้แก่ ขาดการจัดให้มีเจ้าหน้าที่มาให้คำปรึกษา แนะนำ กรรมการสงเคราะห์ในด้านต่าง ๆ ขาดเจ้าหน้าที่ที่ประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ มาชี้แจงแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อช่วยกันแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น
2. ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน ได้แก่ ขาดการจัดเวรและการแจ้งให้กรรมการทราบเมื่อถึงวันนัดเยี่ยมเด็ก ขาดการจัดช่วงระยะเวลา และระบุสถานที่ในการเข้าเยี่ยมเด็กให้ชัดเจน และขาดการกำหนดช่วงเวลา หรือทำตารางการเข้าเยี่ยมเด็กและเยาวชน
3. ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ สถานที่จัดกิจกรรมไม่เหมาะสม และมีสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี และสถานพินิจขาดการแจ่มแผนการดำเนินงาน โครงการ/กิจกรรมประจำปีให้กรรมการสงเคราะห์ทราบ

4. ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ ได้แก่ ขาดการจัดทำสรุปผลการดำเนินงานด้านต่างๆ ขาดการแจ้งล่วงหน้าเกี่ยวกับการจัดงานต่างๆ และขาดการจัดลำดับความสำคัญของงานแต่ละด้านเพื่อให้ง่ายต่อการให้ความช่วยเหลือ

แนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา

1. ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ ได้แก่ ควรมีการจัดให้มีเจ้าหน้าที่มาให้คำปรึกษา แนะนำกรรมการสงเคราะห์ในด้านต่างๆ และควรให้เจ้าหน้าที่ที่ประสบปัญหาในด้านต่างๆ มาชี้แจงแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อช่วยกันแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น

2. ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน ได้แก่ ควรมีการจัดเวร และควรแจ้งให้กรรมการทราบเมื่อถึงวันนัดเยี่ยมเด็ก และควรมีการจัดการประชุมทีมงานที่ดูแลการเข้าเยี่ยม ควรมีการจัดช่วงระยะเวลา และระบุสถานที่ในการเข้าเยี่ยมเด็กให้ชัดเจนกว่านี้ และสถานพินิจควรมีการกำหนดช่วงเวลา หรือทำตารางการเข้าเยี่ยมเด็กและเยาวชน

3. ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ ควรเลือกสถานที่จัดกิจกรรมให้เหมาะสมและมีสภาพแวดล้อมที่ดีกว่านี้ สถานพินิจควรแจ้งแผนการดำเนินงาน โครงการ/กิจกรรม ประจำปีให้กรรมการสงเคราะห์ทราบ และควรมีการจัดกิจกรรมในช่วงวันหยุดราชการ

4. ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ ได้แก่ ควรมีการจัดทำสรุปผลการดำเนินงานด้านต่างๆ ควรมีการแจ้งล่วงหน้าเกี่ยวกับการจัดงานต่างๆ และควรมีการจัดลำดับความสำคัญของงานแต่ละด้านเพื่อให้ง่ายต่อการให้ความช่วยเหลือ

5.2 อภิปรายผล

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีส่วนร่วมในด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ และด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า คณะกรรมการมีความสามารถที่จะให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารมากกว่าการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เนื่องจากบางครั้งคณะกรรมการอาจมีหลายบทบาทหน้าที่จึงไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ในทุกโอกาส แต่การเข้าร่วมประชุมกับผู้บริหารอาจจะใช้เวลาเพียงสั้น ๆ จึงทำให้มีส่วนร่วมในด้านนี้มากกว่า ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ เมธี ศรีวิริยเลิศกุล ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทและการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของไทย ให้

ทักษะที่เพิ่มเติมจากการศึกษาข้างต้น ได้สรุปว่าบทบาทและการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานเกิดจากแรงจูงใจ โดยที่แรงจูงใจมีผลต่อพฤติกรรมโดยตรง เมื่อพนักงานมีแรงจูงใจในระดับสูง ก็จะส่งผลให้การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานสูงขึ้นด้วย และการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานคือสภาพที่ความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองในระดับที่พึงพอใจและมีความพร้อมที่จะกระทำสิ่งอื่นด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1. ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความคิด สถานพินิจแลกลุ่มครอบครัวและเยาวชนจังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมงานด้านกรรมการสงเคราะห์ที่มีปัญหาด้วยความปรารถนาดีและเต็มใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ อาสาปฏิบัติงานด้านการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน โดยไม่ต้องมีการร้องขอจากผู้บริหาร และการให้คำแนะนำคำปรึกษาการเข้าร่วมประชุมแก่บุคลากรสถานพินิจไม่ใช่หน้าที่โดยตรงของท่าน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า การที่คณะกรรมการเข้าร่วมประชุมช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมงานด้านกรรมการสงเคราะห์ ด้วยความเต็มใจเพราะถือว่าเป็นหน้าที่โดยตรงของตน แต่การที่คณะกรรมการไม่ให้คำแนะนำคำปรึกษาการเข้าร่วมประชุมแก่บุคลากรสถานพินิจ เพราะคณะกรรมการถือว่าเป็นหน้าที่ของบุคลากรของสถานพินิจอยู่แล้ว ตนไม่จำเป็นต้องเข้าไปแนะนำในจุดนั้น บุคลากรของสถานพินิจก็ต้องดำเนินการอยู่แล้ว คณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนมีความคิดว่าการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจเป็นเรื่องที่ไม่ใช่หน้าที่ความรับผิดชอบของตน ไม่เห็นความสำคัญหรือคิดว่าไม่สามารถแก้ปัญหาได้ เพราะปัญหานั้นไม่ได้หนักหนาอะไร จึงไม่จำเป็นต้องแก้ไข ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ ประไพพร สิงหนเดช ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง คุณลักษณะบุคลากรต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานและบทบาทการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร ศึกษากรณีข้าราชการคุมประพฤติ กลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการระดับ 3-5 จำนวน 206 คน และกลุ่มหัวหน้างาน จำนวน 59 คน ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการคุมประพฤติมีระดับบทบาทการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร โดยรวมอยู่ในระดับสูง

2. ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความคิด สถานพินิจแลกลุ่มครอบครัวและเยาวชน จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เมื่อมีการนัดหมายในการเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนท่านมักจะมาก่อนหรือทันตามกำหนดนัดหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ เต็มใจรับฟังความคิดเห็น หรือข้อปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ และด้วยงานประจำที่ล้นมือทำให้ท่านไม่สามารถได้เข้าไปเยี่ยมเยียน

เด็กและเยาวชนได้เท่าที่ควร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า คณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน คิดว่าด้วยการะงานประจำที่ล้นมือทำให้ไม่สามารถได้เข้าไปเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนได้เท่าที่ควร และคิดว่าเจ้าหน้าที่สถานพินิจสามารถดูแลเด็กและเยาวชน ได้ดีอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มความถี่ในการเข้าไปเยี่ยมเยียนเด็กเพราะจะเป็นการรบกวนการทำงานของเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ วัชรินทร์ หนูสมตน ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทด้านพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร ค่านิยมสร้างสรรค์ในการทำงานและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตในการทำงานจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 (จังหวัดสงขลา) และ ศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 (จังหวัดสงขลา) ต่อการแสดงบทบาทด้านพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร ค่านิยมสร้างสรรค์ในการทำงาน และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตในการทำงาน พบว่า ระดับบทบาททางด้านพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรอยู่ในระดับสูง

3. ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด สถานพินิจแลคคุมครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าพยายามปลูกฝังสิ่งที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ ทุกครั้งที่ท่านมีโอกาส มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาคือ มีบทบาทในการประสานงานกับหน่วยงาน หรือบุคคลภายนอกอื่นๆ ในการจัดกิจกรรมให้แก่กลุ่มเด็กและเยาวชนในสถาน และเชื่อว่าสถานพินิจสามารถดูแลและจัดกิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชนได้ดีอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มภาระให้แก่กรรมการสงเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า คณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนคิดว่า การจัดกิจกรรมต่างๆ จะช่วยพัฒนาพฤติกรรมและนิสัยของเด็กและเยาวชนในทางบวก และสามารถลดภาระหน้าที่ให้กับสถานพินิจในการดูแลและปลูกฝังเด็กและเยาวชนได้มากขึ้นรวมทั้งเป็นการปลูกฝังสิ่งที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ วัชรินทร์ อยู่เจริญ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของสมาชิกในองค์กรบุคลากรสาย ค.มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 290 คน โดยใช้แบบสอบถามค่านิยมในการทำงานที่สร้างขึ้นตามแนวคิดค่านิยมสร้างสรรค์ในการทำงาน พบว่าบุคลากรที่มีค่านิยมในการทำงานสูงมีพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรสูงกว่าบุคลากรที่มีค่านิยมในการทำงานต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด สถานพินิจแลคคุมครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กรรมการสงเคราะห์มักไม่ทราบปัญหาที่แท้จริงของหน่วยงาน จึงไม่สามารถให้การช่วยเหลือ

ได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ สละทุนทรัพย์ส่วนตัว หรือความรู้ความสามารถในการช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ และการเข้ามามีส่วนร่วมในตำแหน่งกรรมการสงเคราะห์ เป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครอบครัวของกรรมการสงเคราะห์ ซึ่งบางครั้งอาจต้องออกเงินบางส่วนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า คณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนไม่ทราบปัญหาที่แท้จริงของหน่วยงาน จึงไม่สามารถให้การช่วยเหลือได้อย่างเต็มที่ รวมทั้งอาจจะคิดว่าการเข้ามามีส่วนร่วมในตำแหน่งกรรมการสงเคราะห์ เป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครอบครัวของกรรมการสงเคราะห์ ซึ่งบางครั้งอาจต้องออกเงินบางส่วนในการทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ ประไพพร สิงหเดช ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง คุณลักษณะบุคคลากรต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานและบทบาทการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร ศึกษากรณีข้าราชการคุมประพฤติ กลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการระดับ 3-5 จำนวน 206 คน และกลุ่มหัวหน้างาน จำนวน 59 คน ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการคุมประพฤติมีระดับบทบาทการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร โดยรวมสูง เพศหญิงมีระดับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรด้านความช่วยเหลือสูงกว่าเพศชาย และพบว่าคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านรายได้และผลประโยชน์ตอบแทน ความก้าวหน้า ความสัมพันธ์ภายในหน่วยงาน การบริหารงานที่เป็นธรรม ความสมดุลของการทำงาน และช่วงเวลาพักผ่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบทบาทพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การศึกษาวินิจฉัยเรื่อง “บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา” โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ ควรพัฒนาเจ้าหน้าที่เรื่องต่าง ๆ เช่น การให้คำปรึกษา แนะนำ ให้เจ้าหน้าที่ที่ประสบปัญหาในด้านต่างๆ มาชี้แจงแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อช่วยกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้บริหารควรจัดการประชุม เพื่อจะได้ทราบปัญหาที่เกิดขึ้น และจะได้หาทางแก้ไขปัญหาได้ตรงจุด

2. ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน ควรพัฒนาให้มีการจัดเวร และควรแจ้งให้กรรมการทราบเมื่อถึงวันนัดเยี่ยมเด็ก มีการจัดการประชุมทีมงานที่ดูแลการเข้าเยี่ยม การจัดช่วงระยะเวลา และระบุสถานที่ในการเข้าเยี่ยมเด็กให้ชัดเจน มีการกำหนดช่วงเวลา หรือทำตารางการเข้าเยี่ยมเด็กและเยาวชน

3. ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ ควรปรับปรุงสถานที่จัดกิจกรรมให้เหมาะสมและมีสภาพแวดล้อมที่ดี ควรมีการชี้แจงแผนการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมประจำปี ให้กรรมการสงเคราะห์ทราบ และควรมีการจัดกิจกรรมในช่วงวันหยุดราชการ

4. ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่นๆ ควรพัฒนาให้มีการจัดทำสรุปผลการดำเนินงานด้านต่างๆ สถานพินิจควรแจ้งล่วงหน้าเกี่ยวกับการจัดงานและกิจกรรมต่างๆ มีการจัดลำดับความสำคัญของงานแต่ละด้านเพื่อให้ง่ายต่อการให้ความช่วยเหลือ

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จากการวิจัย เรื่องบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรศึกษาการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่มีต่อการให้คำปรึกษาการเข้าร่วมประชุมแก่บุคลากรสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา
2. ควรศึกษาบทบาทของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่มีต่อการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา
3. ควรศึกษาความพึงพอใจของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่มีต่อการจัดกิจกรรมในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา

บรรณานุกรม

1. หนังสือทั่วไป

- กาญจนา แก้วเทพ. การพัฒนาแนววัฒนธรรมชุมชน. กรุงเทพมหานคร : อักษรประดิษฐ์การพิมพ์, 2538.
- งามพิศ สัตย์สงวน. หลักมานุษยวิทยาวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : รามการพิมพ์, 2543.
- ชูดา จิตพิทักษ์. สังคมวิทยาและวัฒนธรรมไทย. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2528.
- ดิน ปรัชญพฤทธิ์, ดร., รศ. “หน่วยที่ 11 ภาวะผู้นำและการมีส่วนร่วม”. เอกสารการสอนชุดวิชา 32403 : พฤติกรรมมนุษย์ในองค์การ. พิมพ์ครั้งที่ 19. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, 2544
- ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : ศักดิ์โสภากการพิมพ์, 2527.
- ประธาน คงฤทธิศึกษากร. การบริหารและจัดระเบียบราชการไทย. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2529.
- ปพาณี จิตวัฒนาเชื้อ และ สมพร อักษรสกุล. ผลกระทบทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมกับการมีส่วนร่วมของประชาชน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์วัฒนาพานิช, 2544.
- ปารีชาติ วลัยเสถียร และคณะ. กระบวนการและเทคนิคของนักพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2543.
- ไพรัตน์ เดชะไพรินทร์. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : ศักดิ์โสภากการพิมพ์, 2526.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร : ราชบัณฑิตยสถาน, 2531.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ศึกษาพร, 2531.
- สงวนศรี วิรัชชัย. จิตวิทยาสังคมเพื่อการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศึกษาพร, 2527.
- ส่งศรี ชมภูวงศ์. การวิจัย. นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 2549.
- สมยศ นาวิการ และ ผุสดี รุมาคม. ทฤษฎีและพฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดวงกมล, 2540.

สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน. คู่มือกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน
สำหรับสถานพินิจ. นนทบุรี : กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, 2545.

สุชา จันทร์. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร : อมรการพิมพ์, 2542.

สุพัตรา สุภาพ. การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน. กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา,
2534.

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. ความขัดแย้งการบริหารเพื่อสร้างสรรค์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพ
มหานคร : ต้นอ่อนแถมมี, 2539.

2. บทความจากอินเทอร์เน็ต (Internet)

พินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, กรม. “กรมพินิจฯ ประชุมยุทธศาสตร์ประจำปี 2548”. กันยายน
2547,

<<http://www.djop.moj.go.th/new81.htm>>.

กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศ, “รายงานสถิติคดี ประจำปี 2549 : จังหวัดสงขลา”. กรมพินิจและ
คุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม. 7 พฤศจิกายน 2547,

<http://www2.djop.moj.go.th/stat/show_stat.php?mainstat_id=3>.

3. วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/งานวิจัย

จ่อ่าน วุฒิกรรมรักษา. “ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนใน
โครงการสร้างงานในชนบท : ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการที่ได้รับรางวัลดีเด่น จังหวัด
ราชบุรี”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.

ประไพพร สิงหเดช. “คุณลักษณะบุคคลากรต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานและบทบาทการเป็น
สมาชิกที่ดีขององค์กร : ศึกษากรณีข้าราชการคุมประพฤติ”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.

พงษ์สันต์ คุ้มสอาด. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการของผู้นำองค์กร
การเงินชุมชน”. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์, 2542.

พัทยา สายหู. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของกรรมการกลุ่มเกษตรกรในภาคใต้. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2545.

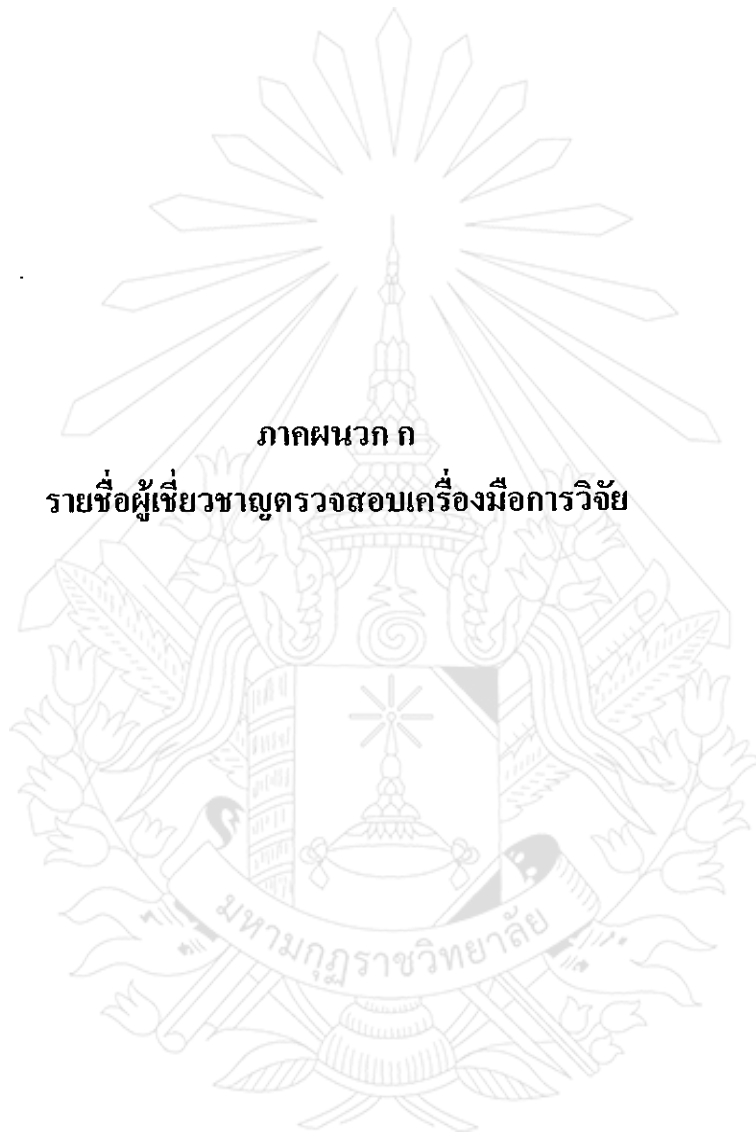
- พิทยา เพชรรักษ์. “บทบาทของคณะกรรมการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัดในเขต การศึกษา 2”. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติ, 2541.
- พิพัฒน์ สุดใจประภารัตน์. “ประสิทธิผลในการทำงานของคณะกรรมการบริหารโครงการพัฒนา สถานีตำรวจเพื่อประชาชน : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานีตำรวจนครบาล 6”. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.
- เมธี ศรีวิริยเลิศกุล. “ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของพฤติกรรมกรเป็นสมาชิกที่ดีกับความพึงพอใจในงานและผลการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรขนาดใหญ่แห่งหนึ่ง”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.
- รังสีมันต์ วิจิตรดำรงศักดิ์. “แนวทางการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เกี่ยวกับหน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน ณ ท่าอากาศยานกรุงเทพ”. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ ศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.
- วรรณ อรรถเมธากุล. “บทบาทนักสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ในการพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของผู้ใช้บริการ : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป”. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.
- วัชรินทร์ หนูสมตน. “ระดับบทบาทด้านพฤติกรรมกรเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ คำนิยมสร้างสรรค์ในการทำงาน และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตในการทำงาน จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 (จังหวัดสงขลา)”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2546.
- วัชรีย์ อยู่เจริญ. “ปัจจัยทางจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของสมาชิกในองค์การ กรณีศึกษาบุคลากรสาย ค. มหาวิทยาลัยรามคำแหง”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2546.
- วิจักขณ์ อัสวเลิศพานิช. “ปัจจัยที่เข้ามามีผลต่อการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการลานกีฬาในการบริหารจัดการลานกีฬาของกรุงเทพมหานคร : ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการพัฒนาระบบการจัดการและศักยภาพของลานกีฬาด้านยาเสพติดในกรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.

- วิไล จิระพรพานิชย์. “การศึกษาค่านิยมในการทำงานและความผูกพันองค์กร : กรณีศึกษาบริษัท ในธุรกิจปริโตนีลและปริโตเคมี”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิต วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540.
- สงวน สิทธิเลิศอรุณ. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาชุมชนของประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชน ทะเลน้อย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง”. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2544.
- สมชาย พงษ์เทพิน. “สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้นำกับการทำงานของผู้นำเครือข่ายองค์กร ชุมชนในเขตเมือง ศึกษาเฉพาะกรณี : เครือข่ายชุมชนนครขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น”. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์, 2542.
- สิน สื่อสวน. “ปัจจัยที่ส่งเสริมการพัฒนาองค์กรประชาชนในเมือง ศึกษาเฉพาะสหกรณ์เครดิตยู เนี่ยน ชุมชนหลังบ้านมนังคศิลา เขตคูสิต กรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์สังคม สงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.
- อาภัสรา ลิมปสุวัฒน์. “ลักษณะการปฏิบัติงานตามบทบาทและความต้องการสนับสนุนจาก กรุงเทพมหานคร ของคณะกรรมการอาคารสงเคราะห์กรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.
- อารีย์ จรรยาชัยเลิศ. “บทบาทคาดหวังของศูนย์เยาวชนตำบลในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์”. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2533.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. ผศ.เตือน พรหมเมศ

การศึกษา ปริญญาโท คม.การสอนภาษาไทย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

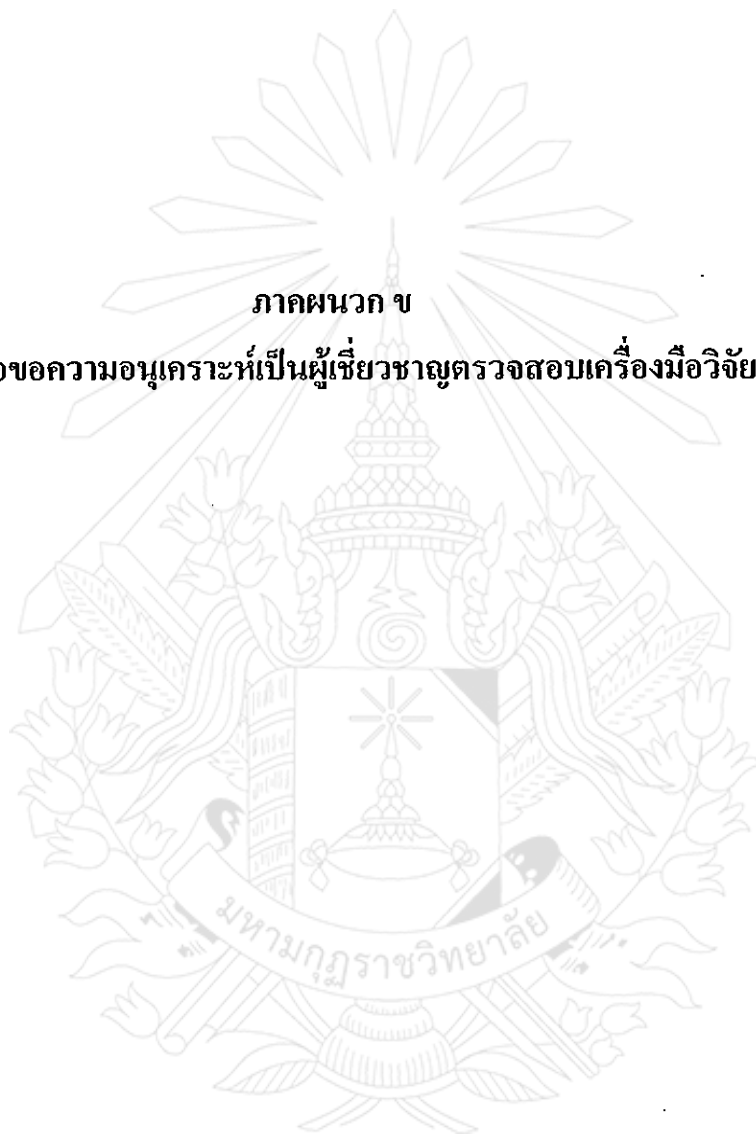
2. นายวรชาติ ธารพระจันทร์

การศึกษา ปริญญาโท นิติศาสตรมหาบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้อำนวยการสำนักงานประจำศาลเยาวชน
 และครอบครัวจังหวัดสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

3. นายวิจิต ภิรมย์ภรณ์

การศึกษา ปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก
 และเยาวชนจังหวัดสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๒) / ๑๔๔

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตศรีธรรมมาโกกราช ศูนย์การศึกษาสงขลา
 วัดมิ่งมิตราวาสวรวิหาร ถนนไทรบุรี ตำบลบ่อยาง
 อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร ผศ.เดือน พรหมเมศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
 ๒. โครงร่างสารนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางประไพ รักขพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
 รัฐศาสตร์การปกครอง คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมา โสกราช
 ศูนย์การศึกษาสงขลา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นสารนิพนธ์ เรื่อง บทบาทการมีส่วนร่วมของ
 คณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด : ศึกษาเฉพาะกรณี
 สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา โดยมี ศ.อำนาจ บัณฑิต เป็นประธานอาจารย์
 ที่ปรึกษา และนายบุญส่ง ทองเอียง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ซึ่งโครงร่างสารนิพนธ์ได้ผ่านการพิจารณาและ
 อนุมัติให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ทางมหาวิทยาลัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผศ.เดือน พรหมเมศ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและ
 ประสบการณ์ ในทางด้านภาษาเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษา ตรวจสอบ
 โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาร่างขึ้น เพื่อให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
 และเห็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วยและขอขอบคุณเป็น
 อย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูนิยะฐมาจาร(คร.))

หัวหน้าศูนย์การศึกษาสงขลา

สำนักงานศูนย์การศึกษาสงขลา

โทร. ๐-๗๕๓๒-๕๕๕๑ โทรสาร ๐-๗๕๓๒-๕๕๕๔ ถึง ๑๐๘

ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๒)/๑๔๖

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตศรีธรรมโศกราช ศูนย์การศึกษาสงขลา
 วัดมิ่งมิตราวาสวรวิหาร ถนนไทรบุรี ตำบลบ่อยาง
 อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๑

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เห็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร นายวรชาติ ธารพระจันทร์ ผู้อำนวยการ สำนักงานประจำศาลเยาวชนและครอบครัว จังหวัดสงขลา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
 ๒. โกรงร่างสารนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางประไพ รัชขพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
 รัฐศาสตร์การปกครอง คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรม โศกราช
 ศูนย์การศึกษาสงขลา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นสารนิพนธ์ เรื่อง บทบาทการมีส่วนร่วมของ
 คณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด : ศึกษาเฉพาะกรณี
 สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา โดยมี ค.อำนาจ ชัยโยธา เป็นประธานอาจารย์
 ที่ปรึกษา และนายบุญส่ง ทองเอียด เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ซึ่ง โกรงร่างสารนิพนธ์ ได้ผ่านการพิจารณาและ
 อนุมัติให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ทางมหาวิทยาลัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า นายวรชาติ ธารพระจันทร์ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามรถ
 และประสบการณ์ ในทางด้านดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา
 ตรวจสอบโครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น เพื่อให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตาม
 วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วยและขอขอบกृतเป็น
 อย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

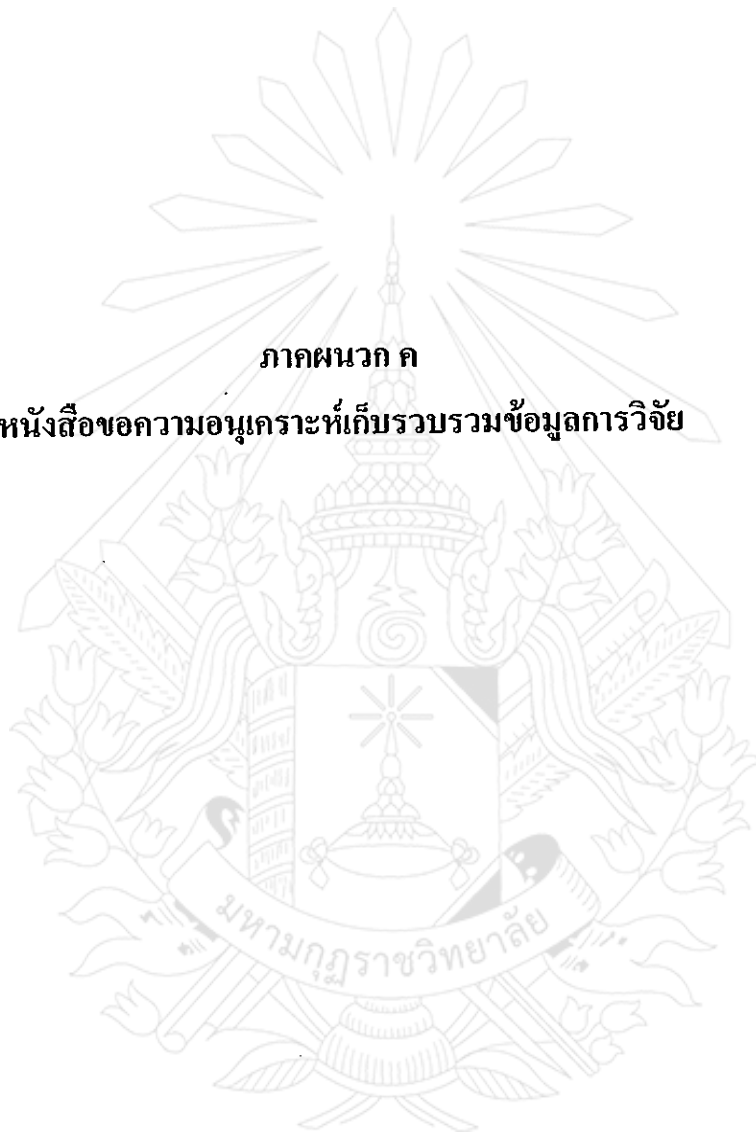
ขอเจริญพร

(พระครูนิพนธ์เจ้าอาวาส(ดร.))
 หัวหน้าศูนย์การศึกษาสงขลา

สำนักงานศูนย์การศึกษาสงขลา

โทร. ๐-๗๕๓๒-๕๕๕๓ โทรสาร ๐-๗๕๓๒-๕๕๕๔ ต่อ ๕๐๘

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๒)/ ๖๑๖๒

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช ศูนย์การศึกษาสงขลา

วัดมณีมาวาสวรวิหาร ถ.ไทรบุรี ตำบลบ่อยาง

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

๑๐ มีนาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อจัดทำสารนิพนธ์

เจริญพร ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช ศูนย์การศึกษาสงขลา ขอรับรองว่า นางประไพ รักขพันธ์ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ ๑ ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช ศูนย์การศึกษาสงขลา

นางประไพ รักขพันธ์ กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำสารนิพนธ์ เรื่องบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา (THE ROLES OF THE YOUTH ASSISTANCE COMMITTEES IN YOUTH PEPESTRATED CRIMES DEVELOPMENT : A CASE STUDY OF DEPARTMENT OF JUVENILE OBSERVATION AND PROTECTION SONGKHLA)

โดยมี ศ.อำนวยการ ชัยโยธา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และ นายบุญส่ง ทองเฮียง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

สิ่งที่ นางประไพ รักขพันธ์ ใ้ขอความอนุเคราะห์ คือ ใ้ให้บุคลากรในหน่วยงานของท่านทำการตอบแบบสอบถาม เพื่อเป็นข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาใ้ความอนุเคราะห์แก่ นางประไพ รักขพันธ์ ด้วยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

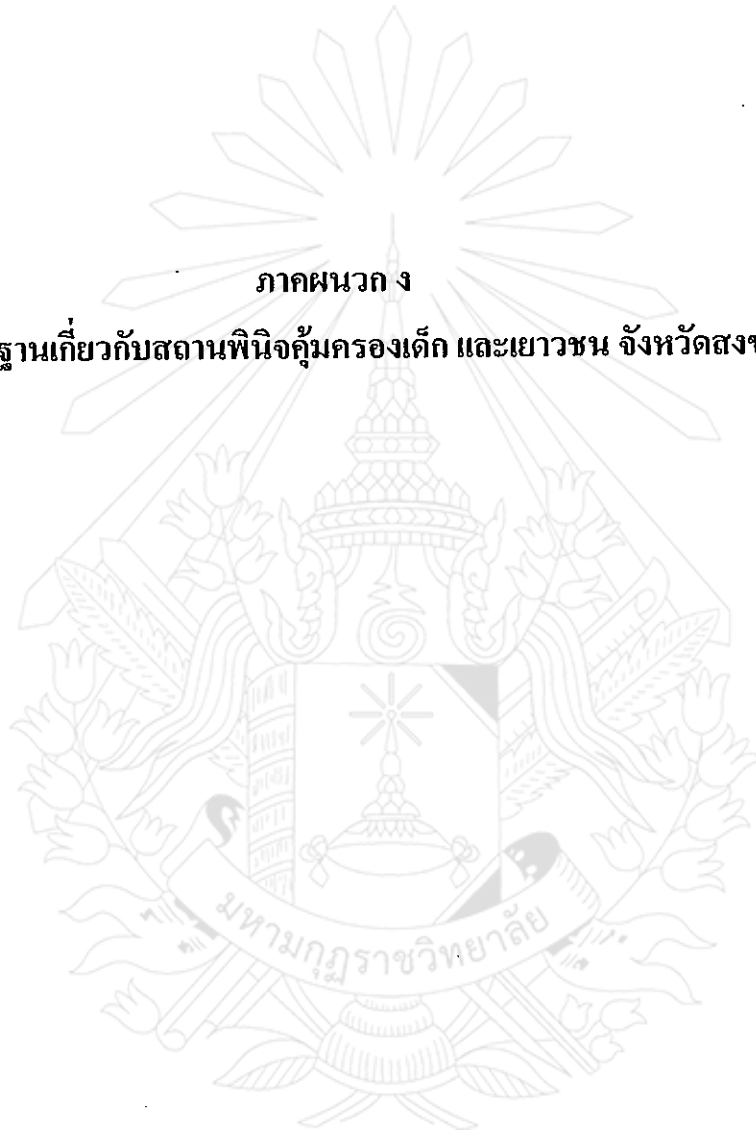
(พระครูนิพัทธ์สุมาจารย์ (ดร.))

หัวหน้าศูนย์การศึกษาสงขลา

ศูนย์การศึกษาสงขลา วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช

โทร. ๐-๗๔๓๒-๔๕๔๓ โทรสาร ๐-๗๔๓๒-๔๕๔๔ ต่อ ๑๐๘

ภาคผนวก ง
ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานพินิจคุ้มครองเด็ก และเยาวชน จังหวัดสงขลา

ประวัติสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลาได้เปิดดำเนินการเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2505 โดยมีสถานที่ตั้งอยู่ที่ ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อทราย อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา หมายเลข โทรศัพท์ 0 7431 3704 โทรสาร 0 7432 5028 มีผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด

มีภารกิจที่สำคัญดังนี้

งานด้านคดี

งานบำบัดแก้ไขเด็กและเยาวชน

งานด้านคดี กลุ่มงานคดี

1. งานคดีอาญา

เมื่อเด็กหรือเยาวชน ซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดถูกจับกุม พนักงานสอบสวนต้องสอบปากคำเด็กหรือเยาวชนโดยด่วนและนำตัวเด็กและเยาวชนส่งสถานพินิจภายใน 24 ชั่วโมง นับแต่เวลาที่เด็กหรือเยาวชนถูกนำตัวไปจนถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน เมื่อสถานพินิจรับตัวเด็กหรือเยาวชนไว้แล้วจะควบคุมตัวที่สถานแรกรับ บิดามารดาหรือผู้ปกครองสามารถติดตามมาประกันตัวได้ทันที แต่ทั้งนี้อยู่ในดุลยพินิจของผู้อำนวยการสถานพินิจ หากผู้อำนวยการสถานพินิจไม่อนุญาตให้ประกันตัว สามารถยื่นคำร้องขอประกันตัวต่อไป โดยผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวจะเป็นผู้พิจารณาคำสั่งผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวให้ถือเป็นที่สุด กรณีที่ผู้ต้องหาเข้ามาขอตัวต่อพนักงานสอบสวนโดยไม่มีการออกหมายจับซึ่งพนักงานสอบสวน ต้องทำหนังสือแจ้งการจับกุมพร้อมส่งตัวผู้ต้องหาไปยังสถานพินิจนั้น สถานพินิจไม่มีอำนาจควบคุมตัว จึงไม่ต้องมีการประกันตัวเว้นแต่ผู้ต้องหาจะอยู่ในระหว่างการกระทำผิดในคดีอื่นมาก่อนแล้ว แต่ไม่ว่าผู้ต้องหาจะถูกควบคุมหรือไม่ก็ตามสถานพินิจมีหน้าที่ดังนี้

สืบเสาะและพินิจเรื่องอายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญญา การศึกษา อบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิตใจ นิสัย และฐานะของเด็กและบิดามารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กอาศัยอยู่ด้วย ตลอดจนสิ่งแวดล้อมทั้งปวงที่เกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชน รวมทั้งสาเหตุแห่งการกระทำผิดเพื่อรายงานตัวต่อศาล

ศึกษาค้นคว้าถึงสาเหตุแห่งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดเพื่อกำหนดมาตรการในการบำบัด แก้ไขพฤติกรรม ตลอดจนรวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำสถิติการกระทำผิดดังกล่าว และเผยแพร่วิธีป้องกันหรือทำให้การกระทำผิดน้อยลง

สิทธิของเด็กและเยาวชน

เมื่อถูกจับกุมและถูกส่งตัว ไปสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา

1. เด็กหรือเยาวชนจะไม่ถูกควบคุมตัว โดยมีข้อด้วยกฎหมาย
2. คำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวจะต้อง ได้รับการพิจารณาทันทีและไม่เรียกหลักประกันสูง

เกินไป

3. เด็กหรือเยาวชนที่ไม่สมควรถูกดำเนินคดี จะได้รับการแก้ไขและหันเหออกจากกระบวนการยุติธรรมปกติ

4. เด็กหรือเยาวชนที่ถูกควบคุมตัวในสถานควบคุม จะได้รับการปฏิบัติเสมือนอยู่ในบ้าน ได้รับการศึกษาเสมือนอยู่ในโรงเรียน

5. เด็กหรือเยาวชนจะไม่ถูกลงโทษด้วยการเขียนหรือวิธีการอื่นอันไม่สมควรแก่วัย

6. เด็กหรือเยาวชนมีสิทธิได้รับการเยี่ยมหรือติดต่อสื่อสารกับบุคคลภายในครอบครัว

7. เด็กหรือเยาวชนจะมีน้ำสะอาดดื่มและใช้อย่างเพียงพอ จะได้รับนมและอาหารถูกต้องตามหลักโภชนาการ

8. เด็กหรือเยาวชนจะมีเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มที่สะอาดถูกสุขอนามัยมีที่อยู่อาศัยถูกสุขลักษณะ

9. เด็กหรือเยาวชนที่เจ็บป่วยจะรับการดูแลเป็นพิเศษและรับการรักษาพยาบาลอย่างทันทีทันใด

10. เด็กหรือเยาวชนที่มีความประพฤติดีตั้งใจรับการศึกษาอบรมจนเป็นที่ประจักษ์ จะได้รับการเสนอให้ปล่อยตัวก่อนกำหนด หรือลดระยะเวลาฝึกอบรมในโอกาสอันควร

การปล่อยตัวชั่วคราว

ขั้นตอนการยื่นเรื่องขอปล่อยตัวชั่วคราว

1. ติดต่อเจ้าหน้าที่ธุรการขอทราบชื่อเจ้าพนักงานคุมประพฤติเจ้าของสำนวน
2. พบพนักงานคุมประพฤติพร้อมหลักฐานที่แสดงความเกี่ยวข้องกับเด็กหรือเยาวชน เช่น

สำเนาทะเบียนบ้าน หลักฐานใบสูติบัตรของเด็ก หรือเยาวชน

3. ให้ถ้อยคำพร้อมรายละเอียดการดูแลเด็กหรือเยาวชนระหว่างการปล่อยตัวชั่วคราว

4. กรอกคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวและสัญญา พร้อมมอบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

5. ฟังผลพิจารณาอนุญาตและชำระเงิน(เฉพาะกรณีที่ใช้เงินสดวางประกัน)

6. รับเด็กหรือเยาวชนพร้อม ปฏิบัติตามสัญญาการประกัน

หลักฐานที่นำมาประกอบในการยื่นคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราว

1. หลักฐานแสดงอายุเด็กหรือเยาวชน (หากเป็นนักเรียน ควรนำหลักฐานมาด้วย)
2. หลักฐานการแสดงตัวของผู้ประกัน บัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรที่ทางราชการออกให้
3. หนังสือรับรองเงินเดือนของผู้ประกัน (กรณีใช้ตำแหน่งประกัน)
4. หนังสือยินยอมของกลุ่มสมรส (กรณีหลักทรัพย์ที่ใช้ยื่นประกันตัวเป็นสินสมรส)
5. เงินสดใช้วางเงินประกันตามวงเงินที่กำหนด หรือตามที่ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนพิจารณาให้วางประกอบ

คุณสมบัติของผู้ยื่นคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราว

1. เป็นบิดามารดา ผู้ปกครองตามกฎหมาย หรือ บุคคลที่ได้รับความยินยอมจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองให้มายื่นคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวแทน
2. เป็นบุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้ว ซึ่งเด็ก/เยาวชน รู้จักเป็นอย่างดี และได้รับความเคารพ นับถือ เชื่อฟัง
3. ไม่มีประวัติหรือข้อสงสัยว่ามีส่วนเกี่ยวข้องใช้เด็กหรือเยาวชนเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดกฎหมาย
4. สามารถนำเด็ก/เยาวชนมาพบเจ้าหน้าที่ได้ตามกำหนดนัดทุกครั้ง
5. มีที่พักอาศัยเป็นหลักแหล่ง มีอาชีพและสถานที่ทำงาน สามารถปฏิบัติตามสัญญาประกันได้

หมายเหตุ

1. ผู้มีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนที่ต้องการยื่นคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวให้พนักงานคุมประพฤติเจ้าของสำนวนเพื่อร่วมคิดหาทางช่วยเหลือที่จะเป็นประโยชน์ต่อเด็กหรือเยาวชนต่อไป
2. หากสงสัยว่าเด็กหรือเยาวชนใช้ยาเสพติดเกี่ยวข้องกับผู้เสพหรือผู้จำหน่ายยาเสพติด โปรดให้ข้อเท็จจริงแก่พนักงานคุมประพฤติเพื่อร่วมกันหาวิธีบำบัดฟื้นฟูและป้องกันการถูกจับกุมซ้ำอีก
3. กรณีคืออุกฉกรรจ์ เช่น ปล้น ฆ่า โทรมหญิง ซึ่งทรัพย์มีการบาดเจ็บจำหน่ายยาเสพติด มียาเสพติดไว้ในครอบครองเกิน 25 เม็ด หรือยาเสพติดประเภทอื่นเป็นจำนวนมาก ให้ยื่นคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวในวัน เวลาทำการปกติเท่านั้น เว้นแต่มีหลักฐานการบรรเทาผลร้ายแห่งคดี ประกอบการพิจารณาตามสมควร

4. กรณียื่นร้องขอปล่อยตัวชั่วคราววันหยุดราชการและนอกเวลาปกติต้องเป็นเด็กหรือเยาวชน ผู้ต้องหาที่ถูกส่งตัวไว้ในควบคุมใหม่ในช่วงเวลานอกราชการดังกล่าวข้างต้น โดยมีวงหลักประกันหรือเงินสดไม่น้อยกว่าอัตราขั้นต่ำที่กำหนดไว้ในอัตราวงเงินประกันในหลักเกณฑ์ปกติ

5. เงินหรือหลักทรัพย์ที่ใช้วางประกัน ผู้ประกันจะได้รับคืนทั้งหมด หากมีการฟ้องคดีต่อศาลแล้ว เด็กหรือเยาวชนมีสิทธิได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นศาลได้โดยถอนหลักประกันชั้นสถานพินิจ ไปยื่นคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวต่อศาล

ผู้มีอำนาจฟ้องเด็กหรือเยาวชนต่อศาลเยาวชนและครอบครัว

➔ พนักงานอัยการ โดยผ่านขั้นตอนการสอบสวน

➔ ผู้เสียหายโดยได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการสถานพินิจ ซึ่งต้องปฏิบัติ ดังนี้

♥ ยื่นหนังสืออนุญาตฟ้องต่อผู้อำนวยการสถานพินิจ

♥ ไปให้ปากคำต่อพนักงานคุมประพฤติตามกำหนดนัดในการหาข้อเท็จจริง ว่าข้อ

กล่าวหาเป็นมูลหรือไม่อนุญาตได้ คำสั่งศาลให้ถือเป็นที่สุด

♥ หากผู้อำนวยการสถานพินิจอนุญาตให้ฟ้องเด็กและเยาวชนได้ ผู้เสียหายต้องทำคำฟ้องแบบความเห็นของผู้อำนวยการสถานพินิจ ดังกล่าวยื่นต่อศาล

📅 ระยะเวลาในการยื่นฟ้องคดี

➔ คดีที่มีอัตราโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน พนักงานสอบสวนต้องรีบสอบสวนและส่งสำนวน พร้อมความเห็นให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องคดีศาลเยาวชนและครอบครัวภายใน 30 วัน นับแต่วันที่เด็กหรือเยาวชนถูกจับกุม

➔ คดีที่มีอัตราโทษจำคุกเกิน 6 เดือน แต่ไม่เกิน 5 ปี พนักงานสอบสวนขอคัดฟ้องได้ไม่เกิน 2 ครั้ง ครั้งละไม่เกิน 15 วัน พนักงานสอบสวนต้องส่งสำนวนพร้อมความเห็นให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องคดีต่อศาลเยาวชนและครอบครัวภายใน 60 วัน นับแต่วันที่เด็กหรือเยาวชนถูกจับกุม

➔ คดีที่มีอัตราโทษเกิน 5 ปีขึ้นไป พนักงานสอบสวนขอคัดฟ้องต่อไปได้รวม 4 ครั้ง ครั้งละไม่เกิน 15 วัน ดังนั้นพนักงานสอบสวนต้องส่งสำนวนพร้อมความเห็นให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องคดีศาลเยาวชนและครอบครัวภายใน 90 วัน นับแต่วันที่เด็กหรือเยาวชนถูกจับกุม

📅 วิธีการลงโทษที่ศาลเยาวชนและครอบครัวใช้สำหรับเด็กและเยาวชน

➔ ว่ากล่าวตักเตือนแล้วปล่อยตัว

➔ ปรับ ซึ่งอาจใช้เพียงอย่างเดียวหรือใช้พร้อมวิธีการอื่น

➔ วางเงื่อนไขคุมประพฤติ

- ➔ วางข้อกำหนด
- ➔ ส่งตัวไปรับการฝึกอบรม
- ➔ จำคุก

หมายเหตุ วิธีการลงโทษที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งแล้วอาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

สถิติคดีอาญาของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา

ปี พ.ศ. 2545 จำนวน 1,034 คดี (คดีเกี่ยวกับยาเสพติด อันดับ1)

ปี พ.ศ. 2546 จำนวน 1,068 คดี (คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน อันดับ1)

ปี พ.ศ. 2547 จำนวน 1,057 คดี (คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน อันดับ1)

ปี พ.ศ. 2548 จำนวน 958 คดี (คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน อันดับ1)

ปี พ.ศ. 2549 จำนวน 1,174 คดี (คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน อันดับ1)

งานคดีครอบครัว

“คดีครอบครัว” ได้แก่คดีแพ่งที่ฟ้องหรือร้องขอต่อศาลหรือกระทำการใดๆ ในทางศาลเกี่ยวกับผู้เยาว์หรือครอบครัว เมื่อมีคำฟ้องหรือคำร้องขอในคดีครอบครัวซึ่งผู้เยาว์มีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสีย ศาลจะส่งสำเนาคำฟ้องหรือคำร้องมายังสถานพินิจ ซึ่งผู้อำนวยการสถานพินิจจะมอบหมายให้พนักงานคุมประพฤติทำการสืบเสาะภาวะความเป็นอยู่ของครอบครัวคดีดังกล่าวประมวลและรายงานแสดงข้อเท็จจริง รวมทั้งข้อเสนอความเห็นต่อศาลในคดีครอบครัว ซึ่งปรากฏอยู่ในบรรพ 5 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เช่น ฟ้องหย่า ขอใช้อำนาจปกครองบุตร เรียกบุตรคืน ขอเป็นผู้ปกครองผู้เยาว์ รับรองบุตร รับบุตรบุญธรรม เลิกรับบุตรบุญธรรม ขอทำนิติกรรมแทนผู้เยาว์ ขออนุญาตสมรส ขอให้ศาลสั่งว่าเป็นคนไร้ความสามารถ เป็นต้น โดยคำนึงถึงความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันของผู้เยาว์ด้วย

ในกรณีที่ศาลเห็นควรตั้งผู้อำนวยการสถานพินิจ เป็นผู้กำกับผู้ใช้อำนาจปกครอง ในส่วนที่เกี่ยวข้องทรัพย์สินของผู้เยาว์ ในกรณีผู้เยาว์มีทรัพย์สินจำนวนมาก สถานพินิจก็มีหน้าที่ในการคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้เยาว์ตามคำสั่งศาลจนกว่าผู้เยาว์จะบรรลุนิติภาวะ

สถิติคดีครอบครัวของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา

➔ ปี พ.ศ. 2545 จำนวน 146 คดี

➔ ปี พ.ศ. 2546 จำนวน 149 คดี

➔ ปี พ.ศ. 2547 จำนวน 149 คดี

➔ ปี พ.ศ. 2548 จำนวน 193 คดี

งานบำบัดแก้ไขเด็กและเยาวชน

กลุ่มงานบำบัดแก้ไขฟื้นฟู

1. การดำเนินการด้านการปฐมนิเทศ มีการปฐมนิเทศเยาวชนเข้าใหม่ (เด็กและเยาวชน 15 วันแรก) สัปดาห์ละ 1 ครั้ง เพื่อให้เด็กและเยาวชนคลายความวิตกกังวลและมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถานที่ บุคลากร ระเบียบวินัยที่เยาวชนควรรู้ ความรู้ด้านกฎหมาย และเรื่องคดี รวมทั้งการให้บริการด้านต่างๆ ของทางสถานแรกรับเด็กและเยาวชน ผู้รับผิดชอบ ได้แก่ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาลวิชาชีพ

2. การดำเนินการด้านการบำบัดเด็กและเยาวชน กิจกรรมที่ทางสถานแรกรับดำเนินการอยู่มีดังนี้

2.1 กิจกรรมบำบัดยาเสพติด ขั้นตอนแรกจะมีการจำแนกเด็กออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มเสพ กลุ่มติด ตามเกณฑ์การจำแนก

กิจกรรมบำบัดยาเสพติดกลุ่มเสี่ยง เด็กและเยาวชนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงจะได้รับการบำบัดยาเสพติดทั้งหมด 11 คาบ โดยจัดให้มีการบำบัดสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ผู้รับผิดชอบ ได้แก่ พยาบาลวิชาชีพ นักสังคมสงเคราะห์ นักวิชาการอบรมและฝึกอาชีพ

กิจกรรมบำบัดยาเสพติดกลุ่มเสพ เด็กและเยาวชนที่อยู่ในกลุ่มเสพจะได้รับการบำบัดยาเสพติดทั้งหมด 10 คาบ โดยจัดให้มีการบำบัดสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ผู้รับผิดชอบ ได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา นักวิชาการอบรมและฝึกอาชีพ

กิจกรรมบำบัดยาเสพติดกลุ่มติด เด็กและเยาวชนที่อยู่ในกลุ่มติดจะได้รับการบำบัดยาเสพติดทั้งหมด 20 คาบ โดยจัดให้มีการบำบัดสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ผู้รับผิดชอบ ได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา นักวิชาการอบรมและฝึกอาชีพ

2.2 กิจกรรมจิตบำบัด 1 คาบต่อสัปดาห์ เป็นการบำบัดทางจิตวิทยาโดยใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อช่วยให้เด็กและเยาวชน สามารถเข้าใจและยอมรับปัญหาของตนเอง สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม แนวคิด ทักษะ และ โครงสร้างของบุคลิกภาพที่บกพร่องให้มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมยิ่งขึ้น ทั้งทางด้านอารมณ์ จิตใจ สังคมและสามารถใช้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวได้อย่างเต็มที่

2.3 กิจกรรมการให้ความรู้ด้านสุขศึกษา 1 คาบต่อสัปดาห์ เป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพเบื้องต้น และให้ความรู้เรื่องโรคต่าง ๆ ผู้รับผิดชอบ ได้แก่ พยาบาลวิชาชีพ

2.4 กิจกรรมศิลปะบำบัดสัปดาห์ละ 1 คาบ เช่น ฝ่าบาติก และศิลปะประดิษฐ์อื่น ๆ เพื่อช่วยให้เยาวชนเกิดทักษะชีวิตในด้านต่าง ๆ ผู้รับผิดชอบ ได้แก่ เจ้าพนักงานอบรมและฝึกวิชาชีพ

2.5 กิจกรรมเสริมการอ่านสัปดาห์ละ 1 คาบ เป็นการสอนการเขียนการอ่านให้กับเด็กและเยาวชนที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้และส่งเสริมการอ่านให้แก่เด็กและเยาวชนที่สามารถอ่านหนังสือได้

2.6 กิจกรรมการฝึกวิชาชีพพระยะสัน โดยจัดให้เด็กและเยาวชนที่มีความสนใจฝึกวิชาชีพได้ฝึกวิชาชีพด้านต่าง ๆ เช่น ช่างประดิษฐ์ ช่างปุกระเบื้อง ช่างทาสี เป็นต้น

2.7 กิจกรรมบำบัดอื่น ๆ เช่น กิจกรรมนันทนาการ พลศึกษา กิจกรรมเสริมทักษะชีวิต เป็นต้น

กลุ่มงานพัฒนาพฤตินิสัย มีหน้าที่รับผิดชอบ

1. ให้การอภิบาล ดูแลการกินอยู่หลับนอนของเด็กและเยาวชน
2. ศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมเด็กและเยาวชนเป็นรายบุคคลเพื่อประกอบการจำแนกและบำบัดแก้ไขฟื้นฟู

3. วางแผนและดำเนินการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมบำบัดแก้ไข และพัฒนาจิตใจของเด็กและเยาวชนสนับสนุนส่งเสริม ปรับเปลี่ยนเจตคติ สร้างจิตสำนึกปลูกฝังค่านิยมและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน ให้การอบรมจริยธรรม เสริมสร้างระเบียบวินัยแก่เด็กและเยาวชน

4. จัดทำแผนรักษาความปลอดภัย และเฝ้าระวังรักษา วิเคราะห์พฤติกรรมเด็กและเยาวชน เพื่อพัฒนาซักซ้อมแผนการรักษาความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง

5. ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

กลุ่มงานประสานกิจกรรมชุมชน มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

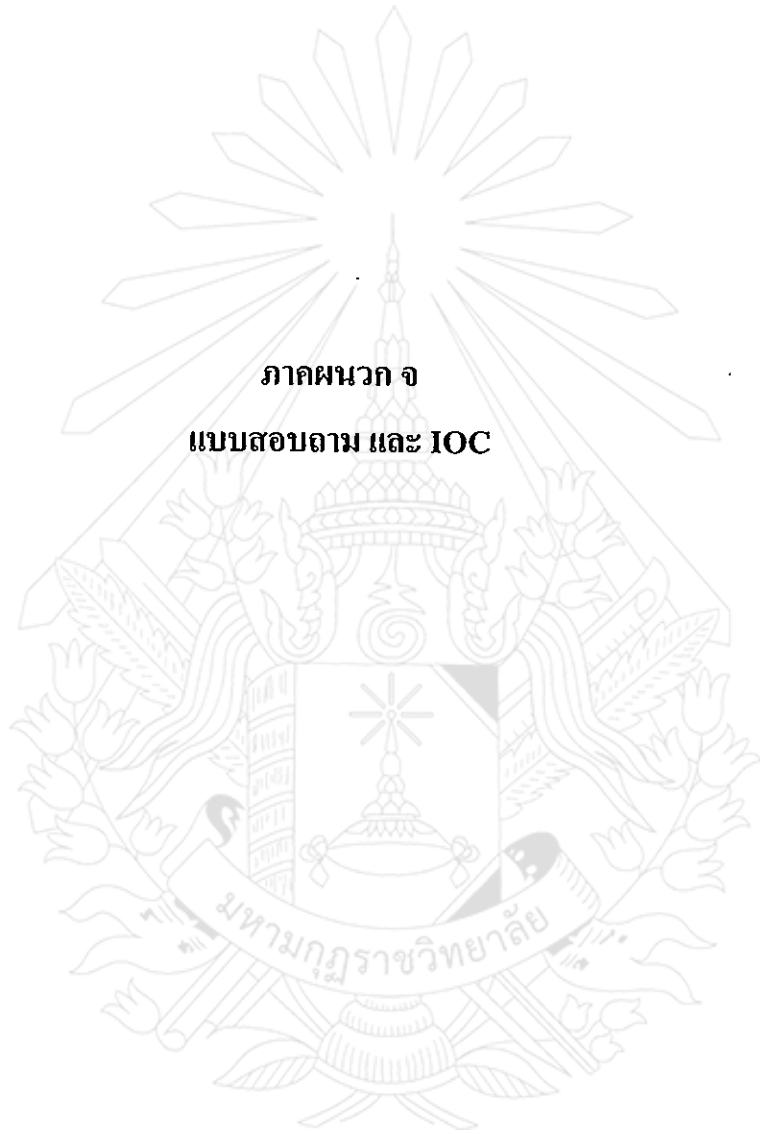
1. ทดสอบและประเมินทางจิตวิทยา ให้คำแนะนำ ปรีกษา ติดตาม และสงเคราะห์ ช่วยเหลือเด็กและเยาวชนและครอบครัวที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ซึ่งอยู่ระหว่างการประกันตัวชั่วคราว และภายหลังจากศาลพิพากษาหรือมีคำสั่ง

2. บริการให้คำปรึกษาแก่ครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่มีปัญหาและบุคคลทั่วไป

3. ดำเนินการเกี่ยวกับการบำบัด ฟื้นฟู ป้องกันและพัฒนาเด็กและเยาวชนและครอบครัว เพื่อดำรงไว้ซึ่งครอบครัวที่สมบูรณ์

4. ดำเนินการกิจกรรมชุมชนและประสานความร่วมมือเพื่อการพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิเด็ก

5. ดำเนินการเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางเลือก การหันเหคดีออกจากกระบวนการยุติธรรมและกระบวนการยุติธรรม เชิงสมานฉันท์

ภาคผนวก จ
แบบสอบถาม และ IOC

แบบสอบถาม

เรื่อง

บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่
 กระทำผิด : กรณีศึกษาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 3 ส่วน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบทบาทและการมีส่วนร่วม

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเติมคำในช่องว่างหรือเครื่องหมาย / ลงในข้อที่ท่านเลือก

1. เพศ : 1. ชาย 2. หญิง
2. อายุ : 1. ต่ำกว่า 40 ปี 2. 41 - 50 ปี
 3. 51 - 60 ปี 4. 60 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษาสูงสุด : 1. ประถมศึกษา
 2. มัธยมศึกษา
 3. ปวส./อนุปริญญา
 4. ปริญญาตรี
 5. สูงกว่าปริญญาตรี
4. อาชีพ 1. รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ
 2. ลูกจ้างเอกชน / รับจ้าง
 3. ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย
 4. อื่น ๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบทบาทและการมีส่วนร่วม

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของท่านมากที่สุด

ข้อ ที่	ลักษณะบทบาทการมีส่วนร่วม/ความคิดเห็น	ระดับบทบาทการมีส่วนร่วม/ความคิดเห็น				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย ครั้ง 2	ไม่เคยปฏิบัติ หรือไม่เห็น ด้วย 1
1.	ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหาร สถานพินิจ					
	1.1 ท่านได้ช่วยเหลือให้คำแนะนำแก่ผู้บริหาร สถานพินิจ
	1.2 การให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ ขึ้นอยู่กับกรร้องขอจากผู้บริหาร
	1.3 ท่านช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมงาน ด้านกรรการสงเคราะห์ที่มีปัญหา ด้วย ความปรารถนาดีและเต็มใจ
	1.4 ท่านอาสารับทำงานด้านการสงเคราะห์เด็ก และเยาวชน โดยไม่ต้องมีการร้องขอจาก ผู้บริหาร
	1.5 ท่านได้เข้าร่วมประชุมและได้เสนอความ คิดเห็นในการประชุมให้เป็นไปด้วยความ เรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ
	1.6 ท่านมีโอกาสดได้เข้าร่วมประชุมคณะ กรรรม การ ๆ มากน้อยเพียงไร
	1.7 การเข้าร่วมประชุมกับหน่วยงานสถาน พินิจส่งผลให้งานในปัจจุบันของท่านต้อง หยุดชะงักลง

ข้อ พ.ค.	ลักษณะบทบาทการมีส่วนร่วม/ความคิดเห็น	ระดับบทบาทการมีส่วนร่วม/ความคิดเห็น				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย ครั้ง 2	ไม่เคยปฏิบัติ หรือไม่เห็น ด้วย 1
	1.8 การให้คำแนะนำ คำปรึกษาการเข้าร่วมประชุมแก่บุคลากรสถานพินิจ ไม่ใช่หน้าที่โดยตรงของท่าน
	1.9 การร้องขอให้ท่านเข้าร่วมประชุมหรือให้คำปรึกษาแก่สถานพินิจ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของท่าน
	1.10 ท่านไม่ค่อยทราบเหตุการณ์ และข่าวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสถานพินิจ
2.	ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน
	2.1 ท่านพยายามหาเวลาว่างจากงานประจำเพื่อเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ
	2.2 ท่านเชื่อมั่นว่า การมีโอกาสสงเคราะห์เยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด จะเป็นการสานต่อในด้านการคืนคนดีสู่สังคม
	2.3 ท่านเต็มใจรับฟังความคิดเห็น หรือข้อปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ
	2.4 เมื่อมีการนัดหมายในการเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนท่านมักจะมาก่อนหรือทันตามกำหนดนัดหมาย

ข้อ ที่	ลักษณะบทบาทการมีส่วนร่วม/ความคิดเห็น	ระดับบทบาทการมีส่วนร่วม/ความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย ครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ หรือไม่เห็น ด้วย
		5	4	3	2	1
	2.5 การให้คำแนะนำ คำปรึกษาการเข้าร่วม ประชุมแก่บุคลากรสถานพินิจ ไม่ใช่ หน้าที่โดยตรงของท่าน
	2.6 การร้องขอให้ท่านเข้าร่วมประชุมหารือ ให้คำปรึกษาแก่สถานพินิจ ส่งผลกระทบ ต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของท่าน
	2.7 ท่านไม่ค่อยทราบเหตุการณ์ และข่าว ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสถานพินิจ
3.	ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็ก และเยาวชน					
	3.1 ท่านพยายามหาเวลาว่างจากงานประจำ เพื่อเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนในสถาน พินิจ
	3.2 ท่านเชื่อมั่นว่า การมี โอกาสสงเคราะห์ เยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด จะ เป็นการสานต่อในด้านการคืนคนดีสู่ สังคม
	3.3 ท่านเต็มใจรับฟังความคิดเห็น หรือข้อ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชน ในสถานพินิจ
	3.4 เมื่อมีการนัดหมายในการเยี่ยมเยียนเด็ก และเยาวชนท่านมักจะมาก่อนหรือทัน ตามกำหนดนัดหมาย

ข้อ ที่	ลักษณะบทบาทการมีส่วนร่วม/ความคิดเห็น	ระดับบทบาทการมีส่วนร่วม/ความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย ครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ หรือไม่เห็น ด้วย
		5	4	3	2	1
3.5	ท่านพยายามปลูกฝังค่านิยมที่ดีงามแก่เด็ก และเยาวชนในสถานพินิจ ทุกครั้งที่ท่านมี โอกาสเยี่ยมเยือน
3.6	การเข้าไปเยี่ยมเยือนและสงเคราะห์เด็ก และเยาวชนในสถานพินิจ ส่งผลกระทบ ต่องานประจำของท่าน
3.7	เด็กและเยาวชนในสถานพินิจไม่ได้ เดือดร้อนอะไรมากนักที่จะต้อง สงเคราะห์ดูแล เพราะได้รับการดูแลจาก รัฐที่ดีพออยู่แล้ว
3.8	เด็กและเยาวชนในสถานพินิจมีค่านิยม และทัศนคติในทางลบต่อสังคม ทำให้ ท่านไม่อยากจะคลุกคลีด้วยมากนัก
3.9	ด้วยงานประจำที่ล้นมือทำให้ท่านไม่สา มารถได้เข้าไปเยี่ยมเยือนเด็กและ เยาวชน ได้เท่าที่ควร
3.10	ท่านเชื่อว่า เจ้าหน้าที่สถานพินิจสามารถ ดูแลเด็กและเยาวชนได้ดีอยู่แล้ว จึงไม่ จำเป็นต้องเพิ่มความถี่ในการเข้าไปเยี่ยม เยือนเด็กเพราะจะเป็นการรบกวนการ ทำงานของเจ้าหน้าที่

ข้อ ที่	ลักษณะบทบาทการมีส่วนร่วม/ความคิดเห็น	ระดับบทบาทการมีส่วนร่วม/ความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย ครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ หรือไม่เห็น ด้วย
		5	4	3	2	1
4.	ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม ต่างๆ					
	4.1 ท่านมีบทบาทในการจัดกิจกรรมให้แก่ กลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ					
	4.2 ท่านมีบทบาทในการประสานงานกับ หน่วยงาน หรือบุคคลภายนอกอื่นๆ ใน การจัดกิจกรรมให้แก่กลุ่มเด็กและ เยาวชนในสถานพินิจ					
	4.3 ท่านเต็มใจและให้ความร่วมมือเมื่อสถาน พินิจมีการจัดกิจกรรมให้แก่เด็กและ เยาวชน					
	4.4 ท่านเชื่อมั่นว่ากิจกรรมต่างๆ จะช่วย พัฒนาพฤติกรรมนิสัยของเด็กและเยาวชนใน ทางบวก					
	4.5 ท่านพยายามปลูกฝังสิ่งที่ดีงามแก่เด็กและ เยาวชนในสถานพินิจ ทุกครั้งที่ท่านมี โอกาส					
	4.6 กรรมการสงเคราะห์มักมีเวลาน้อยในการ มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่จัดให้แก่ เด็กและเยาวชน					
	4.7 การเข้ามาทำกิจกรรมทำให้เวลาการ ทำงาน หรือธุระส่วนตัวของท่านลด น้อยลง					
	4.8 ครอบครัวของท่านไม่ค่อยสนับสนุนให้ ท่านเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละครั้ง					

ข้อ ที่	ลักษณะบทบาทการมีส่วนร่วม/ความคิดเห็น	ระดับบทบาทการมีส่วนร่วม/ความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย ครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ หรือไม่เห็น ด้วย
		5	4	3	2	1
	4.9 การไม่มีเงินค่าตอบแทนเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครอบครัวของกรรมการสงเคราะห์ ซึ่งบางครั้งอาจต้องออกเงินบางส่วนในการทำกิจกรรม					
	4.10 ท่านเชื่อว่าสถานพินิจสามารถดูแลและจัดกิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชนได้ดีอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มภาระให้แก่กรรมการสงเคราะห์					
5.	ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ					
	5.1 ท่านมีบทบาทในการให้ความอนุเคราะห์แก่สถานพินิจตามที่หน่วยงานร้องขอ					
	5.2 ท่านคิดว่าคณะกรรมการสงเคราะห์ควรมีการจัดตั้งทีมงานของตนเองในการทำงานเชิงรุก					
	5.3 ท่านคิดว่ากรรมการสงเคราะห์ควรมีขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจนในการเข้ามามีส่วนช่วยเหลือสถานพินิจ					
	5.4 ท่านมีความพร้อมในการเข้ามาทำหน้าที่กรรมการสงเคราะห์					
	5.5 ท่านสละทุนทรัพย์ส่วนตัวหรือความรู้ความสามารถ ในการช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ					

ข้อ ที่	ลักษณะบทบาทการมีส่วนร่วม/ความคิดเห็น	ระดับบทบาทการมีส่วนร่วม/ความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย ครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ หรือไม่เห็น ด้วย
		5	4	3	2	1
	5.6 กรรมการสงเคราะห์มักไม่ทราบปัญหาที่แท้จริงของหน่วยงาน จึงไม่สามารถให้การช่วยเหลือได้					
	5.7 กรรมการส่วนใหญ่ต้องการคำตอบแทนเป็นตัวเงิน เพื่อความคล่องตัวในการเข้ามามีส่วนร่วม					
	5.8 ในการทำหน้าที่กรรมการสงเคราะห์ท่านไม่เคยทราบบทบาทด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ					
	5.9 การเข้ามามีส่วนร่วมในตำแหน่งกรรมการสงเคราะห์ เป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครอบครัวของกรรมการสงเคราะห์ ซึ่งบางครั้งอาจต้องออกเงินบางส่วนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ					
	5.10 ท่านคิดว่ากรรมการสงเคราะห์ส่วนใหญ่ไม่ทราบบทบาทและการมีส่วนร่วมที่ชัดเจนของตนเอง					

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

1) ด้านการมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานพินิจ

ปัญหา

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

2) ด้านการให้การสงเคราะห์และเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชน

ปัญหา

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

3) ด้านการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ

ปัญหา

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

4) ด้านการให้ความช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจด้านอื่น ๆ

ปัญหา

.....

.....

ข้อเสนอแนะ.

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล : นางประไพ รักขพันธ์
 วัน/ เดือน/ ปีเกิด : 28 มกราคม 2503
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน : 64/2 ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อทราย อำเภอเมือง
 จังหวัดสงขลา

การศึกษา

พ.ศ. 2530

: ปริญญาตรี สาขาการประถมศึกษา
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ตำแหน่ง/สถานที่ทำงาน

พ.ศ. 2531- ปัจจุบัน

: เจ้าพนักงานอบรมและฝึกวิชาชีพ
 สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดนครสวรรค์
 : นักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพชำนาญการพิเศษ ปฏิบัติ
 หน้าที่หัวหน้าสถานแรกรับเด็กและเยาวชน สถานพินิจและ
 คุ้มครองเด็ก จังหวัดสงขลา

